

Euroopan unionin virallinen lehti

L 352

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

24. joulukuuta 2013

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla** 9
- ★ **Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1409/2013, annettu 28 päivänä marraskuuta 2013, maksuliiketilastoista (EKP/2013/43)** 18
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1410/2013, annettu 23 päivänä joulukuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 45
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1411/2013, annettu 23 päivänä joulukuuta 2013, vilja-alalla 1 päivästä tammikuuta 2014 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta 47

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2013/797/EU:

- ★ Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 16 päivänä joulukuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 täytäntöönpanosta 50

- ★ Neuvoston päätös 2013/798/YUTP, annettu 23 päivänä joulukuuta 2013, Keski-Afrikan tasavaltaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 51

2013/799/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan mukaisesta Espanjan kuninkaskunnan kansallista siirtymäsuunnitelmaa koskevasta ilmoituksesta (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 9089) 53

2013/800/EU:

- ★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, unionin rahoitustuesta vuonna 2013 kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumisesta Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Alankomaille ja Portugalille aiheutuneisiin menoihin (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 8999) 58

2013/801/EU:

- ★ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 23 päivänä joulukuuta 2013, innovoinnin ja verkkojen toimeenpanoviraston perustamisesta ja päätöksen 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, kumoamisesta 65

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

2013/802/EU:

- ★ EU-Irak-yhteistyöneuvoston päätös N:o 1/2013, annettu 8 päivänä lokakuuta 2013, oman työjärjestyksensä ja yhteistyökomitean työjärjestyksen hyväksymisestä 68

2013/803/EU:

- ★ EU-Irak-yhteistyöneuvoston päätös N:o 2/2013, annettu 8 päivänä lokakuuta 2013, kolmen erikoistuneen alakomitean perustamisesta ja niiden toimeksiantojen hyväksymisestä 74

II

(Muut kuin lainsäätämismääräysjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 1407/2013,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾,on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet täyttävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvaatimuksesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi antaa tällaisia valtiontukimuotoja koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki voisi olla yksi tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen, joka on yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnettyä tukea, joka ei ylitä tiettyä määrää, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.

- (2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selvittänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt ensin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾ ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää, jonka alapuolella perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, koskevan politiikkansa. Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista tarkistaa tiettyjä kyseisessä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä ja korvata se.
- (3) On aiheellista säilyttää jäsenvaltiossa yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän vähämerkityksisen tuen enimmäismääränä 200 000 euroa. Tämä enimmäismäärä on edelleen tarpeen sen varmistamiseksi, että voidaan katsoa, ettei millään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja etteivät ne vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua.
- (4) Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta ⁽⁶⁾. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi ⁽⁷⁾. Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen keventämiseksi vahvistettava tyhjentävä luettelo selkeistä perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa on pidettävä

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 229, 8.8.2013, s. 1.⁽³⁾ Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).⁽⁶⁾ Asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SPA ym., tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-289.⁽⁷⁾ Asia C-382/99, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.6.2002, Kok., s. I-5163.

yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 800/2008⁽²⁾ liitteen I sisältämässä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ”sidosyritysten” määrittelyssä sovellettavista perusteista ne, jotka ovat tarkoituksenmukaisia tätä asetusta sovellettaessa. Perusteet ovat jo viranomaisille tuttuja, ja niitä olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin. Perusteiden pitäisi varmistaa, että sidosyritysten joukkoa pidetään yhtenä ainoana yrityksenä sovellettaessa vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä, mutta sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimeen tai samoihin julkisiin elimiin, ei katsota olevan toisiinsa sidoksissa. Saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevien yritysten, joilla voi olla itsenäinen päätösvalta, erityistilanne on sen vuoksi otettu huomioon.

- (5) Maanteiden tavaraliikenteen alalla toimivien yritysten pienen keskimääräisen koon huomioon ottamiseksi on aiheellista säilyttää tuen enimmäismääränä 100 000 euroa, kun on kyse yrityksistä, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun. Yhdistettyä palvelua, jossa tosiasiallinen kuljetus on vain yksi osa palvelua, kuten muuttopalvelut, posti- tai kuriiripalvelut tai jätteiden keruu- tai käsittelypalvelut, ei pitäisi katsoa kuljetuspalveluksi. Ottaen huomioon maanteiden tavaraliikenteen alalla vallitseva ylikapasiteetti sekä teiden ruuhkautumiseen ja tavaraliikenteeseen liittyvät liikennepolitiikan tavoitteet, maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun suorittaville yrityksille maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaa varten myönnettävä tuki olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Maanteiden henkilöliikenteen alalla tapahtuneen kehityksen vuoksi ei ole enää aiheellista soveltaa alhaisempaa enimmäismäärää tällä alalla.

- (6) Kun otetaan huomioon maataloustuotteiden alkutuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn aloilla sovellettavat erityiset säännöt ja riski, että tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää pienemmätkin tukimäärät saattavat silti täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin.

- (7) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja kaupan pitämisessä on yhtäläi-

syyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai kaupan pitämiseksi ei tässä yhteydessä pitäisi katsoa maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten, kuten viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista, eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille.

- (8) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidäytyä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka saattaisivat poiketa markkinajärjestelystä tai haitata sitä⁽³⁾. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

- (9) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on käyttää kotimaisia tuotteita tuontituotteiden sijaan. Sitä ei varsinkaan pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Tuki mesujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.

- (10) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavalla kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä otetaan huomioon kuluvan verovuoden sekä kahden edeltävän verovuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

- (11) Jos yritys toimii tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla ja myös toimii muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, tätä asetusta olisi sovellettava näihin muihin aloihin tai toimintoihin edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen tukimuotojen toteuttamisesta yhteismarkkinoille soveltuviin perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Asia C-456/00, Ranska v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11949.

keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettavat toiminnot eivät hyödy vähämerkityksisestä tuesta. Samaa periaatetta olisi sovellettava, jos yritys toimii aloilla, joilla sovelletaan alhaisempia vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä. Jos ei voida varmistaa, että toiminnot aloilla, joihin sovelletaan alhaisempia vähämerkityksisen tuen enimmäismääriä, saavat vähämerkityksistä tukea ainoastaan näihin alhaisempiin enimmäismääriin asti, alhaisinta enimmäismäärää olisi sovellettava yrityksen kaikkiin toimintoihin.

- (12) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää erityisissä asetuksissa tai komission päätöksissä säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä. Siinä olisi myös säädettävä selkeistä tuen kasautumista koskevista säännöistä, joita on helppo soveltaa.
- (13) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi siitä, että toimenpide noudattaa markkinatalous-sijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Erityisesti komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea eikä sitä pitäisi ottaa huomioon määritettäessä, onko asianomaista enimmäismäärää noudatettu.
- (14) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seuran varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määrätty yläraja, jolla voidaan varmistaa, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan määrittäminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tai ei vielä ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.
- (15) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava tällaisen tuen myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja, sellaisina kuin

ne on vahvistettu komission tiedonannossa viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta ⁽¹⁾.

- (16) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyä, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Komission kokemuksen perusteella sellaisten lainojen, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on 1 000 000 euroa viiden vuoden aikana tai 500 000 euroa kymmenen vuoden aikana, bruttoavustusekvivalentin voidaan katsoa vastaavan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.
- (17) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskeissa suuntaviivoissa ⁽²⁾ tarkoitetuista oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisellä toimenpiteellä anneta pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.
- (18) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella ⁽³⁾. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sellaisten lyhytaikaisten takausten käsittelyä, joilla taataan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on enintään 1 500 000 euroa ja takauksen kesto on enintään viisi vuotta, voidaan katsoa, että takauksen bruttoavustusekvivalentti ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Näin on myös silloin, kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on 750 000 euroa ja takauksen kesto on enintään kymmenen vuotta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävää menetelmää, joka on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtiontukia koskevan muun komission asetuksen nojalla ja jonka

⁽¹⁾ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskiuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

komissio on hyväksynyt olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen edellyttäen, että hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimityyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.

- (19) Jos vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma pannaan täytäntöön rahoituksen välittäjien kautta, olisi varmistettava, että ne eivät saa valtiontukea. Tämä on mahdollista esimerkiksi siten, että valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai siirtämään mahdollinen etu täysimääräisesti lopullisille tuensaajille, taikka noudattamalla vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla.

- (20) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka sen vuoksi voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

- (21) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen määrä ja että se on luonteeltaan vähämerkityksistä, ja viitattava suoraan tähän asetukseen. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä myönnetyn tuen valvontaa sen varmistamiseksi, että asianomaisia enimmäismääriä ei ylitetä ja että kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Tämän velvoitteen noudattamiseksi asianomaisen jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten soveltamisalaan kuuluvasta asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa keskusrekisteri, joka sisältää täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta, ja tarkastaa, että uusi myönnetty tuki ei ylitä asianomaista enimmäismäärää.

- (22) Ennen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämistä kunkin jäsenvaltion olisi tarkistettava, että vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä ei ylitä kyseisessä jäsenvaltiossa uuden vähämerkityksisen tuen myötä ja että muut tämän asetuksen edellytykset täyttyvät.

- (23) Ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtiontukipolitiikkaa tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman, että voimassaoloa olisi jatkettu, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden sopeuttamisjakso,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta

- a) tukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille;
- b) tukea maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille;
- c) tukea maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille seuraavissa tapauksissa:
 - i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
 - ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;
- d) tukea kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- e) tukea, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

2. Jos yritys toimii 1 kohdan a, b tai c alakohdan aloilla ja myös yhdellä tai useammalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, tätä asetusta sovelletaan jälkimmäisiä aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) 'maataloustuotteilla' perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita;
 - b) 'maataloustuotteiden jalostamisella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
 - c) 'maataloustuotteiden kaupan pitämisellä' tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjille katsotaan kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa;
2. 'Yhteen yritykseen' sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:
 - a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
 - b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
 - c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
 - d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Jäsenvaltion maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun suorittavalle yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 100 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Tätä vähämerkityksistä tukea ei saa käyttää maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaan.

3. Jos yritys suorittaa maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun ja sillä on lisäksi muita toimintoja, joihin sovelletaan 200 000 euron enimmäismäärää, kyseiseen yritykseen sovelletaan 200 000 euron enimmäismäärää edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että maanteiden tavarakuljetusten saama tuki on enintään 100 000 euroa ja että vähämerkityksistä tukea ei käytetä maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettujen ajoneuvojen hankintaan.

4. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.

5. Edellä 2 kohdassa vahvistettuja enimmäismääriä sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

6. Edellä 2 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava diskonttokorko.

7. Jos 2 kohdassa vahvistettu asianomainen enimmäismäärä ylittyisi seurauksena uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisestä, kyseisen uuden tuen mihinkään osaan ei saa soveltaa tätä asetusta.

8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.

9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynelle yritykselle, eli periaatteessa yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki").

2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.

3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 1 000 000 euroa (tai 500 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) viiden vuoden aikana tai 500 0000 euroa (tai 250 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi ja/tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.

4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annettu pääoma ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia lainasta ja taattu määrä on 1 500 000 euroa (tai 750 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto viisi vuotta tai taattu määrä on 750 000 euroa (tai 375 000 euroa maanteiden tavarakuljetuksia suorittavien yritysten tapauksessa) ja takauksen kesto kymmenen vuotta; jos taattu määrä on näitä määriä pienempi ja/tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonnossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai

d) ennen takauksen täytäntöönpanoa

i) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, ja on komission hyväksymä takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukaisesti, ja

ii) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintaa, johon tätä asetusta sovelletaan.

7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua komission asetuksen (EU) N:o 360/2012 ⁽¹⁾ mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa kyseisessä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti. Se saa kasautua muiden vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti.

2. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoihin kustannuksiin myönnettävän valtiontuen tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen ylittäisi komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoihin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

6 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalentina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen ja mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä saavutettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 360/2012, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 114, 26.4.2012, s. 8).

3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetun asianomaisen enimmäismäärän ja että kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

7 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetty edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 69/2001 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 2 päivän helmikuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, mikä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1998/2006 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, mikä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Tämän asetuksen voimaantulon päättyessä vähämerkityksistä tukea koskeviin ohjelmiin, jotka täyttävät tämän asetuksen edellytykset, sovelletaan tätä asetusta edelleen kuuden kuukauden ajan.

*8 artikla***Voimaantulo ja soveltamisaika**

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1408/2013,**annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,****Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtionominaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

tukea koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾ ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää, jonka alapuolella perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, koskevan politiikkansa. Maatalousala jätettiin kokonaan tai osittain kyseisten asetusten soveltamisalan ulkopuolelle ottaen huomioon maatalousalalla sovellettavat erityissäännöt ja riski siitä, että jopa alhaiset tukimäärät voisivat täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa säädettyt perusteet. Komissio on jo antanut maatalousalalla myönnettävää vähämerkityksistä tukea koskevista säännöistä joukon asetuksia, joista viimeisin on komission asetukset (EY) N:o 1535/2007 ⁽⁶⁾. Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella on aiheellista tarkistaa eräitä kyseisessä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä ja korvata se.

(1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet täytävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvaatimuksesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi antaa tällaisia valtiontukimuotoja koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki voisi olla yksi tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen, joka on yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnettyä tukea, joka ei ylitä tiettyä määrää, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.

(2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selvittänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt ensin vähämerkityksistä

(3) Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 soveltamisesta saaman kokemuksen perusteella yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän tuen enimmäismäärä olisi korotettava 15 000 euroon ja kansallinen yläraja 1 prosenttiin vuosituotannosta. Uusien enimmäismäärien avulla voidaan edelleen varmistaa, että voidaan katsoa, ettei millään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja etteivät ne vääristä tai uhkaa vääristä kilpailua.

(4) Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta ⁽⁷⁾. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi ⁽⁸⁾. Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen keventämiseksi vahvistettava tyhjentävä luettelo selkeistä perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa on pidettävä

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 227, 6.8.2013, s. 3.

⁽³⁾ Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Komission asetukset (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Komission asetukset (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Komission asetukset (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SPA ym., tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-289.

⁽⁸⁾ Asia C-382/99, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.6.2002, Kok., s. I-5163.

yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 800/2008⁽²⁾ liitteen I sisältämässä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ”sidosyritysten” määrittelyssä sovellettavista perusteista ne, jotka ovat tarkoituksenmukaisia tätä asetusta sovellettaessa. Perusteet ovat jo viranomaisille tuttuja, ja niitä olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin. Perusteiden pitäisi varmistaa, että sidosyritysten joukkoa pidetään yhtenä ainoana yrityksenä sovellettaessa vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä, mutta sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimeen tai samoihin julkisiin elimiin, ei katsota olevan toisiinsa sidoksissa. Saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevien yritysten, joilla voi olla itsenäinen päätösvalta, erityistilanne on sen vuoksi otettu huomioon. Kyseisten perusteiden pitäisi samoin varmistaa, että oikeushenkilön yksittäisten jäsenten taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän yksittäisten jäsenten ei – yksinomaan kyseisestä syystä – katsota olevan toisiinsa sidoksissa, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että tällaisten yksittäisten jäsenten on noudatettava oikeuksia ja velvollisuuksia, joita voidaan verrata sellaisten yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joilla on tilanpidosta vastaavan viljelijän asema erityisesti taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen että kyseiset yksittäiset jäsenet ovat osallistuneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteiden vahvistamiseen.

- (5) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja kaupan pitämisessä on yhtäläisyyksiä, maataloustuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen kuuluvat komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013⁽³⁾ soveltamisalaan.
- (6) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidättäytyä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka saattaisivat poiketa markkinajärjestelystä tai haitata sitä⁽⁴⁾. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

- (7) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on käyttää kotimaisia tuotteita tuontituotteiden sijaan. Sitä ei varsinkaan pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Tuki mesujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.

- (8) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavalla kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä otetaan huomioon kuluvan verovuoden sekä kahden edeltävän verovuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

- (9) Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan, mainitun asetuksen säännöksiä olisi sovellettava kyseisten muiden alojen tai toimintojen osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

- (10) Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, viimeksi mainitun alan osalta myönnettyyn tukeen olisi sovellettava komission asetusta (EY) N:o 875/2007⁽⁵⁾, edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

- (11) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää erityisissä asetuksissa tai komission päätöksissä säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä. Siinä olisi myös säädettyä selkeistä tuen kasautumista koskevista säännöistä, joita on helppo soveltaa.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen tukimuotojen toteuttamisesta yhteismarkkinoille sovellettaviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (Katso tämän virallisen lehden sivu 1).

⁽⁴⁾ Asia C-456/00, Ranska v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11949.

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

(12) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi siitä syystä, että toimenpide noudattaa markkinatalous-sijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Erityisesti komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea eikä sitä pitäisi ottaa huomioon määritettäessä, onko asianomaista enimmäismäärää tai kansallista ylärajaa noudatettu.

(13) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seuran varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määritetty yläraja, jolla voidaan varmistaa, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan määrittäminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tai ei vielä ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.

(14) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava tällaisen tuen myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission tiedonannossa viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta⁽¹⁾.

(15) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi

pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyä, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Komission kokemuksen perusteella sellaisten lainojen, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on 75 000 euroa viiden vuoden aikana tai 37 500 euroa kymmenen vuoden aikana, bruttoavustusekvivalentin voidaan katsoa vastaavan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.

(16) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskeissa suuntaviivoissa⁽²⁾ tarkoitetuista oman pääoman ehtojen tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisellä toimenpiteellä anneta pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

(17) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella⁽³⁾. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sellaisten lyhytaikaisten takausten käsittelyä, joilla taataan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on enintään 1 125 000 euroa ja takauksen kesto on enintään viisi vuotta, voidaan katsoa, että takauksen bruttoavustusekvivalentti ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Näin on myös silloin,

⁽¹⁾ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on 56 250 euroa ja takauksen kesto on enintään kymmenen vuotta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävää menetelmää, joka on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtiontukia koskevan muun komission asetuksen nojalla ja jonka komissio on hyväksynyt olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen edellyttäen, että hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaus-tyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.

(18) Jos vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma pannaan täytäntöön rahoituksen välittäjien kautta, olisi varmistettava, että ne eivät saa valtiontukea. Tämä on mahdollista esimerkiksi siten, että valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai siirtämään mahdollinen etu täysimääräisesti lopullisille tuensaajille, taikka noudattamalla vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla.

(19) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka sen vuoksi voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

(20) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen määrä ja että se on luonteeltaan vähämerkityksistä, ja viitattava suoraan tähän asetukseen. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä myönnetyn tuen valvontaa sen varmistamiseksi, että asianomaisia enimmäismääriä ei ylitetä ja että kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Tämän velvoitteen noudattamiseksi asianomaisen jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten soveltamisalaan kuuluvasta asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän

verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa keskusrekisteri, joka sisältää täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta, ja tarkastaa, että uusi myönnetty tuki ei ylitä asianomaista enimmäismäärää.

(21) Ennen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämistä kunkin jäsenvaltion olisi tarkistettava, että vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä tai kansallinen yläraja ei ylity kyseisessä jäsenvaltiossa uuden vähämerkityksisen tuen myötä ja että muut tämän asetuksen edellytykset täyttyvät.

(22) Ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtiontukipolitiikkaa tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman, että voimassaoloa olisi jatkettu, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden sopeuttamisjakso,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta

- a) tukea, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
- b) tukea kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- c) tukea, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

2. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii yhdellä tai useammalla alalla tai harjoittaa toimintoja, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan, mainittua asetusta sovelletaan viimeksi mainittujen alojen tai toimintojen osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

3. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, viimeksi mainitun alan osalta myönnettyyn tukeen sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 875/2007 säännöksiä edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'maataloustuotteilla' perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita.

2. "Yhteen yritykseen" sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:

- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
- b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
- c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
- d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 15 000:tä euroa minään kolmen verovuoden jakson aikana.

3. Jäsenvaltion maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien kokonaismäärä ei saa ylittää kolmen verovuoden jakson aikana liitteessä vahvistettua kansallista ylärajaa.

4. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.

5. Edellä 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

6. Edellä 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisaikakohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava diskonttokorko.

7. Jos 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä tai 3 kohdassa tarkoitettu kansallinen yläraja ylittyy uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen vuoksi, uuteen tukeen ei saa soveltaa tätä asetusta.

8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän tai kansallisen ylärajan. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.

9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynelle yritykselle, eli periaatteessa yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki").

2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.

3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 75 000 euroa viiden vuoden aikana tai 37 500 euroa kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi ja/tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.

4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annettu pääoma ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia lainasta ja taattu määrä on joko 112 500 euroa ja takauksen kesto viisi vuotta tai taattu määrä on 56 250 euroa ja takauksen kesto kymmenen vuotta; jos taattu määrä on näitä määriä pienempi ja/tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai

d) ennen takauksen täytäntöönpanoa

i) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, jos se on komission hyväksymä takautiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukaisesti, ja

- ii) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista taustaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii yhdellä tai useammalla asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai kuuluvissa toiminnoissa, maataloustuotannon alalla tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua jälkimmäisille aloille tai toiminnoille myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa asetuksen (EU) N:o 1407/2013 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy asetuksen (EU) N:o 1407/2013 mukaisesti myönnettävästä tuesta.

2. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, maataloustuotannon alan toiminnoille tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua jälkimmäisen alan toiminnoille asetuksen (EY) N:o 875/2007 mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa kyseisessä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy asetuksen (EY) N:o 875/2007 mukaisesti myönnettävästä tuesta.

3. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävän valtiontuen tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen ylittäisi komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

6 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen ja mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä saavutettu ja onko 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluven verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisen myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohdasta ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan ja että kaikkia tässä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

7 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä

aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Tämän asetuksen voimaansaolon päättyessä vähämerkityksistä tukea koskeviin ohjelmiin, jotka täyttävät tämän asetuksen edellytykset, sovelletaan tätä asetusta edelleen kuuden kuukauden ajan.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamisaika

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

Jäsenvaltion maataloustuotannon alalla toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kumulatiiviset enimmäismäärät

(euroa)

Jäsenvaltio	Vähämerkityksisen tuen enimmäismäärät
Belgia	76 070 000
Bulgaria	43 490 000
Tšekki	48 340 000
Tanska	105 750 000
Saksa	522 890 000
Viro	8 110 000
Irlanti	66 280 000
Kreikka	109 260 000
Espanja	413 750 000
Ranska	722 240 000
Kroatia	28 610 000
Italia	475 080 000
Kypros	7 060 000
Latvia	10 780 000
Liettua	25 860 000
Luxemburg	3 520 000
Unkari	77 600 000
Malta	1 290 000
Alankomaat	254 330 000
Itävalta	71 540 000
Puola	225 700 000
Portugali	62 980 000
Romania	180 480 000
Slovenia	12 320 000
Slovakia	22 950 000
Suomi	46 330 000
Ruotsi	57 890 000
Yhdistynyt kuningaskunta	270 170 000

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 1409/2013,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2013,****maksuliiketilastoista****(EKP/2013/43)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

tiedonantajien joukon kattavuus, merkitykselliset tiedot olisi kerättävä suoraan tiedonantajilta.

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/1998 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki (EKP) tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi maakohtaisia ja vertailukelpoisia maksuliiketilastoja. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tietoja voidaan kerätä maksuliike- ja maksujärjestelmätilastojen alalla. Tällaiset tiedot ovat olennaisia, jotta voidaan tunnistaa ja seurata muutoksia jäsenvaltioiden sisäisillä maksuliikemarkkinoilla ja auttaa edistämään maksujärjestelmien moitteetonta toimintaa.
- (2) Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 5.1 artiklassa edellytetään, että EKP kerää Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) tehtävistä huolehtia keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta. EKPJ:n perussäännön 5.2 artiklassa edellytetään, että kansalliset keskuspankit hoitavat 5.1 artiklassa kuvattuja tehtäviä siinä määrin kuin on mahdollista.
- (3) Eurojärjestelmä kerää maksuliiketietoja suuntaviivojen EKP/2007/9 ⁽²⁾ nojalla. Jotta maksuliiketilastojen laadukkuutta ja luotettavuutta voitaisiin parantaa ja varmistaa

- (4) Maksuliiketietojen kokoamisen menetelmässä olisi otettava huomioon maksamista koskevan lainsäädäntökehityksen kehitys Euroopan unionissa, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY ⁽⁴⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 924/2009 5 artikla ⁽⁵⁾.

- (5) Kansallisten keskuspankkien voi olla tarpeen kerätä varsinaiselta tiedonantajien joukolta EKP:n tilastovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tilastotiedot osana laajempaa tilastointiin liittyvää tiedonkeruuta, jonka ne toteuttavat omalla vastuullaan unionin tai kansallisen lainsäädännön taikka vakiintuneen käytännön mukaisesti ja joka palvelee myös muita tilastointitarkoituksia, edellyttäen että EKP:n tilastovaatimusten täyttäminen ei vaarannu. Tällä tavoin voidaan myös vähentää tietojen keräämisestä aiheutuvaa rasitetta. Näissä tapauksissa tiedonantajille on avoimuuden lisäämiseksi ilmoitettava, että tietoja kerätään myös muita tilastointitarkoituksia varten. Erityistapauksissa EKP voi käyttää tällaisia muihin tarkoituksiin kerättyjä tilastotietoja omien tarpeidensa täyttämiseksi.

- (6) Vaikka on tunnustettu, että asetuksissa, joita EKP antaa EKPJ:n perussäännön 34.1 artiklan nojalla, ei myönnetä mitään oikeuksia eikä aseteta mitään velvollisuuksia jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö ei ole euro, (jäljempänä 'euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot'), EKPJ:n perussäännön 5 artikla koskee sekä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltiot'), että euroalueeseen kuulumattomia jäsenvaltioita. Asetuksen (EY) N:o 2533/98 johdanto-osan 17 kappaleessa viitataan siihen, että EKPJ:n perussäännön 5 artikla yhdessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan kanssa tarkoittavat, että euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden on laadittava ja otettava käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, joita ne pitävät tarkoituksenmukaisina tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten edellyttämän tiedonkeruun järjestämiseksi, ja saatava tilastoihin liittyvät valmistelunsa

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Suuntaviivat EKP/2007/9, annettu 1 päivänä elokuuta 2007, raha-, rahoituslaitos- ja rahoitusmarkkinatilastoista (EUVL L 341, 27.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan valvonnan valvonnasta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

ajoissa valmiiksi, jotta niistä voi tulla euroalueen jäsenvaltiota. Näin ollen tämän asetuksen säännösten soveltamisala voidaan laajentaa koskemaan euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden kansallisia keskuspankkeja siten, että tällaiset keskuspankit tekevät yhteistyötä eurojärjestelmän kanssa EKP:n antaman suosituksen perusteella.

- (7) Asetuksen (EY) N:o 2533/98 8 artiklassa säädettyjä sääntöjä luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisesta ja käytöstä olisi noudatettava.
- (8) On tarpeen luoda tehokas menettely, jonka mukaisesti tämän asetuksen liitteisiin voidaan tehdä teknisiä muutoksia, edellyttäen, että niillä ei muuteta tämän asetuksen perustana olevaa käsitteellistä viitekehystä eikä lisätä tietojen antamisesta aiheutuvaa rasitetta. Menettelyä sovellettaessa otetaan huomioon EKP:n tilastokomitean näkökannat. Kansalliset keskuspankit ja EKP:n muut komiteat voivat ehdottaa tilastokomiteassa teknisiä muutoksia liitteisiin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'tiedonantajalla' samaa kuin asetuksen (EY) N:o 2533/98 1 artiklassa 'tietojen antajalla' ja 'kotimaisella' samaa kuin saman asetuksen 1 artiklassa;
- b) 'maksupalvelulla', 'maksupalveluntarjoajalla', 'maksulaitoksella' ja 'maksujärjestelmällä' samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa;
- c) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' ja 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksella' samaa kuin direktiivin 2009/110/EY 2 artiklassa;
- d) 'maksujärjestelmäoperaattorilla' oikeushenkilöä, joka on lainmukaisesti vastuussa maksujärjestelmän toiminnasta.

2 artikla

Varsinainen tiedonantajien joukko

1. Varsinainen tiedonantajien joukko koostuu maksupalveluntarjoajista (mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat) ja/tai maksujärjestelmäoperaattoreista.
2. Tiedonantajiin sovelletaan täysimääräisiä tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksia.

3 artikla

Tilastointiin liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Varsinainen tiedonantajien joukko antaa tilastotiedot sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jossa tiedonantajalla on kotipaikka, liitteessä III määritetyllä tavalla ja ottamalla huomioon liitteissä I ja II esitetyt selvennykset ja määritelmät.
2. Kansalliset keskuspankit määrittelevät ja ottavat kansallisten erityispiirteiden mukaisesti käyttöön tiedonantomenettelyt, joita varsinaisen tiedonantajien joukon on noudatettava. Kansalliset keskuspankit varmistavat, että tiedonantomenettelyillä saadaan tässä asetuksessa vaadittavat tilastotiedot ja että liitteessä IV esitettyjen, tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevien vähimmäisvaatimusten tarkka valvonta on mahdollista.

4 artikla

Poikkeukset

1. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää tiedonantajille poikkeuksia, jotka koskevat joko osaa tässä asetuksessa säädettyistä tiedonantovaatimuksista tai kaikkia niistä,
- a) maksulaitoksille, jos ne täyttävät direktiivin 2007/64/EY 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset;
- b) sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksille, jos ne täyttävät direktiivin 2009/110/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset;
- c) muille kuin a ja b alakohdassa mainituille maksupalveluntarjoajille, jos ne täyttävät joko direktiivin 2009/110/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai direktiivin 2007/64/EY 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset.
2. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää tiedonantajille poikkeuksia 1 kohdan nojalla vain, jos kyseiset tiedonantajat eivät auta saavuttamaan kunkin tyyppiseen maksupalveluun sisältyvistä maksutapahtumista kansallisella tasolla tilastollisesti merkittävää kattavuutta.

3. Kansalliset keskuspankit voivat myöntää tiedonantajille poikkeuksia muiden kuin rahalaitosten kanssa suoritettujen maksutapahtumien ilmoittamisesta, mikäli a) poikkeuksen saaneiden tiedonantajien osuus liitteessä III olevassa taulukossa 4 esitettyjen palvelujen yhteenlasketusta arvosta on kunkin tällaisen palvelun osalta enintään 5 prosenttia kansallisella tasolla ja b) tietojen antamisesta aiheutuva rasite olisi muuten tällaisten tiedonantajien kokoon nähden kohtuuton.

4. Jos kansallinen keskuspankki myöntää 1 tai 3 kohdan nojalla poikkeuksen, se ilmoittaa tästä EKP:lle toimittaessaan tietoja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

5. EKP julkaisee luettelon yhteisöistä, joille kansalliset keskuspankit ovat myöntäneet poikkeuksia.

5 artikla

Tilastoinnissa käytettävä maksupalveluntarjoajien ja maksujärjestelmäoperaattoreiden luettelo

1. Johtokunta laatii luettelon tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista maksupalveluntarjoajista, mukaan lukien sähköisen rahan liikkeeselaskijat ja maksujärjestelmäoperaattorit, ja pitää tällaista luetteloa yllä. Luettelo perustuu kansallisten viranomaisten nykyisiin luetteloihin valvonnallaisista maksupalveluntarjoajista ja maksujärjestelmäoperaattoreista, mikäli tällaisia luetteloita on saatavilla.

2. Kansalliset keskuspankit ja EKP toimittavat 1 kohdassa tarkoitetun luettelon ja sen päivitykset asianomaisten tiedonantajien saataville tarkoituksenmukaisella tavalla, myös sähköisesti, internetin kautta tai asianomaisten tiedonantajien pyynnöstä paperimuodossa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo laaditaan ainoastaan tiedoksi. Jos luettelon viimeisin käytettävissä oleva sähköinen versio on virheellinen, EKP ei määrää seuraamuksia yhteisölle, joka ei ole asianmukaisesti täyttänyt tilastointiin liittyviä tiedonantovaatimuksiaan, sikäli kuin tämä on hyvässä uskossa luottanut virheellisen luettelon tietoihin.

6 artikla

Toimitusajat

1. Kansalliset keskuspankit toimittavat liitteessä III esitetyt tilastotiedot EKP:lle vuosittain viimeistään toukokuun viimeisenä pankkipäivänä (työajan loppuun mennessä) sen vuoden päättymisestä, jota toimitettavat tiedot koskevat.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 28 päivänä marraskuuta 2013.

2. Kansalliset keskuspankit päättävät, milloin ja miten tiheästi niiden on saatava tiedot tiedonantajilta, jotta ne kykenevät itse toimittamaan tiedot EKP:lle vaaditussa ajassa, ja ne ilmoittavat tästä tiedonantajille.

7 artikla

Tilastotietojen tarkistaminen ja pakollinen keruu

Kansalliset keskuspankit käyttävät oikeuttaan tarkistaa tietoja, joita tiedonantajien edellytetään toimittavan tämän asetuksen perusteella, tai toimittaa tietojen pakollinen keruu, tämän rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää tätä oikeutta itse. Kansalliset keskuspankit käyttävät tätä oikeutta erityisesti silloin, kun jokin tiedonantajista ei täytä liitteessä IV säädettyjä tietojen toimittamista, tarkkuutta, käsitteellistä vastaavuutta ja tarkistuksia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

8 artikla

Tietojen antaminen ensimmäisen kerran

Edellä 6 artiklasta poiketen tiedot toimitetaan tämän asetuksen mukaisesti ensimmäisen kerran kesäkuussa 2015, jolloin toimitetaan myös kalenterivuoden 2014 jälkipuoliskon tarkastelujaksoa koskevat tiedot (eli tiedot heinäkuusta 2014 lähtien).

9 artikla

Yksinkertaistettu muutosmenettely

EKP:n johtokunnalla on oikeus tilastokomiteaa kuultuaan tehdä tämän asetuksen liitteeseen teknisiä muutoksia edellyttäen, ettei näillä muutoksilla muuteta asetuksen perustana olevaa käsitteellistä viitekehystä tai lisätä tietojen antamisesta aiheutuvaa rasitetta. Johtokunta ilmoittaa tällaisista muutoksista viipymättä EKP:n neuvostolle.

10 artikla

Loppusäännös

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

MAKSULIIKETILASTOJEN YLEINEN RAKENNE

1 OSA YLEISTÄ

1.1 osa Yleistä taulukoista

1. Euroopan keskuspankki (EKP) kokoaa maksuliiketilastoja yhdenmukaisella tiedonkeruulla, jota jokainen kansallinen keskuspankki ohjaa kansallisella tasolla. Kootut tiedot järjestetään seitsemäksi taulukoksi jäljempänä esitetyllä tavalla; taulukot sisältävät kansalliset tiedot jokaisesta jäsenvaltiosta, jonka rahayksikkö on euro (jäljempänä 'euroalueen jäsenvaltio'), ja taulukot yhdistetään myöhemmin kaikki euroalueen jäsenvaltiot kattaviksi vertailutaulukoiksi.

Taulukko	Pääsisällön kuvaus
Taulukko 1: Laitokset, jotka tarjoavat maksupalveluja muille kuin rahalaitoksille	Taulukosta käyvät ilmi yli yön -talletusten lukumäärä, maksutilien lukumäärä, sähköisen rahan tilien lukumäärä ja liikkeeseen laskettujen sähköisen rahan talletteiden arvo eriteltyinä luottolaitosten, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten, maksulaitosten sekä muiden maksupalveluntarjoajien ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden mukaan.
Taulukko 2: Maksukorttitoiminnot	Tietyn maan kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemien korttien lukumäärä. Korteista kootut tiedot on eritelty kortin toiminnon mukaan.
Taulukko 3: Maksukortteja hyväksyvät laitteet	Tietyn maan kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamien laitteiden ja maksupäätteiden lukumäärä. Laitteita ja maksupäätteitä koskevat tiedot jaotellaan pankkiautomaatteihin, myyntipisteiden maksupäätteisiin ja sähköisen rahan päätelaitteisiin.
Taulukko 4: Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia	Niiden maksutapahtumien lukumäärä ja arvo, jotka muut kuin rahalaitokset ovat lähettäneet ja vastaanottaneet maan kotimaisten maksupalveluntarjoajien kautta. Tapahtumatiedot eritellään maksupalvelulajin ja maantieteellisen sijainnin mukaan.
Taulukko 5: Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia (laite- ja maksupäätetyypeittäin)	Niiden maksutapahtumien lukumäärä ja arvo, jotka muut kuin rahalaitokset ovat lähettäneet maksupalveluntarjoajien kautta. Tapahtumatiedot eritellään laite- ja maksupäätetyypin ja maantieteellisen sijainnin mukaan.
Taulukko 6: Osallistuminen valittuihin maksujärjestelmiin	Jokaiseen maassa sijaitsevaan maksujärjestelmään osallistujien lukumäärä; osallistujat jaotellaan suoriin ja epäsuoriin osallistujiin ja suorat osallistujat eritellään laitostyyppin mukaan.
Taulukko 7: Valittujen maksujärjestelmien käsittelemät maksut	Jokaisen maassa sijaitsevan maksujärjestelmän käsittelemien maksutapahtumien lukumäärä ja arvo jaoteltuina maksupalvelun ja maantieteellisen sijainnin mukaan.

1.2 osa Taulukoihin sisältyvät tiedot

1. Taulukoihin 1, 2, 3 ja 6 sisältyvät kantatiedot koskevat tilannetta jakson lopussa eli tarkasteltavan kalenterivuoden viimeisenä pankkipäivänä. Liikkeeseen laskettujen sähköisen rahan talletteiden arvoa koskevat indikaattorit kootaan euromääräisinä, ja ne koskevat kaikkien valuuttojen määräisiä maksutalletteita.

2. Taulukkoihin 4, 5 ja 7 sisältyvät virtatiedot koskevat koko jakson aikana kertyneitä maksutapahtumia eli tarkastettavan kalenterivuoden kokonaismääriä. Tapahtumien arvoa koskevat indikaattorit kootaan euromääräisinä, ja ne koskevat kaikkien valuuttojen määriä maksutapahtumia.

1.3 osa Konsolidointi samalla kansallisella alueella

1. Kussakin euroalueen jäsenvaltiossa tiedonantajien joukko koostuu maksupalveluntarjoajista ja/tai maksujärjestelmäoperaattoreista.
2. Maksupalveluntarjoajat ovat kyseisellä alueella rekisteröityjä ja siellä sijaitsevia laitoksia, mukaan lukien alueen ulkopuolella sijaitsevien emoyhtiöiden tytäryhtiöt, ja sellaisten laitosten sivukonttorit, joiden päätoimipaikka on alueen ulkopuolella.
 - a) Tytäryhtiöt ovat erillisiä yhtiöitä, joissa toisella yhteisöllä on osake-enemmistö tai täysi omistus.
 - b) Sivukonttorit eivät ole erillisiä yhtiöitä eikä niillä ole itsenäistä oikeudellista asemaa vaan emoyhtiö omistaa ne kokonaan.
3. Kansallisten rajojen sisäpuolella tapahtuvassa maksupalveluntarjoajien konsolidoinnissa sovelletaan tilastointia varten seuraavia periaatteita:
 - a) Mikäli emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt ovat samalla kansallisella alueella sijaitsevia maksupalveluntarjoajia, emoyhtiö saa ilmoittamissaan tilastotiedoissa konsolidoida myös näiden tytäryhtiöidensä liiketoiminnan. Tätä periaatetta sovelletaan vain, jos emoyhtiö ja sen tytäryhtiöt luokitellaan samantyyppisiksi maksupalveluntarjoajiksi.
 - b) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueen sisällä, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää tällaisia sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden kotimaisina toimijoina. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää muiden euroalueen jäsenvaltioiden alueella sijaitsevaa rekisteröityä toimipaikkaa, päätoimipaikkaa tai saman laitoksen muita sivukonttoreita muiden euroalueen jäsenvaltioiden kotimaisina toimijoina.
 - c) Mikäli laitoksella on sivukonttoreita euroalueen jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva rekisteröity toimipaikka tai päätoimipaikka pitää tällaisia sivukonttoreita ulkomaisina toimijoina. Vastaavasti tietyssä euroalueen jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori pitää euroalueen jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitsevaa rekisteröityä toimipaikkaa, päätoimipaikkaa tai saman laitoksen muita sivukonttoreita ulkomaisina toimijoina.
4. Tilastoinnissa ei sallita kansalliset rajat ylittävää maksupalveluntarjoajien konsolidointia.
5. Jos maksujärjestelmäoperaattori on vastuussa useasta samalla kansallisella alueella sijaitsevasta maksujärjestelmästä, kunkin maksujärjestelmän tilastot ilmoitetaan erikseen.
6. Tilastoinnissa offshore-rahoituskeskuksissa sijaitsevien laitosten kotipaikaksi katsotaan keskusten sijaintipaikka.

2 OSA TAULUKOIDEN 2–7 ERITYISPIIRTEET

2.1 osa Maksukorttitoiminnot (Taulukko 2)

1. Jos maksutoiminnolla varustetussa kortissa (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto) on useita toimintoja, se lasketaan kuhunkin asianomaiseen alaluokkaan. Maksutoiminnolla varustettujen korttien kokonaismäärä voi siis olla pienempi kuin alaluokkien summa. Jottei samoja kortteja laskettaisi kahteen kertaan, alaluokkia ei pidä laskea yhteen.
2. "Sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti" voi olla joko "kortti, johon sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan" tai "kortti, joka mahdollistaa pääsyn sähköisen rahan tileille tallennettuun sähköiseen rahaan". Sähköisellä rahatoiminnolla varustettujen korttien kokonaismäärä on siis sama kuin kyseisten kahden alaluokan summa.
3. Kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemien korttien kokonaismäärä ilmoitetaan erikseen luokassa "korttien kokonaismäärä (riippumatta kortissa olevien toimintojen lukumäärästä)". Tämä indikaattori ei ole välttämättä luokkien "käteistoiminnolla varustetut kortit", "maksutoiminnolla varustetut kortit" ja "sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit" summa, koska kyseiset luokat voivat olla osittain päällekkäisiä.
4. Indikaattori "käteismaksu- ja käteistoiminnolla sekä sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti" tarkoittaa maksupalveluntarjoajan liikkeeseen laskemaa korttia, jossa ovat yhdistettyinä käteis- ja käteismaksutoiminto sekä sähköinen rahatoiminto. Se ilmoitetaan lisäksi kussakin seuraavassa alaluokassa:
 - a) "käteistoiminnolla varustetut kortit";
 - b) "käteismaksutoiminnolla varustetut kortit";
 - c) "sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit".

5. Jos yhdistelmätoiminnolla varustetussa kortissa on muita lisätoimintoja, se ilmoitetaan asianomaisessa alaluokassa.
6. Kortit lasketaan ne liikkeeseen laskevassa maassa riippumatta siitä, mikä on kortinhaltijan kotipaikka tai missä tili, johon kortti on liitetty, sijaitsee.
7. Jokainen maa ilmoittaa kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemien korttien lukumäärän riippumatta siitä, onko kortti laskettu liikkeelle yhdessä (kaupan tai muun) yhteistyökumppanin kanssa vai ei.
8. Liikkeessä olevat kortit ilmoitetaan riippumatta siitä, milloin ne on laskettu liikkeeseen tai milloin niitä on käytetty.
9. Myös korttiohjelmien osana eli kolmen tai neljän osapuolen ohjelmissa liikkeeseen lasketut kortit ilmoitetaan.
10. Kortteja, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on peruttu, ei ilmoiteta.
11. Kauppiaiden liikkeeseen laskemia kortteja eli vähittäiskaupan kortteja ei ilmoiteta, ellei niitä ole laskettu liikkeeseen yhteistyössä maksupalveluntarjoajan kanssa.

2.2 osa Maksukortteja hyväksyvät laitteet (Taulukko 3)

1. Kaikki kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamat laitteet ja maksupäätteet ilmoitetaan, mukaan luettuina kaikki tilastoitavassa maassa ja sen ulkopuolella sijaitsevat laitteet ja maksupäätteet.
2. Laitteita ja maksupäätteitä tarjoava yhteisö on maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä riippumatta siitä, kuka laitteet ja maksupäätteet omistaa. Näin ollen ainoastaan maksupäätetapahtumien hyvittäjän/välittäjän tarjoamat laitteet ja maksupäätteet lasketaan.
3. Emoyhtiönä oleva maksupalveluntarjoaja ei ilmoita ulkomailla sijaitsevien sivukonttoreidensa ja/tai tytäryhtiöidensä tarjoamia laitteita ja maksupäätteitä, vaan sivukonttorit ja/tai tytäryhtiöt ilmoittavat ne itse.
4. Jokainen laite ja maksupäätte lasketaan erikseen, vaikka saman kauppiaan tiloissa olisi useita samantyyppisiä laitteita ja maksupäätteitä.
5. Jos pankkiautomaatissa on useampi kuin yksi toiminto, se lasketaan jokaisessa asianomaisessa alaluokassa. Pankkiautomaattien kokonaismäärä voi siis olla pienempi kuin alaluokkien summa. Jottei samoja pankkiautomaatteja laskettaisi kahteen kertaan, alaluokkia ei pidä laskea yhteen.
6. Myyntipisteiden maksupäätteistä eritellään myös kaksi alaluokkaa: "konekieliset maksupäätteet" ja "sähköisen rahan päätelaitteet". Näitä alaluokkia ei pidä laskea yhteen, koska ne ovat alajaotteluja, eikä niiden summa täsmäisi kokonaismäärän kanssa.
7. Jos sähköisen rahan päätelaitteessa on useampi kuin yksi toiminto, se lasketaan jokaisessa asianomaisessa alaluokassa. Sähköisen rahan päätelaitteiden kokonaismäärä voi siis olla pienempi kuin alaluokkien summa. Jottei samoja sähköisen rahan päätelaitteita laskettaisi kahteen kertaan, alaluokkia ei pidä laskea yhteen.

2.3 osa Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia (Taulukko 4)

1. Muut kuin rahalaitokset voivat käynnistää maksutapahtumia kaikille vastapuolille, mutta jos vastapuolena on muu kuin rahalaitos, maksutapahtumien käynnistäjinä ovat maksupalveluntarjoajat. Tähän sisältyvät myös
 - a) eri maksupalveluntarjoajien pitämien kahden eri tilin väliset maksutapahtumat, jotka suoritetaan välittäjää käyttäen eli joissa maksut lähetetään jollekin toiselle maksupalveluntarjoajalle tai maksujärjestelmään; ja
 - b) saman maksupalveluntarjoajan pitämän kahden tilin väliset maksutapahtumat eli "on-us-tapahtumat", jotka suoritetaan joko maksupalveluntarjoajan itsensä tileillä tai käyttäen välittäjää eli toista maksupalveluntarjoajaa tai maksujärjestelmää.
2. Kotimaisen maksupalveluntarjoajan käynnistämät maksutapahtumat, jotka suoritetaan erityisellä määräyksellä eli käyttäen maksuvälinettä, ilmoitetaan luokassa "tapahtumat maksupalvelulajeittain".
3. Varainsiirrot saman tilinhaltijan eri tilien, myös erityyppisten tilien, välillä ilmoitetaan käytetyn maksupalvelun mukaan. Erityyppisten tilien välisiin siirtoihin kuuluvat esimerkiksi siirtokelpoisten talletusten siirrot ei-siirtokelpoisen talletuksen sisältävälle tilille.

4. Suurina erinä suoritettavien maksutapahtumien osalta otetaan huomioon jokainen yksittäinen maksutapahtuma.
5. Tähän sisältyvät valuuttamääräiset maksutapahtumat. Tiedot muunnetaan euroiksi käyttäen EKP:n viitekurssia tai tällaisiin maksutapahtumiin sovellettavia valuuttakursseja.
6. Tähän eivät sisälly kotimaisen maksupalveluntarjoajan käynnistämät maksutapahtumat, jotka toteutetaan ilman erityistä määrystä eli joissa ei käytetä maksupalvelua, vaan muun kuin rahalaitoksen tilille tehdään yksinkertainen tilikirjaus. Jos tällaisia maksutapahtumia ei voida eritellä, ne sisällytetään luokkaan "maksutapahtumat maksupalvelulajeittain".

Maksutapahtumat yhteensä

7. Luokassa "kaikki maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia" on laskettu yhteen kuusi toisensa poissulkevaa alaluokkaa eli "tilisiirrot", "suoraveloitukset", "korttimaksut kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeen laskemilla korteilla (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto)", "sähköisellä rahalla suoritettut maksut", "sekit" ja "muut maksupalvelut".

Tilisiirrot

8. Kukin maksutapahtuma kohdennetaan vain yhteen alaluokkaan eli joko alaluokkaan "paperiset toimeksiannot" tai alaluokkaan "sähköiset toimeksiannot". Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, tilisiirtojen kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan tilisiirtojen kokonaisarvoon.
9. Luokassa "sähköiset toimeksiannot" ilmoitetut tilisiirrot jaotellaan lisäksi alaluokkiin "eräsiirtona yhtenä tiedostona lähetetyt toimeksiannot" ja "yksittäiset tilisiirrot". Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, sähköisten tilisiirtotoimeksiantojen kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan sähköisten tilisiirtotoimeksiantojen kokonaisarvoon.
10. Tässä ilmoitetaan myös tilisiirrot, jotka on suoritettu pankkiautomaatilla tilisiirtotoimintoa käyttäen.
11. Tilisiirroissa ilmoitetaan lisäksi maksutapahtumat, joihin sisältyy yhdessä päässä tai molemmissa päissä käteisrahaa ja joissa käytetään tilisiirtopalvelua.
12. Tässä ilmoitetaan myös tilisiirrot, joilla maksetaan luotto- tai maksuaikatoiminnoilla varustetuilla korteilla suoritettujen tapahtumien erääntyneitä saldoja.
13. Tilisiirroissa ilmoitetaan kaikki yhteisen euromaksualueen (SEPA) tilisiirrot sekä muut kuin SEPA-tilisiirrot. Muut kuin SEPA-tilisiirrot ilmoitetaan myös alaluokassa "muut kuin SEPA tilisiirrot".
14. Alaluokat "eräsiirtona välitetyt toimeksiannot" ja "yksittäiset tilisiirrot" sisältävät kaikki SEPA-tilisiirrot ja muut kuin SEPA-tilisiirrot.
15. "Lähetetyt kotimaiset tapahtumat", "lähetetyt rajat ylittävät tapahtumat" ja "vastaanotetut rajat ylittävät tapahtumat" sisältävät sekä SEPA-tilisiirrot että muut kuin SEPA-tilisiirrot.
16. Tilille pankin lomaketta käyttäen suoritettuja käteismaksuja ei lueta tilisiirtoihin.

Suoraveloitukset

17. Sekä kertaluonteiset että toistuvat suoraveloitukset luetaan mukaan. Toistuvien suoraveloitusten osalta jokainen yksittäinen maksu otetaan huomioon erillisenä tapahtumana.
18. Tässä ilmoitetaan myös suoraveloitukset, joilla maksetaan luotto- tai maksuaikatoiminnoilla varustetuilla korteilla suoritettujen tapahtumien erääntyneitä saldoja, koska kortinhaltija suorittaa ne erillisinä maksuina kortin liikkeenlaskijalle.
19. Suoraveloitukset jaotellaan lisäksi alaluokkiin "eräsiirtona välitetyt toimeksiannot" ja "yksittäiset suoraveloitukset". Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, suoraveloitusten kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan suoraveloitusten kokonaisarvoon.
20. Suoraveloitukset sisältävät kaikki SEPA-suoraveloitukset sekä muut kuin SEPA-suoraveloitukset. Muut kuin SEPA-suoraveloitukset ilmoitetaan myös alaluokassa "muut kuin SEPA-suoraveloitukset".

21. Alaluokat "eräsiirtona välitetyt toimeksiannot" ja "yksittäiset suoraveloitukset" sisältävät kaikki SEPA-suoraveloitukset ja muut kuin SEPA-suoraveloitukset.
22. "Lähetetyt kotimaiset tapahtumat", "lähetetyt rajat ylittävät tapahtumat" ja "vastaanotetut rajat ylittävät tapahtumat" sisältävät sekä SEPA-suoraveloitukset että muut kuin SEPA-suoraveloitukset.
23. Tililtä pankin lomaketta käyttäen suoritettuja käteismaksuja ei lueta suoraveloituksiin.

Korttimaksut

24. Kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemilla korteilla suoritettut maksut ilmoitetaan riippumatta siitä, missä maassa sijaitsevan korttituotteen toimintoa maksuissa on käytetty.
25. Maksupalvelun mukaan jaotellut maksutapahtumat sisältävät tiedot esimerkiksi internetissä tai puhelimitse tai muissa virtuaalisissa myyntipisteissä suoritetuista korttitapahtumista.
26. Maksutapahtumat suoritetaan maksupäätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettuja kortteja. Korttimaksutapahtumat eritellään seuraavasti:
- a) "maksut käteismaksutoiminnolla varustetuilla korteilla";
 - b) "maksut maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla";
 - c) "maksut luottotoiminnolla varustetuilla korteilla";
 - d) "maksut käteismaksu- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla";
 - e) "maksut luotto- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla".
27. Alaluokat "maksut maksu- tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla" ja "maksut luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla" ilmoitetaan vain, jos kyseessä olevaa korttitoimintoa ei voida määritellä.
28. Kukin tapahtuma kohdennetaan ainoastaan yhteen alaluokkaan. Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, korttimaksujen kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan korttimaksujen kokonaisarvoon.
29. Korttimaksut jaotellaan myös alaluokkiin "konekielisellä maksupäätteellä" ja "etämaksuna". Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, korttimaksujen kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan korttimaksujen kokonaisarvoon.
30. Korttimaksuja kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemilla korteilla, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto, ei lueta mukaan.

Sähköisellä rahalla suoritettut maksut

31. Kukin tapahtuma kohdennetaan vain yhteen alaluokkaan: joko "korteilla, johon sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan" tai "sähköisen rahan tileiltä". Koska kyseiset alaluokat ovat toisensa poissulkevia, sähköisellä rahalla suoritettujen maksujen kokonaismäärä on sama kuin alaluokkien summa. Samaa periaatetta sovelletaan sähköisellä rahalla suoritettujen maksujen kokonaisarvoon.
32. Alaluokassa "sähköisen rahan tileiltä" ilmoitetut tapahtumat jaotellaan edelleen tiedonsaantimielessä alaluokkaan "tileiltä, joihin luodaan yhteys kortilla".

Sekit

33. Taulukossa ilmoitetaan myös käteisnostot sekeillä.
34. Pankin lomakkeilla suoritettuja käteisnostoja ei ilmoiteta.
35. Liikkeeseen laskettuja sekkejä, joita ei ole toimitettu lunastettaviksi, ei ilmoiteta.

Rajat ylittävät tapahtumat

36. Jotta lähetettyjä tapahtumia ei laskettaisi kahteen kertaan, rajat ylittävät tapahtumat lasketaan maassa, jossa maksutapahtuma on pantu alulle.
37. Jotta vastaanotettuja tapahtumia ei laskettaisi kahteen kertaan, rajat ylittävät tapahtumat lasketaan maassa, jossa maksutapahtuma on vastaanotettu.
38. Alaluokkien "lähetetyt rajat ylittävät tapahtumat" ja "vastaanotetut rajat ylittävät tapahtumat" välinen ero osoittaa maksutapahtumien nettovirran tilastoitavaan maahan tai sieltä pois.

Rahavirrat

39. Rahavirtojen suunta riippuu maksupalvelusta ja toimeksiantokanavasta:
 - a) tilisiirroissa, sähköisellä rahalla suoritetuissa maksuissa ja muissa vastaavissa maksutapahtumissa, jotka käynnistää maksaja, lähetävä osallistuja on myös varojen lähettäjä ja vastaanottava osallistuja rahojen vastaanottaja;
 - b) suoraveloituksissa, sekeissä, sähköisellä rahalla suoritetuissa maksuissa ja muissa vastaavissa maksutapahtumissa, jotka käynnistää maksunsaaja, lähetävä osallistuja on varojen vastaanottaja ja vastaanottava osallistuja rahojen lähettäjä;
 - c) vaikka korttimaksuissa maksutapahtuman käynnistää maksunsaaja, tämän asetuksen mukainen korttimaksujen käsittely vastaa käsittelyä, jossa maksutapahtuman käynnistää maksaja.

2.4 osa Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia (laite- ja maksupäätetyypeittäin) (Taulukko 5)

1. Kaikilla tässä taulukossa olevilla indikaattoreilla tarkoitetaan maksutapahtumia, jotka suoritetaan käteisrahalla tai ilman käteisrahaa käyttäen fyysistä (ei virtuaalista) laitetta tai maksupäätettä.
2. Kotimaiset maksupalveluntarjoajat ilmoittavat tiedot kaikista maksupalveluntarjoajien tarjoamilla (eli hankkimilla) laitteilla tai maksupäätteillä suoritetuista maksutapahtumista.
3. Kotimaiset maksupalveluntarjoajat ilmoittavat tiedot kaikista maksutapahtumista, jotka on suoritettu maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemalla korteilla käyttäen ulkomaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamia laitteita tai maksupäätteitä.
4. Jos palveluntarjoaja on emoyhtiö, se ei ilmoita maksutapahtumia, jotka on suoritettu sen ulkomailla sijaitsevien sivukonttorien tai tytäryhtiöiden tarjoamilla laitteilla tai maksupäätteillä.
5. Laite- ja maksupäätetyypeittäin ilmoitettavat tapahtumat jaetaan kolmeen eri luokkaan maksupalveluntarjoajan kotipaikan perusteella. Jäljempänä a ja b alakohdissa ilmoitettavat luokat lasketaan maksupäätetapahtumien hyvittäjän/välittäjän puolella ja c alakohdassa ilmoitettava luokka kortin liikkeeseenlaskijan puolella:
 - a) maksutapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit;
 - b) maksutapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: ulkomaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit;
 - c) maksutapahtumat ulkomaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit.
6. Edellä 5 kohdan a, b ja c alakohtiin sisältyvien luokkien alaluokkia ei pidä laskea yhteen.
7. Tässä taulukossa maantieteelliset erittelyt tehdään laitteen ja maksupäätteen sijaintipaikan perusteella.

2.5 osa Osallistuminen valittuihin maksujärjestelmiin (Taulukko 6)

1. Tässä taulukossa ilmoitetaan maksujärjestelmään osallistujien lukumäärä, tyyppi ja institutionaalinen sektori (riippumatta osallistujan sijaintipaikasta).
2. Indikaattori "osallistujien lukumäärä" on sama kuin kahden toisensa poissulkevan alaluokan "suorat osallistujat" ja "epäsuorat osallistujat" summa.

3. Indikaattori "suorat osallistajat" on sama kuin kolmen toisensa poissulkevan alaluokan "luottolaitokset", "keskuspankki" ja "muut suorat osallistajat" summa.
4. Indikaattori "muut suorat osallistajat" on sama kuin neljän toisensa poissulkevan alaluokan "julkishallinto", "selvitysyhteisöt" ja "muut rahoituslaitokset" summa.

2.6 osa Valittujen maksujärjestelmien käsittelemät maksut (Taulukko 7)

1. Tässä taulukossa ilmoitetaan maksujärjestelmän käsittelemät maksutapahtumat.
 2. Maksutapahtumat, jotka maksupalveluntarjoaja suorittaa omaan lukuunsa, ilmoitetaan tämän taulukon asianomaisissa indikaattoreissa.
 3. Kun kyseessä on maksujärjestelmä, jossa jonkin toisen maksujärjestelmän (esim. liitännäisjärjestelmän) katteet siirretään, sovelletaan seuraavia periaatteita:
 - a) järjestelmä, jossa katteet siirretään, ilmoittaa katteensiirtotoimenpiteiden todellisen lukumäärän ja arvon;
 - b) mikäli maksutapahtumat selvitetään maksujärjestelmän ulkopuolella ja ainoastaan nettokatteet siirretään maksujärjestelmässä, lasketaan ainoastaan nettokatteensiirrot, jotka kohdennetaan katteensiirrossa käytettyyn maksupalveluun.
 4. Jokainen maksutapahtuma lasketaan vain kerran lähettävän osallistujan puolella, eli maksajan tilin veloitusta ja maksunsaajan tilin hyvitystä ei lasketa erikseen. Ks. rahavirtoja koskeva kohta edellä 2.3 osassa.
 5. Monta tilisiirtoa sisältävissä suurissa maksuissa jokainen tilisiirto lasketaan erikseen.
 6. Nettoutusjärjestelmien tapauksessa ilmoitetaan maksutapahtumien bruttomäärä ja -arvo eikä neuttouksen jälkeen saatava tulos.
 7. Maksujärjestelmät erottavat ja ilmoittavat kotimaiset ja rajat ylittävät tapahtumat lähettävän ja vastaanottavan osallistujan kotipaikan perusteella. Jako luokkaan "kotimaiset tapahtumat" tai "rajat ylittävät tapahtumat" tapahtuu mukana olevien osapuolten sijainnin perusteella.
 8. Jotta rajat ylittäviä tapahtumia ei laskettaisi kahteen kertaan, ne lasketaan maassa, jossa maksutapahtuma on pantu alulle.
 9. Indikaattori "korttimaksut" sisältää pankkiautomaattitapahtumat, jos tietoja ei voida eritellä; muutoin pankkiautomaattitapahtumat ilmoitetaan erillisessä indikaattorissa "pankkiautomaattitapahtumat".
 10. Indikaattori "korttimaksut" sisältää kaikki maksujärjestelmässä käsitellyt maksutapahtumat riippumatta siitä, missä kortti on laskettu liikkeeseen tai missä sitä on käytetty.
 11. Peruutettuja maksutapahtumia ei ilmoiteta. Tapahtumat, joissa maksu hylätään myöhemmin erillisenä tapahtumana, ilmoitetaan.
-

LIITE II

TIETOMÄÄRITELMÄT

Termi	Määritelmä
Asiamies (Agent)	'Asiamiehellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Epäsuora osallistuja (Indirect participant)	Maksujärjestelmään osallistuja sovellettaessa järjestelyä, jossa suora osallistujaa käytetään välittäjänä tiettyjen järjestelmässä sallittujen toimien, erityisesti maksujen, hoitamiseksi. Kaikki epäsuoran osallistujan suorittamat tapahtumat maksetaan sen suoran osallistujan tililtä, joka on suostunut toimimaan kyseessä olevan epäsuoran osallistujan edustajana. Jokainen osallistuja, johon voidaan olla erikseen yhteydessä järjestelmässä, lasketaan erikseen siitä riippumatta, onko kahden tai useamman tällaisen osallistujan välillä oikeudellinen yhteys.
Eräsiirtona välitetty suoraveloitus (Direct debit initiated in a file/batch)	Sähköisesti käynnistetty suoraveloitus, joka on osa maksajan samaan toimeksiantoon sisältyviä muita suoraveloituksia. Jokainen tiettyyn erään sisältyvä suoraveloitus lasketaan erilliseksi suoraveloitukseksi tapahtumien lukumäärää ilmoitettaessa.
Eräsiirtona välitetty tilisiirtotoimeksianto (Credit transfer initiated in a file/batch)	Sähköinen tilisiirtotoimeksianto, jonka maksaja lähettää kiinteän yhteyden välityksellä yhtenä eränä ja jossa yksi erä sisältää useita tilisiirtotoimeksiantoja. Jokainen tiettyyn erään sisältyvä tilisiirto lasketaan erilliseksi tilisiirroksi tapahtumien lukumäärää ilmoitettaessa.
Etätoimeksiantona käynnistetyt korttimaksut kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemilla korteilla (Card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely)	Sähköisesti käynnistetyt korttimaksutapahtumat, joita ei ole käynnistetty fyysisen myyntipisteen maksupäätteellä. Tähän erään kuuluvat yleensä puhelimitse tai internetissä ostetuista tavaroista ja palveluista suoritettut korttimaksut.
Julkishallinto (Public administration)	Institutionaaliset yksiköt, jotka ovat markkinattomia tuottajia ja joiden tuotos on tarkoitettu yksilölliseen tai kollektiiviseen kulutukseen ja jotka rahoitetaan muihin sektoreihin kuuluvien yksiköiden suorittamien pakollisten maksujen, ja pääasiallisesti kansantulon ja -varallisuuden uudelleenjakoa harjoittavat institutionaaliset yksiköt, sellaisina kuin ne määritellään julkisyhteisösektorin osalta.
Kaikki maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia (Total payment transactions involving non-MFIs)	Niiden tapahtumien kokonaismäärä, joissa käytettävissä maksuvälineissä on mukana muita kuin rahalaitoksia. Niiden tapahtumien kokonaisarvo, joissa käytettävissä maksuvälineissä on mukana muita kuin rahalaitoksia.
Kauppia (Merchant)	Toimija, jolla on oikeus ottaa vastaan maksuja vastikkeena tavaroiden ja/tai palvelujen toimittamisesta ja joka on tehnyt maksupalveluntarjoajan kanssa sopimuksen tällaisten varojen hyväksymisestä.
Keskittyneisyysaste (Concentration ratio)	Keskittyneisyysaste määrän osalta: maksujärjestelmän viiden suurimman osallistujan lähettämien tapahtumien määrä suhteessa maksujärjestelmän kautta lähetettyjen tapahtumien kokonaismäärään. Keskittyneisyysaste arvon osalta: maksujärjestelmän viiden suurimman osallistujan lähettämien tapahtumien arvo suhteessa maksujärjestelmän kautta lähetettyjen tapahtumien kokonaisarvoon.
Keskuspankki (Central bank)	Rahoituslaitos ja yritysmäinen yhteisö, jonka pääasiallinen tehtävä on laskea liikkeeseen rahaa, säilyttää rahan sisäinen ja ulkoinen arvo ja pitää hallussaan joko kaikkea tai osaa maan kansainvälisistä valuuttavarannoista.
Konekielisellä maksupäätteellä suoritettu korttimaksu (Card payment initiated at a physical EFTPOS)	Fyysisessä myyntipisteessä sähköisesti käynnistetty korttimaksutapahtuma, joka mahdollistaa sähköisen varainsiirron. Tähän erään luetaan yleensä korttimaksut, jotka suoritetaan kauppiaan tiloissa sijaitsevan myyntipisteen konekielisellä maksupäätteellä. Siihen ei lueta sähköisellä rahalla suoritettuja maksutapahtumia.

Termi	Määritelmä
Konekieliset maksupäätteet (EFTPOS terminals)	Konekieliset maksupäätteet, jotka vastaanottavat maksutiedot sähköisesti, on voitu suunnitella välittämään tällaisia maksutietoja joko online-tilassa, jolloin maksulupaa pyydetään reaaliaikaisesti, tai offline-tilassa. Näihin luetaan myös miehittämättömät päätteet.
Kortin liikkeeseenlaskija (Card issuer)	Rahoituslaitos, joka antaa maksukortteja kortinhaltijoiden käyttöön, hyväksyy myyntipisteiden maksupäätteillä tai pankkiautomaateilla suoritettuja tapahtumia ja takaa kyseisen ohjelman sääntöjen mukaisten tapahtumien maksun maksupäätetapahtumien hyvittäjälle/välittäjälle. Kolmen osapuolen järjestelyissä kortin liikkeeseenlaskijana on itse korttiohjelma. Neljän osapuolen järjestelyissä kortin liikkeeseenlaskijana voivat olla seuraavat yhteisöt: a) luottolaitos; b) yritys, joka on korttiohjelman jäsen ja jonka sopimussuhde kortinhaltijaan johtaa kyseisen korttiohjelman kortin myöntämiseen ja käyttämiseen.
Kortit, joihin sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan (Cards on which e-money can be stored directly)	Sähköinen raha, joka on sähköisen rahan haltijan hallussa olevalla kortilla. Ks. myös määritelmä 'sähköinen raha'.
Kortit, jotka mahdollistavat pääsyn sähköisen rahan tileille tallennettuun sähköiseen rahaan (Cards which give access to e-money stored on e-money accounts)	Ks. määritelmä 'sähköisen rahan tilit'.
Kortti (Card)	Väline, jota sen haltija voi käyttää joko maksutapahtumien suorittamiseen tai rahan nostamiseen. Kortti tarjoaa kortinhaltijalle kortin liikkeeseenlaskijan suostumuksella yhden tai useamman seuraavista toiminnoista: käteis-, käteismaksu-, maksuaika- ja luottotoiminto sekä sähköinen rahatoiminto. Sähköisen rahan tiliin liitetyt kortit luetaan luokkaan 'sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit' ja myös muihin luokkiin sen mukaan, mitä toimintoja kortti tarjoaa. Kortit lasketaan lähettävän osapuolen puolella (eli kortin liikkeeseenlaskijan puolella).
Korttien kokonaismäärä (riippumatta kortissa olevien toimintojen lukumäärästä) (Total number of cards (irrespective of the number of functions on the card))	Liikkeessä olevien korttien kokonaismäärä. Niissä voi olla yksi tai useampi seuraavista toiminnoista: käteis-, käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminto tai sähköinen rahatoiminto.
Korttimaksu (Card payment)	Maksutapahtuma, joka suoritetaan maksupäätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettua korttia.
Korttimaksut kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemilla korteilla (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto) (Card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money function only))	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan maksupäätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettua korttia. Tähän luetaan kaikki maksutapahtumat, jotka on käynnistetty kortilla eli a) kaikki tapahtumat, joissa maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä ja kortin liikkeeseenlaskija ovat eri yhteisöjä; ja b) kaikki tapahtumat, joissa maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä ja kortin liikkeeseenlaskija ovat sama yhteisö. Tähän luetaan myös maksupalveluntarjoajan tililtä kirjatut tilitystapahtumat silloin, kun maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä ja kortin liikkeeseenlaskija ovat sama yhteisö. Lisäksi tähän luetaan puhelimitse tai internetissä suoritettut korttimaksutapahtumat. Sähköisellä rahalla suoritettuja maksutapahtumia ei lueta mukaan.

Termi	Määritelmä
	Myöskään pankkiautomaateilla tehtyjä käteisnostoja ja -talletuksia ei lueta mukaan. Ne ilmoitetaan alaluokassa 'käteisnostot pankkiautomaatilla' tai 'käteistalletukset pankkiautomaateilla'. Pankkiautomaateilla tehtyjä tilisiirtoja ei lueta mukaan. Ne ilmoitetaan kohdassa 'tilisiirrot'. Myöskään myyntipisteiden maksupäätteillä tehtyjä käteisnostoja ei lueta mukaan.
Korttiohjelma (Card scheme)	Tekninen ja kaupallinen järjestely, joka on otettu käyttöön palvelemaan yhtä tai useampaa korttituotenimeä ja joka tarjoaa kyseisillä tuotenimillä markkinoitujen palvelujen toiminnan kannalta välttämättömät organisatoriset, juridiset ja toiminnalliset säännöt. Kolmen osapuolen korttiohjelma on ohjelma, jossa ovat mukana seuraavat sidosryhmät: a) itse korttiohjelma, joka toimii liikkeeseenlaskijana ja maksupäätetapahtumien hyvittäjänä/välittäjänä; b) kortinhaltija; c) hyväksyvä osapuoli. Neljän osapuolen korttiohjelma on ohjelma, jossa ovat mukana seuraavat sidosryhmät: a) kortin liikkeeseenlaskija; b) maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä; c) kortin haltija; d) kortin hyväksyjä. Pankkiautomaattitapahtumissa palveluja pankkiautomaatin välityksellä tarjoaa yleensä maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä.
Korttituotenimi (Brand)	Erityinen maksutuote, varsinkin kortti, jolle sen omistaja on antanut käyttöluvan tietyllä alueella.
Kotimainen maksutapahtuma (Domestic payment transaction)	'Kotimaisella maksutapahtumalla' tarkoitetaan samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012 ⁽¹⁾ 2 artiklassa 'kansallisella maksutapahtumalla'.
Käteismaksu- ja käteistoiminnolla sekä sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti (Card with a combined debit, cash and e-money function)	Maksupalveluntarjoajan liikkeeseen laskema kortti, jossa ovat yhdistettyinä käteis- ja käteismaksutoiminto sekä sähköinen rahatoiminto.
Käteismaksu- tai maksuaikatoiminnolla varustettu kortti (Card with a debit or delayed debit function)	Kortti, jossa on käteismaksu- tai maksuaikatoiminto. Tämä luokka ilmoitetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että tietoja ei kyetä erittelemään alaluokkiin 'käteismaksutoiminnolla varustetut kortit' ja 'maksuaikatoiminnolla varustetut kortit'.
Käteismaksutoiminnolla varustettu kortti (Card with a debit function)	Kortti, jolla kortinhaltija voi maksaa tekemänsä ostokset suoraan ja välittömästi omalta tililtään riippumatta siitä, pitääkö tiliä kortin liikkeeseenlaskija vai jokin muu taho. Käteismaksutoiminnolla varustettu kortti voidaan liittää tiliin, jossa on lisäominaisuutena ylitysoikeus. Käteismaksutoiminnolla varustettujen korttien lukumäärällä tarkoitetaan liikkeessä olevien korttien kokonaismäärää eikä niiden tilien lukumäärää, joihin kortit on liitetty. Käteismaksutoiminnolla varustetun kortin erona luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettuun korttiin on sopimusjärjestely, jolla kortinhaltijan tekemät ostokset veloitetaan suoraan tämän käyttötilillä olevista varoista.
Käteisnosto myyntipisteen maksupäätteellä (Cash advance at POS terminals)	Tapahtuma, jossa kortinhaltija nostaa käteisrahaa maksaessaan tavaroita tai palveluita myyntipisteen maksupäätteellä. Jos tietoja myyntipisteiden maksupäätteillä tehdyistä käteisnostoista ei ole mahdollista ilmoittaa erikseen, ne ilmoitetaan alaluokassa 'myyntipistetapahtumat'.

Termi	Määritelmä
Käteisnosto pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat) (ATM cash withdrawal (except e-money transactions))	Käteisnosto, joka tehdään pankkiautomaatilla käyttäen käteistoiminnolla varustettua korttia. Käteisnostot myyntipisteiden maksupäätteillä käyttäen käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettuja kortteja kuuluvat termin piiriin vain, jos ne tehdään maksutapahtumasta erillään. Maksutapahtuman yhteydessä tehdyt käteisnostot eivät kuulu termin piiriin. Ne ovat myyntipistetapahtumia.
Käteisnostotoiminnolla varustettu pankkiautomaatti (ATM with a cash withdrawal function)	Pankkiautomaatti, jonka avulla hyväksytyt käyttäjät voivat nostaa käteisrahaa tileiltään käteistoiminnolla varustettua korttia käyttäen.
Käteisraha (Cash)	Rahalaitosten holveissa olevat setelit ja metallirahat. Käteisrahaan ei lueta erikoisrahoja, joita ei yleisesti käytetä maksutapahtumissa.
Käteistalletus pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat) (ATM cash deposit (except e- money transactions))	Käteistalletus, joka tehdään pankkiautomaatilla käyttäen käteistoiminnolla varustettua korttia. Käteistalletuksiin kuuluvat myös kaikki tapahtumat, joissa käteisrahaa talletetaan päätelaitteella ilman manuaalista käsittelyä ja joissa maksaja tunnistetaan maksukortin perusteella.
Käteistoiminnolla varustettu kortti (Card with a cash function)	Kortti, jonka avulla kortinhaltija voi nostaa käteisrahaa pankkiautomaatilta ja/tai tallettaa käteisrahaa pankkiautomaatille.
Laitokset, jotka tarjoavat maksupalveluja muille kuin rahalaitoksille (Institutions offering payment services to non-MFIs)	Kaikki maksupalveluntarjoajat, joista luottolaitoksia, maksulaitoksia ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita koskevat valikoidut indikaattorit on ilmoitettava taulukossa 1.
Luottolaitos (Credit institution)	'Luottolaitoksella' tarkoitetaan samaa kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdassa.
Luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettu kortti (Card with a credit or delayed debit function)	Kortti, jossa on luotto- tai maksuaikatoiminto. Tämä luokka ilmoitetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että tietoja ei kyetä erittelemään alaluokkiin 'luottotoiminnolla varustetut kortit' ja 'maksuaikatoiminnolla varustetut kortit'.
Luottotoiminnolla varustettu kortti (Card with a credit function)	Kortti, jolla kortinhaltija voi tehdä ostoksia ja joissain tapauksissa myös nostaa käteisrahaa ennalta sovittuun rajaan saakka. Myönnetty luotto voidaan maksaa kokonaan tietyn ajanjakson päättyessä, tai se voidaan maksaa osittain; tällöin saldo katsotaan pidennetyksi luotoksi, josta maksetaan yleensä korkoa. Luottotoiminnolla varustetun kortin erona käteismaksu- tai maksuaikatoiminnolla varustettuun korttiin on sopimusjärjestely, jolla kortinhaltijalle myönnetään pidennetty luoton mahdollistava luottolimiitti.
Lähetetyt tapahtumat yhteensä (Total transactions sent)	Tiettyyn maksujärjestelmään lähetettyjen ja siinä käsiteltyjen tapahtumien kokonaismäärä. Tiettyyn maksujärjestelmään lähetettyjen ja siinä käsiteltyjen tapahtumien kokonaisarvo.
Lähetetty tapahtuma (Transaction sent)	Maksupalveluntarjoajille lähetetty tapahtuma, jossa on mukana muita kuin rahalaitoksia. Tilastoitavassa maassa tiedot ilmoittaa kotimainen maksupalveluntarjoaja. Erilaisissa maksupalveluissa sovelletaan seuraavia periaatteita: a) tilisiirrot lasketaan maksajan puolella; b) suoraveloitukset lasketaan maksunsaajan puolella; c) sekut lasketaan maksunsaajan puolella; d) korttitapahtumat lasketaan maksajan eli kortin liikkeeseen laskeneella puolella;

Termi	Määritelmä
	e) sähköisellä rahalla suoritettut maksutapahtumat lasketaan toimeksiantokanavasta riippuen joko maksajan tai maksunsaajan puolella. Jos maksutapahtuma lasketaan maksajan (maksunsaajan) puolella lähetettyinä tapahtumina, se on laskettava maksunsaajan (maksajan) puolella vastaanotettuina tapahtumina. Maksujärjestelmien tapauksessa tämä luokitellaan tapahtumaksi, jonka osallistuja lähettää käsiteltäväksi maksujärjestelmään.
Maksaja (Payer)	'Maksajalla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksuaikatoiminnolla varustettu kortti (Card with a delayed debit function)	Kortti, jolla kortinhaltija voi maksaa tekemänsä ostokset kortin liikkeeseenlaskijan pitämältä tililtä tiettyyn sallittuun rajaan saakka. Tämän tilin saldo maksetaan kokonaan ennalta määritetyn jakson päättyessä. Kortinhaltijalta veloitetaan yleensä vuosimaksu. Maksuaikatoiminnolla varustetun kortin erona luotto- tai käteismaksutoiminnolla varustettuun korttiin on sopimusjärjestely, jolla myönnetään luottolimiitti mutta otettu velka veloitetaan maksamaan ennalta määritetyn ajanjakson päättyessä. Tämän tyyppistä korttia kutsutaan usein 'maksuaikakortiksi'.
Maksujärjestelmä (Payment system)	'Maksujärjestelmällä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksulaitos (Payment institution)	'Maksulaitoksella' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksunsaaja (Payee)	'Maksunsaajalla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksupalveluntarjoajat (Payment Service Providers, PSPs)	'Maksupalveluntarjoajat' luetellaan direktiivin 2007/64/EY 1 artiklassa.
Maksupalvelut (Payment services)	'Maksupalveluilla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä (Acquirer)	Termillä tarkoitetaan seuraavia: a) Yhteisö, joka pitää talletustilejä kortin hyväksyjille eli kauppiaille ja jolle kortin hyväksyjä siirtää maksutapahtumia koskevan tiedon. Maksupäätetapahtumien hyvittäjän/välittäjän tehtävänä on koota tapahtumatiedot ja selvittää tapahtuma hyväksyjien kanssa. b) Myyntipistetapahtumissa yhteisö, jolle hyväksyjä – yleensä kauppias – siirtää tiedot, joita tarvitaan korttimaksun käsittelemiseksi. Maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä on yhteisö, joka hoitaa kauppiaan tiliä. c) Pankkiautomaattitapahtumissa yhteisö, joka antaa seteleitä kortinhaltijan käytettäväksi joko suoraan tai ulkopuolisten toimittajien välityksellä. d) Yhteisö, joka asettaa maksupäätteitä käytettäväksi riippumatta siitä, kuka ne omistaa.
Maksupäätetapahtumien hyvittäminen/välittäminen (Acquiring)	Palvelut, joiden avulla maksunsaaja kykenee hyväksymään maksuvälineen tai maksutapahtuman. Tällaisia palveluita ovat esimerkiksi todentamis-, valtuutus- ja katteensiirtopalvelut, jotka johtavat varojen siirtämiseen maksunsaajalle.
Maksutapahtuma (Payment transaction)	'Maksutapahtumalla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksutili (Payment account)	'Maksutilillä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Maksutoimeksiantopalvelu (Payment initiation service)	Maksujen toimeksiantopalveluilla käynnistetään maksutapahtumia asiakkaan internetpankin kautta käytettävältä maksutililtä. Palvelujen tarjoajina ovat yhteisöt, jotka eivät itse ylläpidä käytettävänä olevaa maksutiliä.
Maksut käteismaksu- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla (Payments with cards with a debit and/or delayed debit function)	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan fyysisellä päätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen käteismaksu- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustettua korttia. Tämä alaluokka ilmoitetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että tietoja ei kyetä erittelemään eriin 'maksut käteismaksutoiminnolla varustetuilla korteilla' ja 'maksut maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla'.

Termi	Määritelmä
Maksut käteismaksutoiminnolla varustetuilla korteilla (Payments with cards with a debit function)	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan fyysisellä päätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen käteismaksutoiminnolla varustettua korttia.
Maksut luotto- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla (Payments with cards with a credit and/or delayed debit function)	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan fyysisellä päätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen luotto- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustettua korttia. Tämä alaluokka ilmoitetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että tietoja ei kyetä erittelemään eriin 'maksut luottotoiminnolla varustetuilla korteilla' ja 'maksut maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla'.
Maksut luottotoiminnolla varustetuilla korteilla (Payments with cards with a credit function)	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan fyysisellä päätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen luottotoiminnolla varustettua korttia.
Maksut maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla (Payments with cards with a delayed debit function)	Maksutapahtumat, jotka suoritetaan fyysisellä päätteellä tai muiden kanavien välityksellä käyttäen maksuaikatoiminnolla varustettua korttia.
Maksutoiminnolla varustettu kortti (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto) (Card with a payment function (except cards with an e-money function only))	Kortti, jossa on vähintään yksi seuraavista toiminnoista: käteismaksutoiminto, maksuaikatoiminto tai luottotoiminto. Kortissa voi olla sähköinen rahatoiminto tai muita toimintoja, mutta kortteja, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto, ei lueta tähän luokkaan.
Maksuväline (Payment instrument)	'Maksuvälineellä' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2007/64/EY 4 artiklassa.
Muu kuin rahalaitos (Non-MFI)	Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka ei kuulu rahalaitossektoriin. Maksuliiketilastoissa kaikki maksupalveluntarjoajat kuuluvat sektorin 'Muut kuin rahalaitokset' ulkopuolelle.
Muu sähköisen rahan liikkeeseenlaskija (Other e-money issuer)	Muut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset ja luottolaitokset. Ks. määritelmä 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat'.
Muut maksupalvelut (Other payment services)	Maksuihin liittyvät liiketoiminnat, jotka eivät kuulu direktiivissä 2007/64/EY määriteltyjen maksupalvelujen piiriin.
Muut rahoituslaitokset (Other financial institutions)	Kaikki maksujärjestelmään osallistuvat rahoituslaitokset, jotka ovat asianomaisten viranomaisten – eli joko keskuspankin tai vakavaraisuusvalvojan – valvonnassa mutta jotka eivät kuulu luottolaitosten määritelmän piiriin.
Muut suorat osallistujat (Other direct participants)	Suora maksujärjestelmään osallistuja, joka ei ole luottolaitos tai keskuspankki.
Myyntipisteen maksupääte (POS terminal)	Myyntipistelaite, jonka avulla maksukortteja voidaan käyttää fyysisessä (ei virtuaalisessa) myyntipisteessä. Tieto maksusta saadaan joko manuaalisesti tai paperitositteella taikka sähköisesti eli konekieliseltä maksupäätteeltä. Myyntipisteen maksupäätteen tarkoituksena on välittää tieto joko online-tilassa, jolloin maksulupaa pyydetään reaaliaikaisesti, ja/tai offline-tilassa.
Myyntipistetapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat) (POS transactions (except e-money transactions))	Tapahtumat, jotka suoritetaan myyntipisteen maksupäätteellä käyttäen käteismaksu-, luotto- tai maksuaikatoiminnolla varustettua korttia. Tähän ei lueta tapahtumia, joissa käytetään sähköisellä rahatoiminnolla varustettua korttia.

Termi	Määritelmä
Pankkiautomaatti (ATM (automated teller machine))	Sähkömekaaninen laite, jonka avulla hyväksytyt käyttäjät voivat – yleensä koneellisesti luettavissa olevia fyysisiä kortteja käyttäen – nostaa käteisrahaa tileiltään ja/tai käyttää muita palveluita, joiden avulla he voivat esimerkiksi tehdä saldokyselyitä, siirtää varoja tai tallettaa rahaa. Laitetta, jolla tehdään ainoastaan saldokyselyjä, ei katsota pankkiautomaatiksi. Pankkiautomaattia voidaan käyttää online-tilassa, jolloin maksulupaa pyydetään reaaliaikaisesti, tai offline-tilassa.
Pankkiautomaatti-tapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat) (ATM transactions (except e-money transactions))	Käteisnostot tai -talletukset, jotka tehdään pankkiautomaatilla käyttäen käteistoiminnolla varustettua korttia. Näihin kuuluvat kaikki kortilla käynnistetyt tapahtumat eli a) kaikki tapahtumat, joissa maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä ja kortin liikkeeseenlaskija ovat eri yhteisöjä; ja b) kaikki tapahtumat, joissa maksupäätetapahtumien hyvittäjä/välittäjä ja kortin liikkeeseenlaskija ovat sama yhteisö. Sähköisellä rahalla suoritettut maksutapahtumat eivät kuulu termin piiriin.
Paperiset tilisiirtotoimeksiannot (Credit transfers initiated in paper-based form)	Tilisiirrot, jotka maksaja toimittaa paperilla.
Päätelaite rahan siirtämiseen sähköiselle rahakortille tai siltä pois (E-money card-loading and unloading terminal)	Pääte, jonka avulla sähköisen rahan liikkeeseenlaskija voi siirtää sähköistä raha-arvoa sähköisellä rahatoiminnolla varustetun kortin haltijalle ja päinvastoin, eli jolla raha-arvoa siirretään kortille tai siltä pois.
Rahalaitokset (Monetary financial institutions, MFIs)	Rahalaitokset koostuvat kaikista niistä institutionaalisista yksiköistä, jotka kuuluvat keskuspankin (S.121), talletuksia vastaanottavien yhteisöjen, muut kuin keskuspankki, (S.122) ja rahamarkkinarahastojen (S.123) alasektoreihin Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 549/2013 ⁽²⁾ vahvistetun uudistetun Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän mukaisesti.
Rahan siirtäminen sähköiselle rahakortille tai siltä pois (E-money card-loading and unloading)	Tapahtumat, joissa siirretään sähköistä raha-arvoa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalta sähköisellä rahatoiminnolla varustetulle kortille, ja päinvastoin. Tähän luetaan sekä arvон lataaminen että purkaminen.
Rahat (Funds)	Setelit ja metallirahat, tiliraha ja sähköinen raha.
Rajat ylittävä tapahtuma (Cross-border transaction)	Maksajan tai maksunsaajan käynnistämä maksutapahtuma silloin, kun maksajan maksupalveluntarjoaja ja maksunsaajan maksupalveluntarjoaja sijaitsevat eri maissa. Maksujärjestelmien tapauksessa tällä tarkoitetaan erityisesti eri maissa sijaitsevien osallistujien välistä maksutapahtumaa.
Sekki (Cheque)	Yhden osapuolen eli trassentin toiselle osapuolelle eli trassaatile (yleensä luottolaitos) esittämä kirjallinen määräys, jonka mukaan trassaatin on maksettava pyynnöstä tietty summa trassentille tai trassentin yksilöimälle kolmannelle osapuolelle.
Selvitysyhteisö (Clearing and settlement organisation)	Mikä tahansa selvitysyhteisö, joka on suora osallistuja maksujärjestelmässä.
Siirtokelpoiset talletukset (Transferable deposits)	Yön yli -talletusten luokkaan kuuluvat talletukset, jotka ovat vaadittaessa välittömästi siirrettävissä maksujen suorittamiseksi muille talouden toimijoille käyttämällä jotakin yleisesti käytettyä maksuvälinettä ja ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja.

Termi	Määritelmä
Siirtokelpoisten yön yli -talletusten lukumäärä (Number of transferable overnight deposits)	Sellaisten yön yli -talletustilien lukumäärä, joiden talletukset ovat vaadittaessa välittömästi siirrettävissä maksujen suorittamiseksi muille talouden toimijoille käyttämällä jotakin yleisesti käytettyä maksuvälinettä ja ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja.
Siirtokelpoisten yön yli -talletusten lukumäärä, joista: internet/tietokoneyhteyksillä tehtävien siirtokelpoisten yön yli -talletusten lukumäärä (Number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight transferable deposits)	Muiden kuin rahalaitosten pitämien sellaisten siirtokelpoisten yön yli -talletustilien lukumäärä, joita tilinhaltija voi käsitellä ja käyttää sähköisesti internetin tai verkkopankkisovellusten välityksellä erityisen ohjelmiston ja erityisten televiestintälinjojen välityksellä.
Sivukonttori (Branch)	Tilastoitavassa maassa sijaitseva toimipaikka, joka ei ole päätoimipaikka ja jonka on perustanut jonkin toisen maan lain mukaan rekisteröity maksupalveluntarjoaja. Sivukonttori ei ole oikeushenkilö, ja se hoitaa suoraan jotkin tai kaikki maksupalveluntarjoajan liiketoimintaan kuuluvat taloustoimet. Kaikki liiketoimipaikat, jotka jonkin toisen maan lain mukaan rekisteröity laitos on perustanut tilastoitavaan maahan, muodostavat yhdessä yhden sivukonttorin. Jokainen näistä toimipaikoista lasketaan erilliseksi konttoriksi.
Suora osallistuja (Direct participant)	Yhteisö, jonka maksujärjestelmä tunnistaa tai hyväksyy ja jolla on oikeus lähettää tai vastaanottaa maksumääräyksiä järjestelmään tai järjestelmästä suoraan ilman välittäjää tai jota maksujärjestelmää koskevat säännöt sitovat suoraan. Joissakin järjestelmissä suorat osallistujat vaihtavat myös maksumääräyksiä epäsuorien osallistujien puolesta. Jokainen osallistuja, jolla on erillinen pääsy järjestelmään, lasketaan erikseen.
Suoraveloitukset, joista: muut kuin SEPA-suoraveloitukset (Direct debits of which: non-SEPA)	Suoraveloitukset, jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 260/2012 SEPA-suoraveloituksille asetettuja vaatimuksia.
Suoraveloitus (Direct debit)	Maksupalvelu, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan mahdollisesti toistuvasti, ja maksutapahtuman käynnistää maksunsaaja maksajan annettua tähän suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen.
Sähköinen raha (Electronic money)	Sähköisesti tai magneettisesti tallennettu rahallinen arvo, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotettuja varoja vastaan direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä maksutapahtumia varten ja jonka muu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskija itse ottaa vastaan.
Sähköisellä rahalla suoritettu maksu (E-money payment)	Tapahtuma, jossa sähköisen rahan haltija siirtää sähköistä raha-arvoa omasta saldostaan maksunsaajan saldoon joko kortilla, johon sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan, tai muilta sähköisen rahan tileiltä.
Sähköisellä rahalla suoritettu maksu kortilla, johon sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan (E-money payment with cards on which e-money can be stored directly)	Tapahtuma, jossa sähköisellä rahatoiminnolla varustetun kortin haltija siirtää sähköistä raha-arvoa omasta kortille tallennetusta saldostaan maksunsaajan saldoon.

Termi	Määritelmä
Sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti (Card with an e-money function)	Kortti, joka mahdollistaa sähköisellä rahalla suoritettavat tapahtumat. Tähän luetaan myös kortit, joihin sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan, ja kortit, jotka mahdollistavat pääsyn sähköisen rahan tileille tallennettuun sähköiseen rahaan.
Sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti, joka on ladattu vähintään kerran (Card with an e-money function which has been loaded at least once)	Sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti, joka on ladattu vähintään kerran ja jota voidaan siis pitää aktivoituna. Latauksen voidaan katsoa osoittavan, että sähköistä rahatoimintoa aiotaan käyttää.
Sähköisen rahan hyväksyvä maksupäätte (E-money card-accepting terminal)	Pääte, jonka avulla henkilöt, joilla on sähköistä rahaa sähköisellä rahatoiminnolla varustetulla kortilla, voivat siirtää sähköistä raha-arvoa omasta saldostaan kauppiaan tai jonkin toisen maksunsaajan saldoon.
Sähköisen rahan liikkeeseenlaskija (Electronic money issuer)	'Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/110/EY 2 artiklassa;
Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos (Electronic money institution)	'Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksella' tarkoitetaan samaa kuin direktiivin 2009/110/EY 2 artiklassa;
Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemien sähköisen rahan tallenteiden arvo (Outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers)	Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskeman ja muiden yhteisöjen kuin liikkeeseenlaskijan – myös muiden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden kuin kyseisen liikkeeseenlaskijan – hallussa olevan sähköisen rahan arvo raportointikauden lopussa.
Sähköisen rahan maksu, joka suoritetaan sähköisen rahan tililtä (E-money payment with e-money accounts)	Tapahtuma, jossa maksajan sähköisen rahan tililtä siirretään varoja maksunsaajan tilille. Ks. määritelmä 'sähköisen rahan tilit'.
Sähköisen rahan maksu, joka suoritetaan sähköisen rahan tililtä, joista: tililtä, joihin luodaan yhteys kortilla (E-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card)	Tapahtuma, jossa yhteys sähköisen rahan tiliin luodaan kortilla, ja rahat siirretään tämän jälkeen maksajan sähköisen rahan tililtä maksunsaajan tilille. Ks. määritelmä 'sähköisen rahan tilit'.
Sähköisen rahan ohjelma (E-money scheme)	Sarja teknisiä käsitteitä, sääntöjä, yhteyskäytäntöjä, algoritmeja, toimintoja, lakiperusteisia ja sopimusoikeudellisia järjestelyjä sekä kaupallisia sopimuksia ja hallinnollisia menettelyjä, jotka muodostavat perustan tietyn sähköisen rahatuotteen tarjonnalle. Tähän voi sisältyä myös erinäisten markkinointi- ja käsittelypalvelujen tai muiden palvelujen tarjoaminen ohjelmaan osallistujille.
Sähköisen rahan päätelaite (E-money card terminal)	Päätelaite, jonka avulla sähköisen rahan liikkeeseenlaskija voi siirtää sähköistä raha-arvoa sähköisellä rahatoiminnolla varustetulle kortille ja päinvastoin tai kortin saldosta maksunsaajan saldoon.

Termi	Määritelmä
Sähköisen rahan tilit (E-money accounts)	Tilejä, joille tallennetaan sähköistä rahaa. Tilinhaltija voi käyttää tilin saldoa suorittaakseen maksuja ja siirtääkseen varoja tililtä toiselle. Näihin ei lueta kortteja, joihin sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan.
Sähköisen rahan tilit, joihin luodaan yhteys kortilla (E-money accounts accessed through a card)	Ks. määritelmät 'sähköisen rahan tilit' ja 'sähköisellä rahatoiminnolla varustettu kortti'.
Sähköiset tilisiirrot (Credit transfers initiated electronically)	Tilisiirrot, jotka maksaja toimittaa ilman paperilomakkeita eli sähköisesti. Näihin luetaan telefaksilla, puhelinpankin välityksellä tai muilla tavoilla toimitetut toimeksiannot, jos ne muunnetaan sähköisiksi maksuiksi ilman manuaalista käsittelyä. Näihin luetaan alun perin paperiset pysyväistoimeksiannot, jotka on muunnettu sähköisiksi. Näihin luetaan myös tilisiirrot, jotka maksupalveluntarjoaja suorittaa rahoituspalvelun perusteella, jos palvelutoimeksianto annetaan sähköisesti, tai jos palvelun toimitusmuoto ei ole tiedossa ja maksupalveluntarjoaja suorittaa tilisiirron sähköisesti. Näihin kuuluvat niin ikään tilisiirrot, jotka on käynnistetty pankkiautomaatilla tilisiirtotoimintoa käyttäen.
Tapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs)	Maksutapahtumat, jotka on suoritettu kaikilla kotimaisten maksupalveluntarjoajien hankkimilla laitteilla ja maksupäätteillä (riippumatta siitä, sijaitsevatko ne maksupalveluntarjoajan sijaintimaan sisällä vai sen ulkopuolella) ja joissa on käytetty kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemia kortteja. Maantieteellisissä erittelyissä (jotka on esitetty liitteessä III) tarkoitetaan laitteiden ja maksupäätteiden sijaintimaata.
Tapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: ulkomaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs)	Maksutapahtumat, jotka on suoritettu kaikilla kotimaisten maksupalveluntarjoajien hankkimilla laitteilla ja maksupäätteillä (riippumatta siitä, sijaitsevatko ne maksupalveluntarjoajan sijaintimaan sisällä vai sen ulkopuolella) ja joissa on käytetty ulkomaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemia kortteja. Maantieteellisissä erittelyissä (jotka on esitetty liitteessä III) tarkoitetaan laitteiden ja maksupäätteiden sijaintimaata.
Tapahtumat ulkomaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit (Transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs)	Maksutapahtumat, jotka on suoritettu kaikilla ulkomaisten maksupalveluntarjoajien hankkimilla laitteilla ja maksupäätteillä ja joissa on käytetty kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemia kortteja. Maantieteellisissä erittelyissä (jotka on esitetty liitteessä III) tarkoitetaan laitteiden ja maksupäätteiden sijaintimaata.
Tilisiirrot, joista: muut kuin SEPA-tilisiirrot (Credit transfers of which: non-SEPA)	Tilisiirrot, jotka eivät täytä asetuksessa (EU) N:o 260/2012 yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) tilisiirroille asetettuja vaatimuksia.

Termi	Määritelmä
Tilisiirto (Credit transfer)	Maksupalvelu, jonka avulla maksaja voi valtuuttaa laitoksen, jossa hänen tilinsä on, siirtämään varoja maksunsaajalle. Se on maksumääräys tai useiden maksumääräysten sarja, jonka tarkoituksena on asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi. Sekä maksumääräys että siinä yksilöidyt varat siirtyvät maksajan maksupalveluntarjoajalta vastaanottajan eli maksunsaajan luottolaitokselle, mahdollisesti useiden muiden välittäjinä toimivien luottolaitosten ja/tai yhden tai useamman maksu- ja selvitysjärjestelmän välityksellä. Tilisiirtoihin luetaan maksutapahtumat, joihin sisältyy yhdessä päässä tai molemmissa päissä käteisrahaa ja joissa käytetään tilisiirtopalvelua. Niihin luetaan myös tilisiirrot, jotka on käynnistetty pankkiautomaatilla tilisiirtotoimintoa käyttäen.
Tilisiirtotoiminnolla varustettu pankkiautomaatti (ATM with a credit transfer function)	Pankkiautomaatti, jonka avulla hyväksytyt käyttäjät voivat tehdä tilisiirtoja maksukorttia käyttäen.
Vastaanotettu tapahtuma (Transaction received)	Maksupalveluntarjoajilta vastaanotettu tapahtuma, jossa on mukana muita kuin rahalaitoksia. Tilastoitavassa maassa tiedot ilmoittaa kotimainen maksupalveluntarjoaja. Erilaisissa maksupalveluissa sovelletaan seuraavia periaatteita: a) tilisiirrot lasketaan maksunsaajan puolella; b) suoraveloitukset lasketaan maksajan puolella; c) sekit lasketaan maksajan puolella; d) korttitapahtumat lasketaan maksunsaajan eli vastaanottajan puolella; e) sähköisellä rahalla suoritettut maksutapahtumat lasketaan toimeksiantokanavasta riippuen joko maksajan tai maksunsaajan puolella. Jos maksutapahtuma lasketaan maksajan (maksunsaajan) puolella vastaanotettuina tapahtumina, se on laskettava maksunsaajan (maksajan) puolella lähetettyinä tapahtumina.
Yksittäinen suoraveloitus (Direct debit initiated on a single payment basis)	Sähköisesti käynnistetty suoraveloitus, joka on yksittäinen eli joka ei ole osa samaan toimeksiantoon sisältyviä useita suoraveloituksia.
Yksittäinen tilisiirto (Credit transfers initiated on a single payment basis)	Sähköinen tilisiirtotoimeksianto, joka on yksittäinen eli joka ei ole osa samaan toimeksiantoon sisältyviä useita tilisiirtoja.
Yön yli -talletusten lukumäärä (Number of overnight deposits)	Niiden tilien lukumäärä, joilla olevat talletukset voidaan vaihtaa rahaksi ja/tai vaadittaessa siirtää ilman merkittävää viivettä, rajoituksia tai sakkomaksuja käyttäen sekkiä, maksumääräystä, tiliin kohdistuvaa veloituskirjausta tai vastaavaa.
Yön yli -talletusten lukumäärä, joista: internet/tietokoneyhteyksillä tehtävien yön yli -talletusten lukumäärä (Number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits)	Muiden kuin rahalaitosten pitämien sellaisten yön yli -talletustilien lukumäärä, joita tilinhaltija voi käsitellä ja käyttää sähköisesti internetin tai verkkopankkisovellusten välityksellä erityisen ohjelmiston ja erityisten televiestintälinjojen välityksellä.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

(²) EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1.

LIITE III

TIEDONANTOJÄRJESTELYT

Taulukko 1

Laitokset, jotka tarjoavat maksupalveluja muille kuin rahalaitoksille

(Jakson lopussa)

	Lukumäärä	Arvo
Luottolaitokset		
Yön yli -talletusten lukumäärä (tuhansina)	Geo 0	
joista:		
internet/tietokoneyhteyksillä tehtävien yön yli -talletusten lukumäärä (tuhansina)	Geo 0	
siirtokelpoisten yön yli -talletusten lukumäärä (tuhansina)	Geo 0	
joista:		
internet/tietokoneyhteyksillä tehtävien siirtokelpoisten yön yli -talletusten lukumäärä (tuhansina)	Geo 0	
Maksutilien lukumäärä	Geo 0	
Sähköisen rahan tilien lukumäärä	Geo 0	
Liikkeeseen laskettujen sähköisen rahan tallenteiden arvo ⁽¹⁾ (tuhansina euroina)		Geo 0
Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitokset		
Maksutilien lukumäärä	Geo 0	
Sähköisen rahan tilien lukumäärä	Geo 0	
Liikkeeseen laskettujen sähköisen rahan tallenteiden arvo ⁽¹⁾ (tuhansina euroina)		Geo 0
Maksulaitokset		
Maksutilien lukumäärä	Geo 0	
Muut maksupalveluntarjoajat ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat		
Maksutilien lukumäärä	Geo 0	
Sähköisen rahan tilien lukumäärä	Geo 0	
Liikkeeseen laskettujen sähköisen rahan tallenteiden arvo ⁽¹⁾ (tuhansina euroina)		Geo 0

⁽¹⁾ Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemien sähköisen rahan tallenteiden arvo.

Taulukko 2

Maksukorttitoiminnot

(Jakson lopussa, alkuperäiset yksiköt)

	Luku-määrä
Kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit	
Käteistoiminnoilla varustetut kortit	Geo 0

	Luku-määrä
Maksutoiminnolla varustetut kortit (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto)	Geo 0
<i>joista:</i>	
käteismaksutoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
maksuaikatoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
luottotoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
käteismaksu- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
luotto- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
Sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit	Geo 0
Kortit, joihin sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan	Geo 0
Kortit, jotka mahdollistavat pääsyn sähköisen rahan tileille tallennettuun sähköiseen rahaan	Geo 0
<i>joista:</i>	
sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit, jotka on ladattu vähintään kerran	Geo 0
Korttien kokonaismäärä (riippumatta kortissa olevien toimintojen lukumäärästä)	Geo 0
<i>joista:</i>	
käteismaksu- ja käteistoiminnolla sekä sähköisellä rahatoiminnolla varustetut kortit	Geo 0

Taulukko 3

Maksukortteja hyväksyvät laitteet

(Jakson lopussa, alkuperäiset yksiköt)

	Luku-määrä
Kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamat laitteet ja maksupäätteet	
Pankkiautomaatit	Geo 3
<i>joista:</i>	
käteisnostotoiminnolla varustetut pankkiautomaatit	Geo 3
tilisiirtotoiminnolla varustetut pankkiautomaatit	Geo 3
Myyntipisteiden maksupäätteet	Geo 3
<i>joista:</i>	
konekieliset maksupäätteet	Geo 3
sähköisen rahan päätelaitteet	Geo 3
Sähköisen rahan päätelaitteet	Geo 3
<i>joista:</i>	
päätelaitteet sähköisen rahan siirtämiseen sähköiselle rahakortille tai siltä pois	Geo 3
sähköisen rahan hyväksyvät maksupäätteet	Geo 3

Taulukko 4

Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia

(Jakso yhteensä; tapahtumien lukumäärä miljoonina; tapahtumien arvo miljoonina euroina)

	Lähetetyt		Vastaanotetut	
	Tapahtumien lukumäärä	Tapahtumien arvo	Tapahtumien lukumäärä	Tapahtumien arvo
Tapahtumat maksupalvelulajeittain				
Tilisiirrot	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Paperiset toimeksiannot	Geo 1	Geo 1		
Sähköiset toimeksiannot	Geo 1	Geo 1		
Eräsiirtona välitetyt toimeksiannot	Geo 1	Geo 1		
Yksittäiset tilisiirrot	Geo 1	Geo 1		
joista:				
muut kuin SEPA-tilisiirrot	Geo 1	Geo 1		
Suoraveloitukset	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Eräsiirtona välitetyt toimeksiannot	Geo 1	Geo 1		
Yksittäiset suoraveloitukset	Geo 1	Geo 1		
joista:				
muut kuin SEPA-suoraveloitukset	Geo 1	Geo 1		
Korttimaksut kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemilla korteilla (pl. kortit, joissa on ainoastaan sähköinen rahatoiminto)	Geo 3	Geo 3		
Maksut käteismaksutoiminnolla varustetuilla korteilla	Geo 1	Geo 1		
Maksut maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla	Geo 1	Geo 1		
Maksut luottotoiminnolla varustetuilla korteilla	Geo 1	Geo 1		
Maksut käteismaksu- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla	Geo 1	Geo 1		
Maksut luotto- ja/tai maksuaikatoiminnolla varustetuilla korteilla	Geo 1	Geo 1		
Konekielisellä maksupäätteellä	Geo 1	Geo 1		
Etämaksuna	Geo 1	Geo 1		
Sähköisellä rahalla suoritettut maksut	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Korteilla, joihin sähköistä rahaa voidaan tallentaa suoraan	Geo 1	Geo 1		
Sähköisen rahan tileiltä	Geo 1	Geo 1		
joista:				
tileiltä, joihin luodaan yhteys kortilla	Geo 1	Geo 1		
Sekit	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Muut maksupalvelut	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Kaikki maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2

Taulukko 5

Maksutapahtumat, joissa on mukana muita kuin rahalaitoksia (laite- ja maksupäätetyypeittäin)

(Jakso yhteensä; tapahtumien lukumäärä miljoonina; tapahtumien arvo miljoonina euroina)

	Tapahtumien lukumäärä	Tapahtumien arvo
Tapahtumat laite- ja maksupäätetyypeittäin ⁽¹⁾		
a) Tapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit	Geo 3	Geo 3
<i>joista:</i>		
käteisnostot pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
käteistalletukset pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
myyntipistetapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
rahan siirtäminen sähköiselle rahakortille tai siltä pois	Geo 3	Geo 3
sähköisellä rahatoiminnolla varustetuilla korteilla suoritettut maksut	Geo 3	Geo 3
b) Tapahtumat kotimaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: ulkomaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit	Geo 3	Geo 3
<i>joista:</i>		
käteisnostot pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
käteistalletukset pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
myyntipistetapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
rahan siirtäminen sähköiselle rahakortille tai siltä pois	Geo 3	Geo 3
sähköisellä rahatoiminnolla varustetuilla korteilla suoritettut maksut	Geo 3	Geo 3
c) Tapahtumat ulkomaisten maksupalveluntarjoajien tarjoamilla laitteilla ja maksupäätteillä: kotimaisten maksupalveluntarjoajien liikkeeseen laskemat kortit	Geo 3	Geo 3
<i>joista:</i>		
käteisnostot pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
käteistalletukset pankkiautomaatilla (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
myyntipistetapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 3	Geo 3
rahan siirtäminen sähköiselle rahakortille tai siltä pois	Geo 3	Geo 3
sähköisellä rahatoiminnolla varustetuilla korteilla suoritettut maksut	Geo 3	Geo 3

⁽¹⁾ Maantieteelliset (Geo) erittelyt tehdään laitteen ja maksupäätteen sijaintipaikan perusteella.

Taulukko 6

Osallistuminen valittuihin maksujärjestelmiin

(Jakson lopussa, alkuperäiset yksiköt)

	Lukumäärä
Maksujärjestelmä (muu kuin TARGET2)	
Osallistujien lukumäärä	Geo 1
Suorat osallistujat	Geo 1
Luottolaitokset	Geo 1

	Lukumäärä
Keskuspankki	Geo 1
Muut suorat osallistujat	Geo 1
Julkishallinto	Geo 1
Selvitysyhteisöt	Geo 1
Muut rahoituslaitokset	Geo 1
Muut	Geo 1
Epäsuorat osallistujat	Geo 1

Taulukko 7

Valittujen maksujärjestelmien käsittelemät maksut

(jakso yhteensä; tapahtumien lukumäärä miljoonina; tapahtumien arvo miljoonina euroina)

	Lähetetyt	
	Tapahtumien lukumäärä	Tapahtumien arvo
Maksujärjestelmä (muu kuin TARGET2)		
Maksutapahtumat yhteensä	Geo 4	Geo 4
Tilisiirrot	Geo 4	Geo 4
Paperiset toimeksiannot	Geo 1	Geo 1
Sähköiset toimeksiannot	Geo 1	Geo 1
Suoraveloitukset	Geo 4	Geo 4
Korttimaksut	Geo 4	Geo 4
Pankkiautomaattitapahtumat (pl. sähköisellä rahalla suoritettut tapahtumat)	Geo 4	Geo 4
Sähköisellä rahalla suoritettut maksut	Geo 4	Geo 4
Sekit	Geo 4	Geo 4
Muut maksupalvelut	Geo 4	Geo 4
Keskittyneisyysaste	Geo 1	Geo 1

Maantieteelliset erittelyt

Geo 0	Geo 1	Geo 2	Geo 3	Geo 4
Kotimaiset	Kotimaiset ja rajat ylittävät yhdessä	Rajat ylittävät	Kotimaiset Maakohtaiset erittelyt kaikista EU-maista Ulkomaiset	Kotimaiset Rajat ylittävät

LIITE IV

VÄHIMMÄISVAATIMUKSET, JOITA VARSINAISEN TIEDONANTAJIEN JOUKON ON NOUDATETTAVA

Tiedonantajien on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset noudattaakseen tilastointiin liittyviä Euroopan keskuspankin (EKP) tiedonantovaatimuksia.

1. Toimitusta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tiedot on toimitettava oikea-aikaisesti ja asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien määräaikojen mukaisesti;
- b) tilastotiedot on esitettävä asianomaisen kansallisen keskuspankin asettamien teknisten raportointivaatimusten mukaista muotoa ja esitystapaa käyttäen;
- c) tiedonantajan on toimitettava yhden tai useamman yhteyshenkilön tiedot asianomaiselle kansalliselle keskuspankille;
- d) tiedonantajien on noudatettava teknisiä erittelyjä, jotka koskevat tietojen toimittamista asianomaiselle kansalliselle keskuspankille.

2. Tarkkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotiedoissa ei saa olla virheitä: kaikki lineaariset rajoitteet on täytettävä (esimerkiksi välisummien ja loppusumman on täsmättävä), ja eri raportointifrekvenssein toimitettujen tietojen on vastattava toisiaan;
- b) tiedonantajien on kyettävä antamaan lisätietoja toimittamiensa tietojen taustalla olevista muutoksista;
- c) tilastotietojen on oltava täydellisiä, eikä niissä saa olla jatkuvia ja rakenteellisia puutteita; puuttuvista tiedoista on ilmoitettava ja annettava selitys asianomaiselle kansalliselle keskuspankille, ja ne on soveltuvin osin toimitettava mahdollisimman pian;
- d) tiedonantajien on noudatettava asianomaisen kansallisen keskuspankin antamia ohjeita lukujen pyöristämisestä tietojen teknistä siirtoa varten.

3. Käsitteellistä vastaavuutta koskevat vähimmäisvaatimukset:

- a) tilastotietojen on vastattava tässä asetuksessa olevia määritelmiä ja luokitteluja;
- b) mikäli näistä määritelmistä ja luokitteluista poiketaan, tiedonantajien on säännöllisesti seurattava ja mitattava käyttämiensä tilastointiperusteiden ja tämän asetuksen mukaisten tilastointiperusteiden tuottamien tulosten välisiä eroja.
- c) tiedonantajien on pystyttävä selittämään mahdolliset katkokset, joita niiden ilmoittamissa tilastotiedoissa on verrattuna aikaisempien jaksojen tietoihin.

4. Tarkistuksia koskevat vähimmäisvaatimukset:

EKP:n ja asianomaisen kansallisen keskuspankin määrittelemiä tarkistusperiaatteita ja -menettelyjä on noudatettava. Tavanomaisista tarkistuksista poikkeaviin tarkistuksiin on liitettävä selitykset.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1410/2013,**annettu 23 päivänä joulukuuta 2013,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1411/2013,
annettu 23 päivänä joulukuuta 2013,
vilja-alalla 1 päivästä tammikuuta 2014 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 20 päivänä heinäkuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 642/2010 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

(3) Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisesti määriteltyä päivittäistä edustavaa cif-tuontihintaa.

(4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

(5) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vilja-alan tuontitullia vahvistetaan, liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella, tämän asetuksen liitteessä I 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 187, 21.7.2010, s. 5.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä tammikuuta 2014 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (euroa/tonni)
1001 19 00	Durum VEHNÄ, korkealaatuinen	0,00
1001 11 00		
	keskilaatuinen	0,00
	Heikkolaatuinen	0,00
ex 1001 91 20	Tavallinen VEHNÄ, siemenvilja	0,00
ex 1001 99 00	Tavallinen VEHNÄ, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 10 00	RUIS	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	MAISSI, siemenvilja, muu kuin hybridi	0,00
1005 90 00	MAISSI, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	DURRA, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ Tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

- 3 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Välimerellä (Gibraltarsalmelta Välimerelle) tai Mustallamerellä ja tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta,
- 2 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla, jos tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren kautta.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EU) N:o 642/2010 3 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

13.12.2013-20.12.2013

1. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Noteeraus	188,44	122,64	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	216,96	206,96	186,96
Palkkio Meksikonlahdella	—	24,04	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	50,52	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 19,68 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 52,63 EUR/t

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2013,

luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 täytäntöönpanosta

(2013/797/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 291 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁾, ja erityisesti sen 26 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 15. lokakuuta 2013 asetuksen (EU) N:o 1024/2013 luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille.
- (2) EKP:lle annettujen tehtävien suunnittelusta ja toteuttamisesta tulisi EKP:ssä kokonaisuudessaan huolehtia elimen, jäljempänä 'valvontaelin', joka koostuu EKP:n puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta sekä neljästä sen edustajasta ja kunkin osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen edustajasta.
- (3) Valvontaelimen olisi oltava keskeinen elin suoritettaessa EKP:n valvontatehtäviä, jotka ovat tähän saakka olleet aina kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla. Tästä syystä neuvostolle olisi annettava valtuus hyväksyä täytäntöönpanopäätös muun muassa valvontaelimen puheenjohtajan nimittämiseksi.

(4) Kuultuaan valvontaelintä EKP toimitti edellä mainitun asetuksen 26 artiklan 3 kohdan mukaisesti valvontaelimen puheenjohtajan nimittämistä koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentin hyväksyttäväksi 22 päivänä marraskuuta 2013. Euroopan parlamentti hyväksyi ehdotuksen 11 päivänä joulukuuta 2013.

(5) Näin ollen EKP toimitti 11 päivänä joulukuuta 2013 neuvostolle valvontaelimen puheenjohtajan nimittämistä koskevan ehdotuksen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään Danièle NOUY Euroopan keskuspankin valvontaelimen puheenjohtajaksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. JUKNA

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2013/798/YUTP,

annettu 23 päivänä joulukuuta 2013,

Keski-Afrikan tasavaltaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto ilmaisi 16 päivänä joulukuuta 2013 syvän huolensa Keski-Afrikan tasavallan tilanteen johdosta.
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto antoi 5 päivänä joulukuuta 2013 päätöslauselman 2127 (2013), jolla asetetaan aseidenvientikielto Keski-Afrikan tasavaltaan.
- (3) Tiettyjen toimenpiteiden panemiseksi täytäntöön tarvitaan unionin lisätoimia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Kielletään aseiden ja kaikenlaisten niihin liittyvien tarvikkeiden, myös ampuma-aseiden ja -tarvikkeiden, sotilasajoneuvojen ja -tarvikkeiden, puolisolitaallisten tarvikkeiden ja edellä mainittuihin tarkoitettujen varaosien myynti, toimitus, siirto ja vienti Keski-Afrikan tasavaltaan jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta käsin taikka jäsenvaltioiden lippua käytävillä aluksilla tai ilma-aluksilla siitä riippumatta, ovatko ne peräisin jäsenvaltioiden alueelta.

2. Kielletään

- a) teknisen avun, välityspalvelujen ja muiden sellaisten palvelujen toimittaminen, jotka liittyvät sotilastoimintaan, mukaan lukien aseellisen palkka-armeijan henkilöstön toimittaminen, tai jotka liittyvät aseiden ja kaikenlaisten niihin liittyvien tarvikkeiden, mukaan lukien ampuma-aseet ja -tarvikkeet, sotilasajoneuvot ja -tarvikkeet, puolisolitaalliset tarvikkeet ja edellä mainittuihin tarkoitettujen varaosat, toimitukseen, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön, suoraan tai epäsuorasti Keski-Afrikan tasavallassa oleville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille tai käytettäväksi Keski-Afrikan tasavallassa;
- b) sotilastoimintaan liittyvän rahoituksen tai rahoitustuen, erityisesti avustusten, lainojen ja vientiluottovakuutusten sekä

vakuutusten ja jälleenvakuutusten, myöntäminen aseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin taikka niihin liittyvän teknisen avun, välityspalvelujen ja muiden palvelujen toimittamiseen suoraan tai epäsuorasti Keski-Afrikan tasavallassa oleville henkilöille, yhteisöille tai elimille tai käytettäväksi Keski-Afrikan tasavallassa;

- c) tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen sellaisiin toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on a tai b alakohdassa tarkoitettujen kieltojen kiertäminen.

2 artikla

1. Edellä olevaa 1 artiklaa ei sovelleta

- a) sellaisten aseiden tai niihin liittyvien tarvikkeiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin, jotka on tarkoitettu ainoastaan rauhan lujittamista Keski-Afrikassa koskevan operaation (MICOPAX), Keski-Afrikan tasavallassa toteutettavan afrikkalaisjohtoisen kansainvälisen tukiopeeraation (MISCA), Keski-Afrikan tasavallassa toimivan Yhdistyneiden kansakuntien rauhanrakennustoimiston (BINUCA) ja sen vartioyksikön, Afrikan unionin alueellisen erityisryhmän (AU-RTF) sekä Keski-Afrikan tasavallassa toimivien ranskalaisten joukkojen tueksi tai käyttöön;

- b) sellaisen suojavaatetuksen, mukaan lukien luodinkestävät liivit ja sotilaskypärät, myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin, jota Yhdistyneiden kansakuntien henkilöstö, unionin tai sen jäsenvaltioiden henkilöstö, tiedotusvälineiden edustajat sekä humanitaarisissa tehtävissä ja kehitysyhteistyötehtävissä toimivat työntekijät ja avustava henkilöstö vievät tilapäisesti Keski-Afrikan tasavaltaan yksinomaan henkilökohtaiseen käyttöönsä;

- c) sellaisten pienaseiden ja niihin liittyvien tarvikkeiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin, jotka on tarkoitettu ainoastaan sellaisten kansainvälisten partioiden käyttöön, jotka suojelevat kolmen valtion alueella sijaitsevaa Sangha-joen suojelualueetta salametsästykseltä, norsunluun ja aseiden salakuljetukselta ja muilta Keski-Afrikan tasavallan kansallisten lakien tai Keski-Afrikan tasavallan kansainvälisten oikeudellisten velvoitteiden vastaisilta toimilta.

2. Edellä olevaa 1 artiklaa ei sovelleta

- a) yksinomaan humanitaariseen tai suojaavaan käyttöön tarkoitettujen ei-tappavien sotilastarvikkeiden taikka niihin liittyvän teknisen avun myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin;

b) aseiden ja muiden niihin liittyvien tappavien välineiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin Keski-Afrikan tasavallan turvallisuusjoukoille, kun ne on tarkoitettu yksinomaan Keski-Afrikan tasavallan turvallisuusalan uudistusprosessin tueksi tai käyttöön;

c) aseiden tai niihin liittyvien tarvikkeiden ja niihin liittyvän teknisen avun tai rahoitusavun, henkilöstö mukaan lukien, myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin,

YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2127 (2013) 57 kohdan nojalla perustetun komitean etukäteen hyväksymällä tavalla.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2013,

teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan mukaisesti Espanjan kuningaskunnan kansallista siirtymäsuunnitelmaa koskevasta ilmoituksesta

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 9089)

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2013/799/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 32 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Espanjan kuningaskunta toimitti direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissiolle kansallisen siirtymäsuunnitelmansa 21 päivänä joulukuuta 2012 ⁽²⁾ päivätyllä sähköpostilla sekä 28 päivänä joulukuuta 2012 päivätyllä virallisella kirjeellä, jonka komissio vastaanotti 2 päivänä tammikuuta 2013 ⁽³⁾.
- (2) Kansallinen siirtymäsuunnitelma on arvioitu direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan sekä komission täytäntöönpanopäätöksen 2012/115/EU ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (3) Arvioidessaan Espanjan kuningaskunnan kansallisen siirtymäsuunnitelman täydellisyyttä komissio totesi, että monet siirtymäsuunnitelman kattamat laitokset eivät vastanneet laitoksia, joista ilmoitettiin vuotta 2009 koskevassa päästökartoituksessa, jonka Espanjan kuningaskunta toimitti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti. Komissio totesi myös, että

laitoksen 5 osuus kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa ilmoitetusta enimmäismäärästä rikkidioksidin osalta vuosina 2001–2007 oli laskettu rikinpoiston vähimmäisasteen perusteella ja että kautta 2008–2010 varten osuus määritettiin päästöjen raja-arvoon perustuvalla menetelmällä, vaikka tämän lähestymistavan edellytykset eivät täyttyneet.

- (4) Koska tietojen erot kansallisen siirtymäsuunnitelman ja direktiiviin 2001/80/EY perustuvan päästökartoituksen välillä vaikeuttivat kansallisen siirtymäsuunnitelman arviointia, komissio pyysi 11 päivänä kesäkuuta 2013 päivätyssä kirjeessä ⁽⁶⁾ Espanjan kuningaskunnalta selvennystä havaituista eroista. Lisäksi komissio pyysi Espanjan kuningaskuntaa laskemaan uudelleen laitoksen 5 osuuden siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä rikkidioksidien osalta.
- (5) Espanjan kuningaskunta toimitti lisätietoja komissiolle 28 päivänä kesäkuuta 2013 päivätyllä kirjeellä ⁽⁷⁾, josta saatiin selvennystä kansallisen siirtymäsuunnitelman ja direktiiviin 2001/80/EY perustuvan vuoden 2009 päästökartoituksen eroista. Espanjan kuningaskunta totesi kyseisessä kirjeessä myös, ettei ollut tarpeen tarkistaa laitoksen 5 osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä rikkidioksidien osalta.
- (6) Arvioituaan uudestaan kansallista siirtymäsuunnitelmaa ja Espanjan kuningaskunnan toimittamia lisätietoja, komissio lähetti Espanjan kuningaskunnalle 19 päivänä syyskuuta 2013 toisen kirjeen ⁽⁸⁾, jossa se vahvisti kantansa rikinpoiston vähimmäisasteeseen perustuvan menetelmän käytöstä laskettaessa laitoksen 5 osuutta kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä vuonna 2016 Espanjan kuningaskunta oli käyttänyt SO₂-päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³ direktiivin 2001/80/EY 5 artiklan 2 kohdan perusteella, ja komissio katsoo, ettei kyseisen arvon soveltaminen ollut

⁽¹⁾ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Ares(2012)1551138.

⁽³⁾ Ares(2013)146.

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/115/EU, annettu 10 päivänä helmikuuta 2012, teollisuuden päästöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/75/EU tarkoitettuja kansallisia siirtymäsuunnitelmia koskevien sääntöjen laatimisesta (EUVL L 52, 24.2.2012, s. 12).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Ares(2013)1984918.

⁽⁷⁾ Ares(2013)2535734.

⁽⁸⁾ Ares(2013)3085135.

asianmukaista. Komissio totesi myös, että yhdeksän laitoksen osalta laskettaessa laitosten osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä vuonna 2016 oli käytetty NO_x-päästöjen raja-arvoa 1 200 mg/Nm³ täytäntöönpanopäätöksen 2012/115/EU liitteessä olevan lisäyksen C taulukon C.1 huomautuksen 2 perusteella, mutta Espanja ei ole kuitenkaan toimittanut tietoja näiden laitosten osalta kiinteän polttoaineen haihtuvien aineiden pitoisuudesta, jonka perusteella kyseistä huomautusta voitaisiin soveltaa. Lisäksi komissio pyysi Espanjan kuningaskunnalta lisätietoja toimenpiteistä, joita on suunniteltu kutakin kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluvaa laitosta varten, jotta voidaan varmistaa, että 1 päivästä heinäkuuta 2020 alkaen sovellettavia päästöjen raja-arvoja noudatetaan oikea-aikaisesti. Komissio myös pyysi Espanjan kuningaskuntaa toimittamaan useita polttoaineita käyttävien tai useista laitosryhmittä koostuvien laitosten osalta lisätietoja käytettävän polttoaineen määrästä, päästöjen raja-arvoista, keskimääräisistä savukaasuvirroista sekä muuntokertoimista käytetyn polttoaineen tai laitostyyppin mukaan eriteltynä.

- (7) Espanjan kuningaskunta vastasi komission kysymyksiin ja toimitti lisätietoja 30 päivänä syyskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä ⁽¹⁾, jota täydennettiin 10 päivänä lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä ⁽²⁾. Laitoksen 2 osalta Espanjan kuningaskunta katsoi edelleen, ettei ole syytä muuttaa käytettyä SO₂-päästöjen raja-arvoa, koska se katsoo, että direktiivin 2001/80/EY 5 artiklan 2 kohtaa voidaan tältä osin soveltaa. Laitoksen 5 osalta Espanjan kuningaskunta katsoi edelleen, että sillä oli oikeus käyttää rikinpoiston vähimmäisasteeseen perustuvan menetelmän sekä päästöjen raja-arvoon perustuvan menetelmän yhdistelmää. Espanjan kuningaskunta toimitti tiedot vuosina 2001–2010 käytetyn kiinteän polttoaineen haihtuvien aineiden pitoisuudesta yhdeksässä laitoksessa, joissa oli sovellettu NO_x-päästöjen raja-arvoa 1 200 mg/Nm³ vuoden 2016 enimmäismäärän laskemiseen, ja tämä osoitti, että ainoastaan laitoksissa 3, 4 ja 19 kiinteän polttoaineen haihtuvien aineiden keskimääräinen pitoisuus oli alle 10 prosenttia kunakin vuonna vuosina 2001–2010, kun taas laitoksissa 13, 15, 17, 18, 24 ja 25 keskimääräinen vuosittainen pitoisuus ylitti 10 prosenttia vähintään yhtenä vuotena. Espanjan kuningaskunta katsoo, että kaikkien yhdeksän laitoksen osalta haihtuvien aineiden pitoisuus koko viitekautena (2001–2010) oli alle sen arvon, joka mainitaan täytäntöönpanopäätöksen 2012/115/EU liitteessä olevan lisäyksen C taulukon C.1 huomautuksessa 2.
- (8) Espanjan viranomaisilta 30 päivänä syyskuuta 2013 ja 10 päivänä lokakuuta 2013 saatujen tietojen perusteella komissio totesi, että useita polttoaineita käyttävien laitosryhmittä osalta, joita varten on toimitettu päästöjen raja-arvot kaikkia käytettyjä polttoaineita varten, ja yksi laitos, jota varten on toimitettu kaikkien polttoaineiden keskimääräiset päästöjen raja-arvot, on tarpeen

selventää, miten kyseisten laitosten osuudet kokonaismäärästä laskettiin, ja samalla on esitettävä päästöjen raja-arvot ja keskimääräiset vuosittaiset savukaasuvirrat kunkin kyseisissä laitoksissa käytettävän polttoaineen osalta.

- (9) Tehtyään lopullisen arvioinnin Espanjan kuningaskunnan toimittamasta kansallisesta siirtymäsuunnitelmasta, jota on muutettu lisätietojen mukaisesti ja joka sisältää tämän päätöksen liitteessä I luetellut laitokset, komissio totesi, ettei asiaa koskevia säännöksiä ollut noudatettu kolmen keskeisen seikan osalta:
- laitos 2: komissio katsoo, ettei ole asianmukaista soveltaa SO₂-päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³ direktiivin 2001/80/EY 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettaessa laitoksen osuutta kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä vuonna 2016, koska kyseiseen päästöjen raja-arvoon ei ole viitattu direktiivin 2010/75/EY 32 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa,
 - laitos 5: komissio katsoo, ettei ole asianmukaista käyttää rikinpoiston vähimmäisasteeseen perustuvan menetelmän ja päästöjen raja-arvoon perustuvan menetelmän yhdistelmää laskettaessa laitoksen osuutta kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä SO₂-päästöjen osalta,
 - laitokset 13, 15, 17, 18, 24 ja 25: komissio katsoo, ettei ole asianmukaista soveltaa NO_x-päästöjen raja-arvoa 1 200 mg/Nm³ laskettaessa kyseisten laitosten osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä vuonna 2016, koska tämän päästöjen raja-arvon soveltamisen edellytykset, jotka esitetään täytäntöönpanopäätöksen 2012/115/EU liitteessä olevan lisäyksen C taulukon C.1 huomautuksessa 2, eivät täyty.
- (10) Lisäksi komissio on todennut usean kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan sisältyvän laitoksen osalta, että toimitetut tiedot ovat edelleen epä johdonmukaiset ja että puutteellisia tietoja on täydennettävä. Täydellinen luettelo puuttuvista tiedoista ja pyynnöt selvennyksistä sisältyvät tämän päätöksen liitteeseen II.
- (11) Näin ollen Espanjan kuningaskunnan toimittamaa kansallista siirtymäsuunnitelmaa ei olisi hyväksyttävä,

⁽¹⁾ Ares(2013)3145031.

⁽²⁾ Ares(2013)3217081.

ON ANTANUT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Kansallinen siirtymäsuunnitelma, jonka Espanjan kuningaskunta ilmoitti komissiolle 14 päivänä joulukuuta 2012 direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja joka sisältää tämän päätöksen liitteessä I luetellut suuret polttolaitokset, ei vastaa direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa sekä täytäntöönpanopäätöksessä 2012/115/EU esitettyjä vaatimuksia, ja sen vuoksi sitä ei hyväksytä.

2. Jos Espanjan kuningaskunta aikoo panna kansallisen siirtymäsuunnitelman täytäntöön 32 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta suunnitelman tarkistetuissa versioissa otetaan huomioon seuraavat seikat:

a) laitoksen 2 osalta on korjattava päästöjen raja-arvo, jonka perusteella lasketaan laitoksen osuus vuoden 2016 enimmäismäärästä SO₂-päästöjen osalta; laitos ei voi soveltaa SO₂-päästöjen raja-arvoa 800 mg/Nm³ direktiivin 2001/80/EY 5 artiklan 2 kohdan perusteella laskettaessa kyseisen laitoksen osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä vuonna 2016, koska kyseiseen päästöjen raja-arvoon ei viitata direktiivin 2010/75/EU 32 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa;

b) laitoksen 5 osalta on korjattava menetelmä, jota käytetään laskettaessa kyseisen laitoksen osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä SO₂-päästöjen osalta vuonna 2016; kyseinen osuus on laskettava koko

2001–2010 kauden ajalta joko päästöjen raja-arvon tai rikinpoiston vähimmäisasteen perusteella;

c) laitosten 13, 15, 17, 18, 24 ja 25 osalta on korjattava päästöjen raja-arvot, joita sovelletaan laskettaessa kyseisten laitosten osuutta siirtymäsuunnitelmassa esitetystä enimmäismäärästä NO_x-päästöjen osalta vuonna 2016; jotta laitokset voivat soveltaa päästöjen raja-arvoa 1 200 mg/Nm³, Espanjan kuningaskunnan on osoitettava, että laitoksissa käytettävän kiinteän polttoaineen haihtuvien aineiden keskimääräinen pitoisuus oli alle 10 prosenttia siirtymäsuunnitelmassa huomiioon otettuina viitevuosina;

d) on asianmukaisesti päivitettävä kaikkia vuosia koskevat kokonaisen enimmäismäärät siten, että ne lasketaan käyttäen edellä mainittuja korjattuja arvoja;

e) on selvennettävä kaikki seikat ja täydennettävä tiedot, jotka mainitaan tämän päätöksen liitteessä II.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta
Janez POTOČNIK
Komission jäsen

LIITE I

KANSALLISEEN SIIRTYMÄSUUNNITELMAAN SISÄLTÄVIEN LAITOSTEN LUETTELO

Numero	Laitoksen nimi siirtymäsuunnitelmassa	Nimellinen kokonaislämpöteho 31.12.2010 (MW)
1	C.T. Litoral I	1 222
2	C.T. Litoral II	1 268
3	C.T. Compostilla I (G2 ja 3)	1 332
4	C.T. Compostilla I (G4 ja 5)	1 960
5	C.T. As Pontes	3 800
6	C.T. Teruel (Andorra)	3 000
7	C.T. Besós 3 (CTCC)	722
8	C.T. San Roque (G2) (CTCC)	711
9	C.T. Foix	1 315
10	C.T. Los Barrios	1 645
11	C.T. Puentenuevo	976
12	C.T. Tarragona I (CTCC)	676
13	C.T. Anllares	953
14	C.T. La Robla I	691
15	C.T. La Robla II	951
16	C.T. Meirama	1 437
17	C.T. Narcea I	193
18	C.T. Narcea II	459
19	C.T. Narcea III	993
20	C.T. Aboño I	919
21	C.T. Aboño II	1 364
22	C.T. Soto III	830
23	C.T. de Lada 4	986
24	C.T. de Velilla 1	430
25	C.T. de Velilla 2	1 010

Numero	Laitoksen nimi siirtymäsuunnitelmassa	Nimellinen kokonaislämpöteho 31.12.2010 (MW)
26	Central GICC Puertollano	670
27	San Ciprián I	147
28	San Ciprián II	147
29	San Ciprián III	147
30	Cogecan	93
31	Sniace Co-generation I	126
32	Sniace Co-generation II	126
33	Solal	146
34	Solvay I	376

LIITE II

LUETTELO 1 ARTIKLAN 2 KOHDAN E ALAKOHDASSA TARKOITUISTA TIEDOISTA

1. Laitos 6, joka käyttää 92 prosentin rikinpoistoastetta vuonna 2016: on toimitettava selvennykset siitä, täyttyvätkö tämän arvon soveltamisen edellytykset, jotka esitetään täytäntöönpanopäätöksen 2012/115/EU liitteessä olevan lisäyksen C taulukossa C3 (on tehty sopimus savukaasujen rikinpoistolaitteiden tai kalkki-injektiolaitteiden asentamisesta ja työt niiden asentamiseksi on aloitettu ennen 1. tammikuuta 2001).
2. Laitokset 1, 2, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30 ja 34: on toimitettava selvennykset siitä, miten näiden laitosten osuudet kansallisessa siirtymäsuunnitelmassa esitetyistä enimmäismääristä laskettiin.
3. Laitos 34: on toimitettava tiedot savukaasuvirroista kunkin tässä laitoksessa käytettävän polttoaineen osalta erikseen.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,

unionin rahoitustuesta vuonna 2013 kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumisesta Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Alankomailla ja Portugalille aiheutuneisiin menoihin

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 8999)

(Ainoastaan espanjan-, hollannin-, portugalin-, ranskan- ja saksankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(2013/800/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan 5 ja 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2000/29/EY 22 artiklan mukaisesti saada unionilta kasvinsuojeluvalvontaan tarkoitettua rahoitusta sellaisten kulujen kattamiseksi, jotka suoraan liittyvät kolmansista maista tai unionin muilta alueilta peräisin olevien haitallisten organismien hävittämiseksi tai, jos se ei ole mahdollista, leviämisen estämiseksi toteutettuihin tai suunniteltuihin tarpeellisiin toimenpiteisiin.
- (2) Saksa esitti kolme rahoitustukea koskevaa pyyntöä. Ensimmäinen niistä esitettiin 30 päivänä huhtikuuta 2013, ja se liittyy *Diabrotica virgifera* -organismien hävittämiseksi tai sen leviämisen estämiseksi Rheinland-Pfalzissa vuonna 2012 toteutettuihin toimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin kyseisessä osavaltiossa elo- ja syyskuussa 2012.
- (3) Toinen niistä esitettiin 30 päivänä huhtikuuta 2013, ja se liittyy Nordrhein-Westfalenissa vuoden 2011 elokuun ja vuoden 2012 elokuun välisenä aikana toteutettuihin *Anoplophora glabripennis* -organismien valvontatoimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin kyseisessä osavaltiossa vuonna 2009.
- (4) Kolmas Saksan pyyntö esitettiin 24 päivänä huhtikuuta 2013, ja se liittyy *Diabrotica virgifera* -organismien hävittämiseksi tai sen leviämisen estämiseksi Baden-Württembergissä vuonna 2012 toteutettuihin toimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin kyseisen osavaltion eri maaseutu- ja kaupunkialueilla (Alb-Donaukreis, Biberach, Breisgau-Hochschwarzwald, Emmendingen, Karlsruhe, Konstanz, Lörrach, Rastatt ja Ravensburg) useina eri vuosina eli vuosina 2009, 2010, 2011 ja 2012. Kyseisinä vuosina toteutettuihin toimenpiteisiin on jo myönnetty yhteisrahoitusta vuosina 2009, 2010, 2011 ja 2012.
- (5) Espanja esitti neljä rahoitustukea koskevaa pyyntöä 17 päivänä huhtikuuta 2013. Ensimmäinen niistä liittyy vuonna 2012 toteutettuihin tehostettuihin tarkastuksiin Portugaliin rajoittuvilla neljällä itsehallintoalueella *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien valvomiseksi.
- (6) Espanjan toinen pyyntö liittyy Galiciassa vuonna 2013 toteutettuihin ja toteutettavaksi suunniteltuihin *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien valvontatoimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin vuonna 2010 As Nevesin alueella.
- (7) Kolmas pyyntö liittyy Kataloniassa vuonna 2013 toteutettuihin ja toteutettavaksi suunniteltuihin *Pomacea insularum* -organismien valvontatoimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin vuonna 2010.
- (8) Espanjan neljäs pyyntö liittyy Extremadurassa vuonna 2013 toteutettuihin ja toteutettavaksi suunniteltuihin *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien valvontatoimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin vuonna 2012 Valverde del Fresnon alueella.
- (9) Ranska esitti kaksi rahoitustukea koskevaa pyyntöä 30 päivänä huhtikuuta 2013. Ensimmäinen pyyntö liittyy vuoden 2012 heinäkuun ja vuoden 2013 marraskuun välisenä aikana toteutettuihin ja toteutettavaksi suunniteltuihin *Anoplophora glabripennis* -organismien valvontatoimenpiteisiin Alsacessa. Ranskassa toteutettiin toimenpiteitä, koska kyseistä haitallista organismia havaittiin heinäkuussa 2011 lähellä Saksan rajaa.
- (10) Toinen pyyntö liittyy vuoden 2012 lokakuun ja vuoden 2013 syyskuun välisenä aikana toteutettuihin ja toteutettavaksi suunniteltuihin *Rhynchophorus ferrugineus* -organismien valvontatoimenpiteisiin Provence-Alpes-Côte d'Azurin alueella. Kyseisen haitallisen organismin primääritautipesäkkeiden esiintyminen havaittiin vuonna 2009. Vuoden 2009 syyskuun ja vuoden 2012 syyskuun välisenä aikana toteutetuille toimenpiteille on jo myönnetty yhteisrahoitusta vuosina 2010 ja 2012.
- (11) Alankomaat esitti yhden rahoitustukea koskevan pyynnön 30 päivänä huhtikuuta 2013. Tämä pyyntö liittyy heinäkuun ja lokakuun 2012 välisenä aikana *Anoplophora glabripennis* -organismien osalta Winterswijkin alueella toteutettuihin toimenpiteisiin. Kyseisen haitallisen organismin esiintyminen havaittiin 10 päivänä heinäkuuta 2012.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

- (12) Portugali esitti 30 päivänä huhtikuuta 2013 kaksi rahoitustukipyyntöä, jotka liittyvät *Bursaphelenchus xylophilus*-organismin valvontatoimenpiteisiin. Ensimmäinen pyyntö liittyy toimenpiteisiin, joita toteutettiin vuonna 2013 tai on suunniteltu vuodeksi 2014 Manner-Portugalissa, Espanjan rajalla sijaitsevalla puskurivyöhykkeellä.
- (13) Portugalin toinen pyyntö liittyy yksinomaan puun tai puisen pakkausmateriaalin lämpökäsittelyyn liittyviin toimenpiteisiin Setubalin alueella vuonna 2013. Vuosina 2010, 2011 ja 2012 toteutettuihin toimenpiteisiin on jo myönnetty yhteisrahoitusta vuosina 2011 ja 2012.
- (14) Saksa, Espanja, Ranska, Alankomaat ja Portugali ovat vahvistaneet omat toimenpideohjelmansa edellä mainittujen niiden alueille kulkeutuneiden kasveille haitallisten organismien hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi. Ohjelmissa määritellään tavoitteet sekä toteutettavat toimenpiteet, niiden kesto ja kustannukset.
- (15) Kaikkiin edellä mainittuihin toimenpiteisiin sisältyy useanlaisia direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja kasvien terveyteen liittyviä toimenpiteitä, mukaan luettuina saastuneiden puiden tai viljelykasvien tuhoaminen, kasvinsuojeluaineiden levittäminen, puhdistamistekniikat, viranomaisten suorittamat tai viranomaisten vaatimuksesta suoritettut tarkastukset tai kokeet haitallisten organismien aiheuttaman saastumisen tai saastumisen laajuuden seuraamiseksi sekä tuhottuneiden kasvien korvaaminen.
- (16) Saksa, Espanja, Ranska, Alankomaat ja Portugali ovat hakeneet näihin pyyntöihin liittyvää unionin rahoitustukea direktiivin 2000/29/EY 23 artiklassa ja etenkin sen 1 ja 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja komission asetuksen (EY) N:o 1040/2002⁽¹⁾ mukaisesti.
- (17) Saksan, Espanjan, Ranskan, Alankomaiden ja Portugalin toimittamien teknisten tietojen perusteella komissio on voinut analysoida tilanteen tarkasti ja kokonaisvaltaisesti. Komissio on tullut siihen tulokseen, että direktiivin 2000/29/EY 23 artiklassa vahvistetut edellytykset unionin rahoituksen myöntämiseksi täyttyvät. Sen vuoksi on aiheellista myöntää unionin rahoitusta kyseisissä pyynnöissä esitettyjen kulujen kattamiseksi.
- (18) Unionin rahoitustukeen oikeutetut toimenpiteet ja kulut on selvitetty 25 päivänä toukokuuta 2012 päivätyssä kirjeessä, jonka komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto on lähettänyt jäsenvaltioiden kasvinterveyspäälliköille.
- (19) Direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan unionin rahoitustuki voi olla enintään 50 prosenttia toimenpiteiden tukikelpoisista kuluista edellyttäen, että toimenpiteet on toteutettu tai suunniteltu toteutettaviksi enintään kahden vuoden kuluessa haitallisen organismin havaitsemispäivästä. Kyseisen artiklan kolmannen alakohdan mukaisesti edellä mainittua ajanjaksoa voidaan kuitenkin pidentää neljään vuoteen, jos on todettu, että toteutettavien toimenpiteiden tavoite saavutetaan kohtuullisessa lisäajassa, missä tapauksessa unionin rahoitustuki laskee asteittain kyseisten vuosien aikana.
- (20) Ottaen huomioon päätelmät, jotka kasvinterveyttä käsittelevä komission arviointilautakunta antoi 24–26 päivänä kesäkuuta 2013 pyyntöjen arvioinnin yhteydessä, on aiheellista pidentää tätä kahden vuoden ajanjaksoa kyseisten pyyntöjen osalta siten, että näille toimenpiteille myönnettävää unionin rahoitustukea supistetaan toimenpiteiden kolmantena vuonna 45 prosenttiin tukikelpoisista kuluista ja neljäntenä vuonna 40 prosenttiin tukikelpoisista kuluista.
- (21) Enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kuluista kattavaa unionin rahoitusosuutta olisi sen vuoksi sovellettava seuraaviin pyyntöihin: Saksa, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, Alb-Donaukreisin, Biberachin, Karlsruhen, Rastattin ja Ravensburgin maaseutualueet (2012), Saksa, *Diabrotica virgifera*, Rheinland-Pfalz (2012), Espanja, Extremadura, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013), Ranska, *Anoplophora glabripennis*, (marraskuusta 2012 lokakuuhun 2013), Alankomaat, *Anoplophora glabripennis*, Winterswijkin alue (heinäkuusta lokakuuhun 2012).
- (22) Enintään 45 prosenttia tukikelpoisista kuluista kattavaa unionin rahoitusosuutta olisi sen vuoksi sovellettava seuraaviin pyyntöihin: Saksa, *Anoplophora glabripennis* (elokuusta 2011 elokuuhun 2012), Saksa, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, Breisgau-Hochschwarzwaldin maaseutualueet ja Freiburgin kaupunki (2012), koska kyseisiin toimenpiteisiin on jo myönnetty unionin rahoitustukea komission täytäntöönpanopäätösten 2011/868/EU⁽²⁾ ja 2012/789/EU⁽³⁾ mukaisesti niiden kahden ensimmäisen toteutusvuoden ajaksi.
- (18) Unionin rahoitustukeen oikeutetut toimenpiteet ja kulut on selvitetty 25 päivänä toukokuuta 2012 päivätyssä

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1040/2002, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2002, kasvien terveystarkastuksiin tarkoitettun yhteisön rahoitusosuuden myöntämiseen liittyvien säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2051/97 kumoamisesta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 38).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2011/868/EU, annettu 19 päivänä joulukuuta 2011, unionin rahoitustuesta vuonna 2011 kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumisesta Saksalle, Espanjalle, Italialle, Kyprokselle, Maltalle, Alankomaille ja Portugalille aiheutuneisiin kuluihin (EUVL L 341, 22.12.2011, s. 57).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/789/EU, annettu 14 päivänä joulukuuta 2012, unionin rahoitustuesta neuvoston direktiivin 2000/29/EY nojalla vuonna 2012 kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumisesta Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Italialle, Kyprokselle, Alankomaille ja Portugalille aiheutuneisiin kuluihin (EUVL L 348, 18.12.2012, s. 22).

- (23) Lisäksi enintään 40 prosenttiin yltävää unionin rahoitusosuutta olisi sovellettava seuraaviin pyyntöihin niiden neljäntenä toteutusvuotena: Saksa, Baden-Württemberg, *Diabrotica virgifera*, Emmendingenin, Konstanzin ja Lörrachin maaseutualueet (2012), Espanja, Katalonia, *Pomacea insularum* (2013), Espanja, Galicia, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013), Ranska, *Rhynchophorus ferrugineus* (lokakuusta 2012 syyskuuhun 2013), Portugali, *Bursaphelenchus xylophilus*, Setubalin alue (2013), koska kyseisiin toimenpiteisiin on jo myönnetty unionin rahoitusta komission päätöksen 2010/772/EU ⁽¹⁾ (Saksa, Espanja, *Pomacea insularum*, Ranska ja Portugali), täytäntöönpanopäätösten 2011/868/EU (Saksa, Espanja ja Portugali) ja/tai 2012/789/EU (Saksa, Espanja, Ranska ja Portugali) mukaisesti niiden kolmen ensimmäisen toteutusvuoden ajaksi.
- (24) Direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 6 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaan lisätoimenpiteiden toteuttamisesta ja unionin rahoituksen myöntämisestä näiden lisätoimenpiteiden toteuttamiseen voidaan päättää unionin tilanteen kehittymisen mukaan. Näille toimenpiteille voidaan asettaa lisävaatimuksia tai -edellytyksiä, jos ne ovat tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi 23 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaan voidaan päättää, että unionin taloudellinen apu kattaa yli 50 prosenttia kuluista, jos tällaiset lisätoimenpiteet on tarkoitettu pääasiallisesti suojaamaan unionin muita kuin kyseisen jäsenvaltion alueita.
- (25) *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien torjuntatoimiin Portugalissa myönnetyn yhteisrahoituksen osalta asetuksen (EY) N:o 1040/2002 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu neljän vuoden enimmäisaika on kulunut umpeen vuonna 2012. Kun kuitenkin otetaan huomioon *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien suuri merkitys havupuille ja puutavaralle, taudin leviämisenopeus, Espanjan läheisyys niihin alueisiin, joilla kyseistä haitallista organismia Portugalissa esiintyy, sekä mahdollinen vaikutus unionin metsätalouteen ja kansainväliseen puukauppaan, tarvitaan lisätoimia, jotta unionin alueella toteutettavaa kasvinsuojelua koskeva tavoite voidaan saavuttaa niin Portugalissa kuin muissa jäsenvaltioissa. Toiminnan olisi katettava ne toimenpiteet, jotka Portugali toteuttaa Espanjaan rajoittuvalla puskurivyöhykkeellä. Kyseisten lisätoimenpiteiden yhteisrahoitusta olisi tämän vuoksi sovellettava Portugalin esittämään pyyntöön, joka koskee *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien valvontatoimenpiteitä vuosina 2013 ja 2014 Espanjaan rajoittuvalla puskurivyöhykkeellä. Tähän pyyntöön on lisäksi aiheellista myöntää suurempi eli 75 prosentin suuruinen unionin rahoitustuki, koska kyseistä toimintaa pidetään olennaisen tärkeänä unionin muiden alueiden kuin Portugalin alueen suojelemiseksi.
- (26) Espanja on suorittanut intensiivisiä tarkastuksia *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien osalta Portugalin raja-alueilla Andalusian, Kastilia ja Leónin, Extremaduran ja Galician itsehallintoalueilla ja kattanut alueita, joita ei ole rajattu tämän haitallisen organismin esiintymisalueiksi. Näiden tarkastusten tavoitteena on tehokas valvonta, jotta organismi voidaan tietyillä alueilla havaita varhaisessa vaiheessa ja hävittää unionin muun alueen suojelemiseksi. Espanja on jo osoittanut merkittävän määrän voimavaroja *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien kahden erillisen taudinpurkauksen torjumiseksi Extremadurassa ja Galiciassa. Näiden toimien katsotaan olennaisesti suojaavan Espanjan aluetta sekä muita unionin alueita kuin Espanjaa, kun otetaan huomioon *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien suuri merkitys havupuille ja puutavaralle, taudin leviämisenopeus sekä mahdollinen vaikutus unionin metsätalouteen ja kansainväliseen puukauppaan. Sen vuoksi kyseiselle pyynnölle on aiheellista myöntää suurempi eli 75 prosentin suuruinen unionin rahoitustuki.
- (27) Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastusmatkalla huhtikuussa 2013 paljastui useita puutteita komission täytäntöönpanopäätöksen 2012/535/EU ⁽²⁾ nojalla hyväksyttyjen *Bursaphelenchus xylophilus* -organismien vastaisten unionin kiireellisten toimenpiteiden soveltamisessa. Nämä puutteet koskevat toimenpiteitä, joita Portugali on toteuttanut Espanjaan rajoittuvalla puskurivyöhykkeellä. Eritoten mäntyankeroisen kuolleiden, terveydeltään huonojen tai tulipaloista tai myrskyistä kärsineillä alueilla olevien isäntäpuiden kaatamista, poistamista ja hävittämistä ei saatu päätökseen täytäntöönpanopäätöksessä 2012/535/EU asetetuissa määräaajoissa. Kun otetaan huomioon, että komissio päätti samoista syistä täytäntöönpanopäätöksillä 2011/868/EU ja 2012/789/EU vähentää samanlaisten hakemusten yhteisrahoitusosuutta vuosina 2011 ja 2012, näyttää aiheelliselta vähentää lisää kyseisiä toimia koskevaa yhteisrahoitusosuutta. Vähennys olisi suhteutettava ajanjaksoon, jonka osalta elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastusmatkalla voitiin todeta unionin toimenpiteiden täytäntöönpanon olleen epäasianmukaista, eli kyseeseen tulevat vuoden 2013 ensimmäiset kolme kuukautta.
- (28) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti kasvien terveyttä koskevat toimet rahoitetaan Euroopan maatalouden tukirahastosta. Näiden toimien varainhoidon valvontaan olisi sovellettava edellä mainitun asetuksen 9, 36 ja 37 artiklaa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2010/772/EU, annettu 14 päivänä joulukuuta 2010, unionin rahoitustuesta vuonna 2010 kasveille tai kasvi tuotteille haitallisten organismien torjumisesta Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Italialle, Kyprokselle ja Portugalille aiheutuneisiin menoihin (EUVL L 330, 15.12.2010, s. 9).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/535/EU, annettu 26 päivänä syyskuuta 2012, kiireellisistä toimenpiteistä *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. -kasvintuhoojan (mäntyankeroisen) unionissa leviämisen estämiseksi (EUVL L 266, 2.10.2012, s. 42).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

- (29) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ 84 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 ⁽²⁾ 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitella, jolle on siirretty päätöstä koskeva toimivalta, tekee ennen menoihin sitoutumista rahoituspäätöksen, jossa määritetään menoja aiheuttavan toiminnan keskeiset osat.
- (30) Tämä päätös on jäsenvaltioiden esittämien yhteisrahoituspyyntöjen sisältämiä menoja koskeva rahoituspäätös.
- (31) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään jäsenvaltioiden toimittamien ja komission analysoimien pyyntöjen perusteella unionin rahoitustuki vuodeksi 2013 kattamaan Saksalle, Espanjalle, Ranskalle, Alankomaille ja Portugalille aiheutuneita kuluja direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa määritellyistä tarpeellisista toimenpiteistä, jotka on toteutettu liitteessä I luetelluissa pyynnöissä tarkoitettujen haitallisten organismien torjumiseksi.

2. Hyväksytään Espanjan ja Portugalin toimittamien ja komission analysoimien pyyntöjen perusteella unionin rahoitustuki vuodeksi 2013 kattamaan näille jäsenvaltioille aiheutuneita kuluja 23 artiklan 6 kohdan mukaisista lisätoimenpiteistä, jotka on toteutettu liitteessä II luetelluissa pyynnöissä mainitun *Bursaphelenchus xylophilus* -organismin torjumiseksi.

2 artikla

Edellä olevassa 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun unionin rahoitustuen kokonaismäärä on 7 713 355,31 euroa. Unionin rahoitustuen enimmäismäärät kunkin pyynnön osalta ilmoitetaan liitteissä I tai II.

3 artikla

Liitteissä I ja II vahvistettu unionin rahoitustuki maksetaan seuraavien edellytysten täyttyessä:

- a) asianomainen jäsenvaltio on toimittanut todisteet toteutetuista toimenpiteistä asetuksessa (EY) N:o 1040/2002 vahvistettujen säännösten mukaisesti;
- b) asianomainen jäsenvaltio on esittänyt komissiolle maksupyynnön asetuksen (EY) N:o 1040/2002 5 artiklan mukaisesti.

Rahoitustuen maksaminen ei vaikuta direktiivin 2000/29/EY 23 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan, 23 artiklan 10 kohdan ja 24 artiklan mukaisten komission suorittamien tarkastusten toteuttamiseen.

Unionin rahoitustukea ei makseta, jos b alakohdassa mainittu pyyntö toimitetaan 31 päivän lokakuuta 2014 jälkeen. Niiden toimenpiteiden, joita Portugali toteuttaa Espanjaan rajoittuvalla puskurivyöhykkeellä myöhemmässä vaiheessa vuonna 2014, osalta pyynnön toimittamisen määräaika on poikkeuksellisesti 31 päivä lokakuuta 2015.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Ranskan tasavallalle, Alankomaiden kuningaskunnalle ja Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Tonio BORG

Komission jäsen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

LIITE I

DIREKTIIVIN 2000/29/EY 23 ARTIKLAN 5 KOHTAAN PERUSTUVAT PYYNNÖT, JOILLE VOIDAAN MYÖNTÄÄ UNIONIN RAHOITUSTUKEA

I jakso

Pyyntö, joiden osalta unionin rahoitustuki on 50 prosenttia tukikelpoisista kuluista

Jäsenvaltio	Torjuttava haitallinen organismi	Saastuneet kasvit	Vuosi	a	Tukikelpoiset kustannukset, yleiskustannukset mukaan luettuina (euroa)	Unionin enimmäistuki (euroa)
Saksa, Rheinland-Pfalz	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1	37 925,05	18 962,52
Saksa, Baden-Württemberg, Alb-Donaukreisin, Biberachin, Karlsruhen ja Ravensburgin maaseutualueet (toimenpiteiden toteutusvuosi 1) ja Rastattin maaseutualue (toimenpiteiden toteutusvuosi 2)	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1 tai 2	76 335,15	38 167,58
Espanja, Extremadura (taudinpurkaus 2012)	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Havupuut	2013	2	873 501,52	436 750,76
Ranska, Alsace	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Eri puulajit	Marraskuusta 2012 loka-kuuhun 2013	2	157 334,94	78 667,47
Alankomaat, Winterswijk	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Eri puulajit	Heinäkuusta lokakuuhun 2012	1	389 548,48	194 774,24

II jakso

Pyyntö, joiden osalta unionin rahoitustuen taso vaihtelee sovellettavan asteittaisen vähentämisen periaatteen mukaan

Jäsenvaltio	Torjuttava haitallinen organismi	Saastuneet kasvit tai kasvituotteet	Vuosi	a	Tukikelpoiset kustannukset, yleiskustannukset mukaan luettuina (euroa)	Osuus (%)	Unionin enimmäistuki (euroa)
Saksa, Baden-Württemberg, Breisgau-Hochschwarzwaldin maaseutualue ja Freiburgin kaupunki	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	3	17 716,79	45	7 972,56
Saksa, Baden-Württemberg, Emmendingenin, Lörrachin ja Konstanzin maaseutualueet	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	4	48 067,72	40	19 227,09
Saksa, Nordrhein-Westfalen	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Eri puulajit	8.2011–8.2012	3	156 536,72	45	70 441,52

Jäsenvaltio	Torjuttava haitallinen organismi	Saastuneet kasvit tai kasvituotteet	Vuosi	a	Tukikelpoiset kustannukset, yleiskustannukset mukaan luettuina (euroa)	Osuus (%)	Unionin enimmäistuki (euroa)
Espanja, Katalonia	<i>Pomacea insularum</i>	<i>Oryza sativa</i>	2013	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Espanja, Galicia	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Havupuut	2013	4	1 632 820	40	653 128
Ranska, Provence-Alpes-Côte d'Azurin alue	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	<i>Palmaceae</i>	Lokakuusta 2012 syyskuuhun 2013	4	476 231,32	40	190 492,52
Portugali, Setubalin alue, lämpökäsittely	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Puu ja puun pakkausmateriaali	2013	4	35 845	40	14 338

Selitys: a = pyynnössä esitettyjen toimenpiteiden toteutusvuosi.

LIITE II

DIREKTIIVIN 2000/29/EY 23 ARTIKLAN 6 KOHTAAN PERUSTUVAT PYYNNÖT, JOILLE VOIDAAN MYÖNTÄÄ UNIONIN RAHOITUSTUKEA

Jäsenvaltio	Torjuttava haitallinen organismi	Saastuneet kasvit tai kasvituotteet	Vuosi	a	Tukikelpoiset kustannukset, yleiskustannukset mukaan luettuina (euroa)	Osuus (%)	Unionin enimmäistuki (euroa)
Espanja, intensiivinen tarkastus-ohjelma Portugalin rajalla	<i>Bursaphelenus xylophilus</i>	Havupuut	2012	1	533 935,71	75	400 451,75
Portugali, Manner-Portugali, puskurivyöhyke Espanjan rajalla	<i>Bursaphelenus xylophilus</i>	Havupuut	2013 ja 2014	1 ja 2	6 554 124,50 euroa (= 7 490 428 euroa × 87,5 %, eli 12,5 % vähennys, joka vastaa lineaarisesti vuoden 2013 yhtä neljännestä kahden vuoden kahdeksasta neljänneksestä)	75	4 915 593,37

Selitys: a = pyynnössä esitettyjen toimenpiteiden toteutusvuosi.

Unionin rahoitustuki yhteensä (euroa)	7 713 355,31
---------------------------------------	--------------

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 23 päivänä joulukuuta 2013,****innovoinnin ja verkkojen toimeenpanoviraston perustamisesta ja päätöksen 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, kumoamisesta**

(2013/801/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

sen tehtäväksi yhteisön toimien hallinnoinnin Euroopan laajuisen liikenneverkon alalla.

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta 19 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 58/2003 komissio valtuutetaan siirtämään toimivaltaa toimeenpanovirastoille unionin ohjelman tai hankkeen panemiseksi kokonaan tai osittain täytäntöön komission puolesta ja sen vastuulla.
- (2) Antamalla ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviä toimeenpanovirastoille komissio voi keskittyä ensisijaisiin toimintoihinsa ja tehtäviinsä, joita ei voida ulkoistaa, ja pitää samalla toimeenpanovirastojen hoitamat tehtävät valvonnassaan ja säilyttää lopullisen vastuun niistä.
- (3) Ohjelman täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien siirtäminen toimeenpanovirastolle edellyttää, että ohjelman suunnitteluvaiheet, joihin sisältyy laajaa harkintavaltaa tehtäessä valintoja poliittisista lähtökohdista käsin ja joiden toteuttamisesta huolehtii komissio, erotetaan selkeästi ohjelman täytäntöönpanosta, joka olisi annettava toimeenpanoviraston tehtäväksi.
- (4) Komissio perusti päätöksellä 2007/60/EY ⁽²⁾ Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston ja antoi

- (5) Myöhemmin komissio pidensi päätöksellä 2008/593/EY ⁽³⁾ Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston toimintajaksoa ja määritteli sen tavoitteet ja tehtävät uudelleen siten, että sen vastuulle tuli myös Euroopan laajuisen liikenneverkon määrärahoista myönnettävän rahoitustuen täytäntöönpano monivuotisen rahoituskehiksen 2007–2013 mukaisesti.
- (6) Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirasto on osoittautunut hyvin organisoiduksi virastoksi, joka huolehtii toimeksi saamistaan tehtävistä tehokkaasti ja tuloksekkaasti sen toimintaan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Viraston väliarviointi on osoittanut, että sen tuottavuusindikaattorit osoittavat vakaita tuloksia ja että se huolehtii teknisestä hallinnoinnista ja varainhoidosta sidosryhmiä tyydyttävällä tavalla. Virasto on onnistuneesti edesauttanut Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelman täytäntöönpanoa ja mahdollistanut sen, että komissio on voinut keskittyä poliittisiin ja institutionaalisiin tehtäviinsä ja parantaa niiden hallinnointia. Väliarviointi on myös osoittanut, että virasto on Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelman hallinnoinnissa kustannustehokkaampi vaihtoehto verrattuna siihen, että hallinnoinnista huolehdittaisiin komission sisällä. Tehtävien siirtämisestä virastolle arvioidaan koituvan vuosina 2008–2015 noin 8,66 miljoonan euron säästöt.
- (7) Kesäkuun 29 päivänä 2011 antamassaan tiedonannossa Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio ⁽⁴⁾ komissio ehdotti, että nykyisiä toimeenpanovirastoja käytettäisiin laajemmin unionin ohjelmien täytäntöönpanoon monivuotisessa rahoituskehiksessä 2014–2020.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 58/2003 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehty kustannus-hyötyanalyysi on osoittanut, että siirtämällä liikenteen, energian ja televiestinnän aloilla

⁽¹⁾ EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1.⁽²⁾ Komission päätös 2007/60/EY, tehty 26 päivänä lokakuuta 2006, Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston perustamisesta neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 nojalla (EUVL L 32, 6.2.2007, s. 88).⁽³⁾ Komission päätös 2008/593/EY, tehty 11 päivänä heinäkuuta 2008, päätöksen 2007/60/EY muuttamisesta Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston tehtävien ja toimintajakson osalta (EUVL L 190, 18.7.2008, s. 35).⁽⁴⁾ KOM(2011) 500 lopullinen.

toteutettavan Verkkojen Eurooppa -välineen ohjelman⁽¹⁾ joidenkin osien sekä Horisontti 2020 -ohjelman⁽²⁾ liikenne- ja energiatutkimuksen joidenkin osien hallinnointi Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirastolle näiden ohjelmien täytäntöönpanosta voitaisiin huolehtia tehokkaasti ja alhaisemmin kustannuksin kuin komissiossa. Tällaisesta ohjelmien hallinnoinnin siirtämisestä virastolle arvioidaan aiheutuvan noin 54 miljoonan euron tehokkuushyödyt monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 aikana. Analyysi on osoittanut, että liikenteen ja energian alojen infrastruktuuri- ja tutkimushankkeiden hallinnoinnin yhdistäminen ja osoittaminen samalle virastolle johtaisi merkittäviin mittakaavaetuihin ja synergioihin kyseisten toimien välillä. Toimeenpanoviraston toimeksiannon laajennuksen ansiosta komissio ja sidosryhmät voisivat hyötyä viraston asiantuntemuksesta ja korkealaatuisesta ohjelmien hallinnoinnista ja palvelujen tarjoamisesta. Näin voitaisiin myös varmistaa toiminnan jatkuvuus Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelmasta myönnettävän rahoituksen saajille ja unionin laaja näkyvyys viraston hallinnoimien ohjelmien vetäjänä. Lisäksi analyysi on osoittanut, että Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelman⁽³⁾ ja Marco Polo -ohjelman⁽⁴⁾ hallinnoinnin palauttaminen komissiolle vaikuttaisi näiden ohjelmien toimintaan häiritsevästi ja heikentäisi tehokkuutta.

- (9) Johdonmukaisen tehtäväkuvan luomiseksi toimeenpanovirastoille komissio on mahdollisuuksien mukaan ryhmitellyt tehtävät politiikan aihepiirien mukaan virastojen uusia toimeksiantoja määrittäessään.
- (10) Uuden viraston toimeksiantoa olisi laajennettava siten, että siihen sisältyy joidenkin osien hallinnointi seuraavista ohjelmista:

— uusi Verkkojen Eurooppa -välineen ohjelma, jonka hallinnointiin kuuluu sellaisten teknisluonteisten hankkeiden toteuttaminen, jotka eivät edellytä poliittista päätöksentekoa mutta jotka vaativat korkeatasoista teknistä ja taloudellista osaamista koko hankesyklin ajan,

— tietyt osiot Horisontti 2020 -erityisohjelman III osasta ”Yhteiskunnalliset haasteet”, jonka hallinnointiin

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineestä (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta ”Horisontti 2020” (2014–2020) (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104) ja neuvoston päätös 2013/743/EU, annettu 3 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman ”Horisontti 2020” (2014–2020) täytäntöönpanoa koskevasta erityisohjelmasta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 965).

⁽³⁾ Yleisistä säännöistä yhteisön rahoitustuelle Euroopan laajuisen liikenne- ja energiaverkkojen alalla 20 päivänä kesäkuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 680/2007 (EUVL L 162, 22.6.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (”Marco Polo II”) 24 päivänä lokakuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1692/2006 (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 1).

kuuluu sellaisten teknisluonteisten hankkeiden toteuttaminen, jotka eivät edellytä poliittista päätöksentekoa mutta jotka vaativat korkeatasoista teknistä ja taloudellista osaamista koko hankesyklin ajan,

— jäljellä olevat osat Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelmasta, jonka täytäntöönpano on jo annettu Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston tehtäväksi monivuotisen rahoituskehityksen 2000–2006 mukaisesti (vuodesta 2007) ja monivuotisen rahoituskehityksen 2007–2013 mukaisesti ja jonka hallinnointiin kuuluu sellaisten teknisluonteisten hankkeiden toteuttaminen, jotka eivät edellytä poliittista päätöksentekoa mutta jotka vaativat korkeatasoista teknistä ja taloudellista osaamista koko hankesyklin ajan,

— jäljellä olevat osat Marco Polo -ohjelmasta, jota on hallinnoinut kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanovirasto monivuotisen rahoituskehityksen 2007–2013 mukaisesti ja jonka hallinnointiin kuuluu sellaisten teknisluonteisten hankkeiden toteuttaminen, jotka eivät edellytä poliittista päätöksentekoa mutta jotka vaativat korkeatasoista teknistä ja taloudellista osaamista koko hankesyklin ajan.

- (11) Tämän päätöksen ja kyseisten ohjelmien panemiseksi täytäntöön johdonmukaisesti ja ajoissa olisi varmistettava, että virasto hoitaa ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviä tehtäviään ohjelmien voimaantulopäivästä edellyttäen, että ohjelmat tulevat voimaan.

- (12) Olisi perustettava innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto. Sen olisi korvattava päätöksellä 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, perustettu Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirasto ja jatkettava sen toimintaa. Sen olisi toimittava asetuksessa (EY) N:o 58/2003 vahvistetun yleisen perussäännön mukaisesti.

- (13) Päätös 2007/60/EY ja päätös 2008/593/EY olisi sen vuoksi kumottava, ja olisi annettava siirtymäsäännöksiä.

- (14) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat toimeenpanovirastojen komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Perustaminen

Perustetaan innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto, jäljempänä ’virasto’, 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2024 väliseksi ajaksi.

Viraston perussääntöön sovelletaan asetusta (EY) N:o 58/2003.

Virasto korvaa päätöksellä 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, perustetun viraston ja jatkaa sen toimintaa.

2 artikla

Sijainti

Virasto sijoitetaan Brysseliin.

3 artikla

Tavoitteet ja tehtävät

1. Viraston tehtäväksi annetaan seuraavien unionin ohjelmien osien täytäntöönpano:

- a) Verkkojen Eurooppa -väline;
- b) Horisontti 2020 -erityisohjelman III osa ”Yhteiskunnalliset haasteet”.

Tätä kohtaa sovelletaan kunkin mainitun ohjelman voimaantulopäivästä edellyttäen, että ohjelma tulee voimaan.

2. Viraston tehtäväksi annetaan seuraavien ohjelmien jäljellä olevien osien täytäntöönpano:

- a) Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelma;
- b) Marco Polo -ohjelma.

3. Virasto vastaa seuraavista 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen unionin ohjelmien osien täytäntöönpanoon liittyvistä tehtävistä:

- a) ohjelmien joidenkin toteutusvaiheiden ja yksittäisten hankkeiden elinkaaren joidenkin vaiheiden hallinnointi vastaavien komission hyväksymien työohjelmien pohjalta komission valtuutusasiakirjassa antaman valtuutuksen nojalla;
- b) talousarvion tulojen ja menojen toteuttamistoimien vahvistaminen sekä kaikkien ohjelmien hallinnoimiseksi tarvittavien toimintojen toteuttaminen komission valtuutusasiakirjassa antaman valtuutuksen nojalla;
- c) tuen tarjoaminen ohjelmien täytäntöönpanolle komission valtuutusasiakirjassa antaman valtuutuksen nojalla.

4 artikla

Nimitysten voimassaoloaika

1. Johtokunnan jäsenet nimitetään kahdeksi vuodeksi.

2. Viraston johtaja nimitetään viideksi vuodeksi.

5 artikla

Valvonta ja raportointi

Virasto toimii komission valvonnassa, ja sen on raportoitava säännöllisin väliajoin vastuullaan olevien unionin ohjelmien tai niiden osien täytäntöönpanon edistymisestä valtuutusasiakirjassa esitettyjen järjestelyjen ja määräaikojen mukaisesti.

6 artikla

Toimintatalousarvion toteuttaminen

Virasto toteuttaa toimintatalousarvionsa noudattaen komission asetuksen (EY) N:o 1653/2004 ⁽¹⁾ säännöksiä.

7 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan päätös 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, 1 päivästä tammikuuta 2014. Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen.

2. Virastoa pidetään päätöksellä 2007/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2008/593/EY, perustetun toimeenpanoviraston oikeudellisena seuraajana.

3. Tämä päätös ei vaikuta viraston palveluksessa olevan henkilöstön, sen johtaja mukaan lukien, oikeuksiin ja velvollisuuksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta päätöksen C(2013) 9235 28 artiklan 2 kohdan, 29 artiklan 2 kohdan, 30 artiklan ja 31 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1653/2004, annettu 21 päivänä syyskuuta 2004, tietyistä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 mukaisesta toimeenpanovirastojen varainhoitoa koskevasta malliasetuksesta (EUVL L 297, 22.9.2004, s. 6).

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

EU–IRAK-YHTEISTYÖNEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2013,

annettu 8 päivänä lokakuuta 2013,

oman työjärjestyksensä ja yhteistyökomitean työjärjestyksen hyväksymisestä

(2013/802/EU)

EU–IRAK-YHTEISTYÖNEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 111 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjä sopimuksen osia on sen 117 artiklan mukaisesti sovellettu väliaikaisesti 1 päivästä elokuuta 2012.
- (2) Sopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon edistämiseksi sen institutionaaliset rakenteet olisi luotava mahdollisimman nopeasti. Yhteistyöneuvoston tehtävänä on toteuttaa tätä varten tarvittavat toimenpiteet.
- (3) Sopimuksen 111 artiklan 3 kohdan mukaan yhteistyöneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä. Yhteistyöneuvosto vahvistaa myös yhteistyökomitean työjärjestyksen, jotta komitea on mahdollisimman pian toimintakykyinen.

- (4) Yhteistyöneuvosto voi työjärjestyksensä 10 artiklan mukaisesti antaa päätöksiä kirjallista menettelyä noudattaen.
- (5) Yhteistyöneuvoston tämä päätös on tarpeen hyväksyä kirjallista menettelyä noudattaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Hyväksytään yhteistyöneuvoston työjärjestys, sellaisena kuin se on esitetty liitteessä I, ja yhteistyökomitean työjärjestys, sellaisena kuin se on esitetty liitteessä II.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 2013.

EU–Irak-yhteistyöneuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. ASHTON

LIITE I

EU-IRAK-YHTEISTYÖNEUVOSTON TYÖJÄRJESTYS

1 artikla

Puheenjohtaja

Yhteistyöneuvoston puheenjohtajana toimivat vuorotellen 12 kuukauden ajan Euroopan unionin ulkoasiainneuvoston puheenjohtaja, joka toimii Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta, sekä Irakin ulkoasiainministeri. Ensimmäinen puheenjohtajakausi alkaa yhteistyöneuvoston ensimmäisenä kokoontumispäivänä ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä.

2 artikla

Kokoukset

Yhteistyöneuvosto pitää säännöllisen ministeritason kokouksen kerran vuodessa. Jos sopimuspuolet niin sopivat, kumman tahansa sopimuspuolen pyynnöstä voidaan pitää yhteistyöneuvoston ylimääräisiä kokouksia. Kaikki yhteistyöneuvoston kokoukset pidetään Euroopan unionin neuvoston tavanomaisessa kokouspaikassa sopimuspuolten kesken sovittuna ajan-kohtana, jolleivät sopimuspuolet sovi toisin. Yhteistyöneuvoston sihteerit kutsuvat yhdessä koolle yhteistyöneuvoston kokoukset puheenjohtajan suostumuksella.

3 artikla

Edustus

Yhteistyöneuvoston jäsenten ollessa estyneinä kokouksiin voivat osallistua heidän edustajansa. Jos jäsen haluaa käyttää edustajaa, hänen on ilmoitettava puheenjohtajalle edustajansa nimi ennen sen kokouksen alkua, jossa häntä edustetaan. Yhteistyöneuvoston jäsenen edustajalla on kaikki kyseisen jäsenen oikeudet.

4 artikla

Valtuuskunnat

Yhteistyöneuvoston jäsenillä voi olla apunaan virkamiehiä. Valtuuskuntien aiottu kokoonpano on ilmoitettava puheenjohtajalle ennen kutakin kokousta.

Euroopan investointipankin edustaja osallistuu yhteistyöneuvoston kokouksiin tarkkailijana, kun esityslistalla on Euroopan investointipankkia koskevia asioita.

Yhteistyöneuvoston kokouksiin voidaan yhteisestä sopimuksesta kutsua tarvittaessa tarkkailijoina asiantuntijoita tai muiden elinten edustajia antamaan tietoja erityisistä kysymyksistä.

5 artikla

Sihteeristö

Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön edustaja ja Irakin Euroopan unionin edustuston edustaja toimivat yhdessä yhteistyöneuvoston sihteereinä.

6 artikla

Kirjeenvaihto

Yhteistyöneuvostolle osoitettu kirjeenvaihto lähetetään yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle Euroopan unionin neuvoston osoitteeseen.

Sihteerit huolehtivat yhdessä tämän kirjeenvaihdon välittämisestä yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle ja tarvittaessa sen jakelusta yhteistyöneuvoston muille jäsenille. Tällä tavoin jaettava kirjeenvaihto lähetetään komission pääsihteeristölle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden pysyville edustustoille ja Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle sekä Irakin Euroopan unionin edustustolle.

Sihteerit toimittavat yhteistyöneuvoston puheenjohtajalta peräisin olevat viestit vastaanottajille, ja ne jaetaan tarvittaessa yhteistyöneuvoston muille jäsenille toisessa kohdassa mainittuihin osoitteisiin.

*7 artikla***Julkisuus**

Yhteistyöneuvoston kokoukset eivät ole julkisia, ellei toisin päätetä.

*8 artikla***Kokousten esityslista**

1. Puheenjohtaja laatii kutakin kokousta varten ehdotuksen esityslistaksi. Yhteistyöneuvoston sihteerit lähettävät sen 6 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille viimeistään 15 päivää ennen kokouksen alkua. Esityslistaehdotukseen otetaan asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on saapunut puheenjohtajalle vähintään 21 päivää ennen kokouksen alkua, mutta nämä asiat otetaan esityslistaehdotukseen ainoastaan, jos niitä tukevat asiakirjat on toimitettu sihtereille viimeistään kyseisen esityslistaehdotuksen lähettämispäivänä. Yhteistyöneuvosto hyväksyy esityslistan kunkin kokouksen alussa. Muita kuin esityslistaehdotuksessa olevia asioita voidaan ottaa esityslistalle molempien sopimuspuolten suostumuksella.

2. Puheenjohtaja voi molempien sopimuspuolten suostumuksella lyhentää 1 kohdassa mainittuja määräaikoja tietyn erityistapauksen vaatimusten huomioon ottamiseksi.

*9 artikla***Pöytäkirja**

Sihteerit laativat yhdessä kustakin kokouksesta pöytäkirjaluonnoksen. Pöytäkirja sisältää yleensä kunkin esityslistalla olevan asian osalta:

- yhteistyöneuvostolle toimitetut asiakirjat,
- lausumat, jotka joku yhteistyöneuvoston jäsenistä on pyytänyt kirjattaviksi,
- annetut suositukset, sovitut lausunnot ja tehdyt päätelmät.

Pöytäkirjaehdotus annetaan yhteistyöneuvoston hyväksyttäväksi. Puheenjohtaja ja kumpikin sihteeri allekirjoittavat hyväksytyn pöytäkirjan. Sitä säilytetään sopimusasiakirjojen tallettajana toimivan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistossa. Sen oikeaksi todistettu jäljennös toimitetaan kaikille tämän työjärjestyksen 6 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille.

*10 artikla***Päätökset ja suositukset**

1. Yhteistyöneuvosto antaa päätöksensä ja suosituksensa sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella. Asiat, joissa yhteistyöneuvosto voi tehdä päätöksiä, on mainittu sopimuksessa.

Yhteistyöneuvosto voi molempien sopimuspuolten niin sopiessa antaa päätöksiä ja suosituksia kirjallista menettelyä noudattaen. Yhteistyöneuvoston päättäessä turvautua kirjalliseen menettelyyn määräaika voidaan vahvistaa sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella. Määräajan päätyttyä yhteistyöneuvoston puheenjohtaja ilmoittaa molempien sihteerien raporttien perusteella, ovatko sopimuspuolet päässeet yhteiseen sopimukseen.

2. Sopimuksen 111 artiklassa tarkoitettujen yhteistyöneuvoston päätösten otsikkona on "päätos" ja suositusten otsikkona "suositus", ja niiden jäljessä on järjestysnumero, niiden hyväksymispäivä ja kohde. Puheenjohtaja allekirjoittaa yhteistyöneuvoston päätökset ja suositukset, ja molemmat sihteerit todistavat ne oikeaksi. Päätökset ja suositukset lähetetään kullekin tämän työjärjestyksen 6 artiklassa tarkoitetulle vastaanottajalle. Kumpikin sopimuspuoli päättää yhteistyöneuvoston päätösten ja suositusten julkaisemisesta omassa virallisessa lehdessään.

*11 artikla***Kielet**

Yhteistyöneuvoston virallisina kielinä ovat molempien sopimuspuolten viralliset kielet. Yhteistyöneuvosto hyväksyy päätöksensä ja käsittelee asiat näillä kielillä laadittujen asiakirjojen perusteella, jollei toisin päätetä.

*12 artikla***Menot**

Euroopan unioni ja Irak vastaavat kumpikin omista henkilöstö-, matka- ja oleskelukuluistaan sekä posti- ja televiestintäkuluistaan, jotka aiheutuvat niiden osallistumisesta yhteistyöneuvoston kokouksiin. Euroopan unioni vastaa kokousten tulkkaukseen sekä asiakirjojen kääntämiseen ja tuottamiseen liittyvistä kuluista, lukuun ottamatta Irakin viralliseen kieleen ja Irakin virallisesta kielestä tulkkaukseen tai kääntämiseen liittyviä kuluja, joista vastaa Irak. Muista kokousten järjestämiseen liittyvistä kuluista vastaa kokouksen järjestävä sopimuspuoli.

*13 artikla***Yhteistyökomitea**

1. Sopimuksen 112 artiklan mukaisesti perustetaan yhteistyökomitea, jonka tehtävänä on avustaa yhteistyöneuvostoa sen tehtävissä. Yhteistyökomitea koostuu Euroopan unionin neuvoston edustajista ja Irakin hallituksen edustajista, jotka ovat yleensä korkeita virkamiehiä.

2. Yhteistyökomitea valmistelee yhteistyöneuvoston kokoukset ja käsiteltävät asiat, panee tarvittaessa täytäntöön tämän päätökset ja suositukset ja huolehtii yleisesti kumppanuuden jatkuvuudesta ja sopimuksen asianmukaisesta toimivuudesta. Se käsittelee yhteistyöneuvoston sille siirtämiä asioita ja muita kysymyksiä, jotka voivat tulla esille sopimuksen päivittäisen täytäntöönpanon yhteydessä. Se laatii yhteistyöneuvoston hyväksyttäväksi luonnoksia tai ehdotuksia päätöksiksi ja suosituksiksi.

Yhteistyöneuvosto voi siirtää toimivaltaansa yhteistyökomitealle.

3. Siinä tapauksessa, että sopimuksessa määrätään kuulemisvelvoitteesta tai -mahdollisuudesta tai sopimuspuolet päättävät yhteisestä sopimuksesta kuulla toisiaan, kuuleminen voi tapahtua yhteistyökomiteassa. Se voi jatkaa yhteistyöneuvostossa, jos sopimuspuolet niin sopivat.

LIITE II

YHTEISTYÖKOMITEAN TYÖJÄRJESTYS

1 artikla

Puheenjohtaja

Yhteistyökomitean puheenjohtajana on vuorotellen 12 kuukauden ajan Euroopan unionin edustaja ja Irakin hallituksen edustaja.

Ensimmäinen puheenjohtajakausi alkaa yhteistyöneuvoston ensimmäisenä kokoontumispäivänä ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä.

2 artikla

Kokoukset

Yhteistyökomitea kokoontuu tilanteen niin vaatiessa ja molempien sopimuspuolten sopimuksesta sekä vähintään kerran vuodessa. Kukin yhteistyökomitean kokous pidetään molempien sopimuspuolten keskenään sopimaan aikaan niiden sopimassa paikassa.

Yhteistyökomitean kokoukset kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Yhteistyökomitean vuotuinen kokous kutsutaan koolle ennen yhteistyöneuvoston vuotuista kokousta. Yhteistyökomitean kokous olisi kutsuttava koolle hyvissä ajoin, jotta komitealla on aikaa valmistella yhteistyöneuvoston kokousta.

3 artikla

Valtuuskunnat

Sopimuspuolten valtuuskuntien aiottu kokoonpano on ilmoitettava puheenjohtajalle ennen kutakin kokousta.

4 artikla

Sihteeristö

Euroopan ulkosuhdehallinnon edustaja ja Irakin hallituksen edustaja toimivat yhdessä yhteistyökomitean sihteereinä. Kaikki tämän päätöksessä määrätty, yhteistyökomitean puheenjohtajalle tarkoitetut tai häneltä peräisin olevat tiedonannot lähetetään yhteistyökomitean sihteereille sekä yhteistyöneuvoston sihteereille ja puheenjohtajalle.

5 artikla

Julkisuus

Yhteistyökomitean kokoukset eivät ole julkisia, ellei toisin päätetä.

6 artikla

Kokousten esityslista

1. Puheenjohtaja laatii kutakin kokousta varten ehdotuksen esityslistaksi. Yhteistyökomitean sihteerit lähettävät sen 4 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille viimeistään 15 päivää ennen kokouksen alkua.

Esityslistaehdotukseen otetaan asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on saapunut puheenjohtajalle vähintään 21 päivää ennen kokouksen alkua, mutta nämä asiat otetaan esityslistaehdotukseen ainoastaan, jos niitä tukevat asiakirjat on toimitettu sihteereille viimeistään esityslistaehdotuksen lähettämispäivänä.

Yhteistyökomitea voi pyytää asiantuntijoita osallistumaan kokouksiinsa antamaan tietoja erityisistä kysymyksistä.

Yhteistyökomitea hyväksyy esityslistan kunkin kokouksen alussa. Muita kuin esityslistaehdotuksessa olevia asioita voidaan ottaa esityslistalle molempien sopimuspuolten suostumuksella.

2. Puheenjohtaja voi molempien sopimuspuolten suostumuksella lyhentää 1 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja tietyn erityistapauksen vaatimusten huomioon ottamiseksi.

7 artikla

Pöytäkirja

Kustakin kokouksesta laaditaan pöytäkirja, joka perustuu puheenjohtajan laatimaan yhteenvetoon yhteistyökomitean tekemistä päätelmistä. Yhteistyökomitean hyväksyttyä pöytäkirjan puheenjohtaja ja sihteerit allekirjoittavat ja kumpikin sopimuspuoli arkistoi sen. Jäljennös pöytäkirjasta toimitetaan kaikille 4 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille.

8 artikla

Päätökset ja suositukset

Erityisissä tapauksissa, joissa yhteistyöneuvosto on työjärjestyksensä 13 artiklan 2 kohdan nojalla valtuuttanut yhteistyökomitean antamaan päätöksiä tai suosituksia, niiden otsikkona on "päätös" tai "suositus", ja niiden jäljessä on järjestysnumero, niiden antamispäivä ja kohde. Yhteistyökomitean päätökset ja suositukset annetaan sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella.

Yhteistyökomitea voi sopimuspuolten niin sopiessa antaa päätöksiä ja suosituksia kirjallista menettelyä noudattaen. Yhteistyöneuvoston päättäessä turvautua kirjalliseen menettelyyn määräaika vahvistetaan sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella. Määräajan päätyttyä yhteistyökomitean puheenjohtaja ilmoittaa molempien sihteerien raportin perusteella, ovatko sopimuspuolet päässeet yhteiseen sopimukseen.

Puheenjohtaja allekirjoittaa ja molemmat sihteerit todistavat oikeiksi yhteistyökomitean päätökset ja suositukset, ja ne toimitetaan tämän työjärjestyksen 4 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille. Kumpikin sopimuspuoli päättää yhteistyökomitean päätösten ja suositusten julkaisemisesta omassa virallisessa lehdessään.

9 artikla

Menot

Euroopan unioni ja Irak vastaavat kumpikin omista henkilöstö-, matka- ja oleskelukuluistaan sekä posti- ja televiestintäkuluistaan, jotka aiheutuvat niiden osallistumisesta yhteistyökomitean kokouksiin. Euroopan unioni vastaa kokousten tulkkaukseen sekä asiakirjojen kääntämiseen ja jäljentämiseen liittyvistä kuluista, lukuun ottamatta Irakin viralliseen kieleen ja Irakin virallisesta kielestä tulkkaukseen tai kääntämiseen liittyviä kuluja, joista vastaa Irak. Muista kokousten järjestämiseen liittyvistä kuluista vastaa kokouksen järjestävä sopimuspuoli.

10 artikla

Alakomiteat ja erityistyöryhmät

Yhteistyöneuvoston työjärjestyksen 13 artiklan mukaisesti yhteistyökomitea voi päättää perustaa alaisuudessaan työskenteleviä alakomiteoita tai erityistyöryhmiä, jotka raportoivat sille kunkin kokouksensa jälkeen. Yhteistyökomitea voi päättää olemassa olevien alakomiteoiden tai työryhmien lakkauttamisesta, vahvistaa niiden toimeksiannot tai muuttaa niitä taikka perustaa uusia alakomiteoita tai työryhmiä avustamaan sitä sen tehtävien hoitamisessa. Alakomiteoilla ja työryhmillä ei ole päätösvaltaa.

EU–IRAK-YHTEISTYÖNEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 2/2013,
annettu 8 päivänä lokakuuta 2013,
kolmen erikoistuneen alakomitean perustamisesta ja niiden toimeksiantojen hyväksymisestä
(2013/803/EU)

EU–IRAK-YHTEISTYÖNEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 112 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimuksen 117 artiklan mukaisesti sen tiettyjä määräyksiä sovelletaan väliaikaisesti 1 päivästä elokuuta 2012.
- (2) Sopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon edistämiseksi sen institutionaaliset rakenteet olisi luotava mahdollisimman nopeasti.
- (3) Sopimuksen 112 artiklan mukaan yhteistyökomitea avustaa yhteistyöneuvostoa sen tehtävien hoidossa, ja yhteistyöneuvosto voi päättää perustaa erikoistuneita alakomiteoita tai muita elimiä, jotka voivat avustaa sitä sen tehtävien hoidossa, ja vahvistaa näiden komiteoiden ja elinten kokoonpanon, tehtävät ja työskentelytavat.
- (4) Olisi perustettava kolme alakomiteaa asiantuntijatasen keskustelujen mahdollistamiseksi niillä keskeisillä aloilla, jotka kuuluvat sopimuksen väliaikaisen soveltamisen alaan. Sopimuspuolet voivat myöhemmin sopia

alakomiteoiden luettelon tai kunkin alakomitean toimialan muuttamisesta.

- (5) Yhteistyöneuvoston työjärjestyksen 10 artiklan mukaisesti yhteistyöneuvosto voi antaa päätöksiä kirjallista menettelyä noudattaen.
- (6) Tämä päätös on annettava kirjallista menettelyä noudattaen, jotta alakomiteoista saadaan toimintakykyisiä mahdollisimman nopeasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

Ainoa artikla

Perustetaan liitteessä I luetellut alakomiteat.

Hyväksytään liitteessä II esitetyt alakomiteoiden toimeksiannot.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 2013.

EU–Irak-yhteistyöneuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. ASHTON

⁽¹⁾ EUVL L 204, 31.7.2012, s. 20.

*LIITE I***EU:N JA IRAKIN YHTEISTYÖNEUVOSTO****Perustetut alakomiteat**

- 1) Ihmisoikeuksia ja demokratiaa käsittelevä alakomitea
 - 2) Kauppaa ja siihen liittyviä kysymyksiä käsittelevä alakomitea
 - 3) Energiaa ja siihen liittyviä kysymyksiä käsittelevä alakomitea
-

LIITE II

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen nojalla liitteessä I perustettujen alakomiteoiden toimeksiannot*1 artikla*

Kukin alakomitea voi käsitellä kokouksissaan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen täytäntöönpanoa jollakin tai kaikilla niillä aloilla, joilla se toimii.

Alakomiteoissa voidaan keskustella myös asianomaiseen kahdenvälisen yhteistyön alaan liittyvistä aiheista tai erityishankkeista.

Myös yksittäisiä kysymyksiä voidaan ottaa käsiteltäväksi kumman tahansa sopimuspuolen pyynnöstä.

2 artikla

Alakomiteat työskentelevät yhteistyökomitean alaisuudessa. Ne raportoivat ja toimittavat päätelmänsä yhteistyökomitealle kunkin kokouksensa jälkeen.

3 artikla

Alakomiteat muodostetaan sopimuspuolten edustajista.

Alakomiteat voivat molempien sopimuspuolten suostumuksella pyytää asiantuntijoita kokouksiinsa kuullakseen heitä tarvittaessa tietyissä kokouksen esityslistalla olevissa asioissa.

4 artikla

Sopimuspuolet vuorottelevat alakomitean puheenjohtajina yhteistyökomitean vuorottelevaa puheenjohtajuutta koskevien sääntöjen mukaisesti siten, että komitean puheenjohtajana on vuorotellen Euroopan unionin edustaja ja Irakin hallituksen edustaja.

5 artikla

Yksi Euroopan ulkosuhdehallinnon edustaja ja yksi Irakin tasavallan hallituksen edustaja toimivat yhdessä alakomiteoiden pysyvinä sihteereinä. Kaikki kutakin alakomiteaa koskeva viestintä toimitetaan molemmille pysyville sihteereille.

6 artikla

Alakomiteat kokoontuvat aina olosuhteiden sitä edellyttäessä molempien sopimuspuolten suostumuksella jommankumman sopimuspuolen kirjallisesta pyynnöstä ja vähintään kerran vuodessa. Sopimuspuolet sopivat yhdessä kunkin kokouksen paikan ja -ajan.

Toisen sopimuspuolen esitettyä alakomitean kokouksen koolle kutumista koskevan pyynnön, toisen sopimuspuolen pysyvä sihteeri vastaa siihen 15 työpäivän kuluessa.

Erityisen kiireellisissä tapauksissa alakomitea voidaan kutsua koolle nopeammin sopimuspuolten yhteisestä sopimuksesta.

Sopimuspuolten valtuuskuntien aiottu kokoonpano ilmoitetaan puheenjohtajalle ennen kutakin kokousta.

Pysyvät sihteerit kutsuvat yhdessä koolle alakomitean kokoukset yhteisymmärryksessä yhteistyökomitean sihteeriden kanssa.

7 artikla

Esityslistalle sisällytettävät asiat on toimitettava pysyville sihteereille vähintään 15 työpäivää ennen alakomitean asianomaista kokousta. Mahdolliset niitä tukevat asiakirjat on toimitettava pysyville sihteereille vähintään kymmenen työpäivää ennen kokousta.

Käsiteltäväksi ehdotettujen asioiden perusteella laaditaan alustava esityslista, joka toimitetaan yhdessä mahdollisten asioiden käsittelyä tukevien asiakirjojen kanssa yhteistyökomitean sihteereille sekä jäsenvaltioiden pysyville edustustoille viimeistään viisi työpäivää ennen alakomitean kokousta. Poikkeustapauksissa esityslistalle voidaan ottaa asioita tätä nopeammin molempien pysyvien sihteerien kirjallisella suostumuksella.

8 artikla

Alakomitean kokoukset eivät ole julkisia, ellei toisin päätetä.

9 artikla

Kustakin kokouksesta laaditaan pöytäkirja. Kunkin alakomitean kokouksen pöytäkirjasta ja päätelmistä toimitetaan jäljennös yhteistyökomitean sihteereille. Jäljennökset toimitetaan myös jäsenvaltioiden pysyville edustustoille.

EU–MAROKKO-ASSOSIAATIONEUVOSTON SUOSITUS N:o 1/2013,**annettu 16 päivänä joulukuuta 2013,****pitkälle edistyneen maan aseman täytäntöönpanoa koskevan, Euroopan naapuruuspolitiikan
EU–Marokko-toimintasuunnitelman (2013–2017) täytäntöönpanosta**

EU–MAROKKO-ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euro–Välimeri-sopimuksen 80 artiklassa assosiaationeuvosto valtuutetaan antamaan aiheellisia suosituksia sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (2) Euro–Välimeri-sopimuksen 90 artiklan mukaan osapuolet toteuttavat kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, jotka ovat tarpeen sopimuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi, ja huolehtivat siitä, että sopimuksessa vahvistetut tavoitteet saavutetaan.
- (3) Euro–Välimeri-sopimuksen osapuolet ovat hyväksyneet Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) EU–Marokko-toimintasuunnitelman (2013–2017) pitkälle edistyneen maan aseman täytäntöönpanemiseksi.
- (4) ENP:n EU–Marokko-toimintasuunnitelmalla tuetaan Euro–Välimeri-sopimuksen täytäntöönpanoa siten, että osapuolet määrittävät ja sopivat siinä sopimuksen täytäntöönpanoa ohjaavat konkreettiset toimenpiteet.
- (5) ENP:n EU–Marokko-toimintasuunnitelmassa on tarkoitus toisaalta määrittää käytännön toimenpiteet, joiden avulla

osapuolet voivat täyttää Euro–Välimeri-sopimuksesta johtuvat velvoitteensa, ja toisaalta luoda laajempi kehys EU:n ja Marokon suhteiden lujittamiselle niin, että edetään huomattavaan taloudelliseen yhdentymiseen ja syvennetään poliittista yhteistyötä Euro–Välimeri-sopimuksen yleisten tavoitteiden mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Ainoa artikla

Assosiaationeuvosto suosittaa, että osapuolet panevat täytäntöön Euroopan naapuruuspolitiikan EU–Marokko-toimintasuunnitelman (2013–2017) ⁽¹⁾, jolla pannaan täytäntöön pitkälle edistyneen maan asema, siltä osin kuin tällä pyritään saavuttamaan Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen tavoitteet.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2013.

*Assosiaationeuvoston puolesta**Puheenjohtaja*

S. MEZOUAR

⁽¹⁾ Ks. asiakirja st 17584/13 osoitteessa <http://register.consilium.europa.eu>

YHTEISÖN JA SVEITSIN MAALIIKENNEKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 1/2013,

annettu 6 päivänä joulukuuta 2013,

rautateiden ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteestä tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen liitteen 1 muuttamisesta

(2013/804/EU)

KOMITEA, joka

ottaa huomioon rautateiden ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteestä tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 52 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sopimuksen 52 artiklan 4 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan sekakomitean olisi päätettävä liitteen 1 tarkistamisesta.
- (2) Liitettä 1 tarkistettiin viimeksi 22 päivänä joulukuuta 2010 annetulla sekakomitean päätöksellä N:o 1/2010.
- (3) Sopimuksen kattamilla aloilla on annettu uusia Euroopan unionin säädöksiä. Liitettä 1 olisi sen vuoksi tarkistettava asiaa koskevan Euroopan unionin lainsäädännön muutosten huomioon ottamiseksi. Oikeudellisen selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi on suotavaa korvata sopimuksen liite 1 tämän päätöksen liitteellä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Korvataan sopimuksen liite 1 tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY⁽¹⁾ soveltamiseksi tunnustetaan vastavuoroisuuden pohjalta seuraavat:

- a) kansallisen turvallisuusviranomaisen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti myöntämät turvallisuustodistukset;
- b) Sveitsin valaliiton ja Euroopan unionin 16 artiklan mukaisesti perustamat kansalliset turvallisuusviranomaiset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusedirektiivi) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44).

2. Direktiivin 2004/49/EY 8 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti Sveitsin valaliitto ja Euroopan unioni ilmoittavat toisilleen kansalliset turvallisuussäännöt ja ilmoittavat säännöllisesti niihin tehdyistä muutoksista, jotta ne voidaan saattaa alan yritysten ja toimijoiden saataville.

3 artikla

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY⁽²⁾ soveltamiseksi tunnustetaan vastavuoroisuuden pohjalta seuraavat:

- a) valmistajien tai näiden edustajien laatimat vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutukset, joista säädetään 11 artiklassa ja jotka määritellään liitteessä IV;
- b) Sveitsissä tai Euroopan unionin jäsenvaltiossa akkreditoitujen tai tunnustettujen ilmoitettujen laitosten laatimat tarkastustodistukset, joista säädetään liitteessä VI olevassa 2.3 kohdassa;
- c) hankintayksikön tai valmistajan taikka niiden edustajan laatimat tarkastusvakuutukset, joista säädetään 18 artiklan 1 kohdassa ja jotka määritellään liitteessä V;
- d) osajärjestelmien ja kalustoyksikköjen käyttöönottoluvat, mukaan lukien erityisesti RIC- ja RIV-sopimusten nojalla ennen 19 päivää heinäkuuta 2008 myönnettyt luvat, sekä kansallisen turvallisuusviranomaisen V luvun mukaisesti myöntämät kalustoyksikkötyyppien hyväksynnät;
- e) 28 artiklassa tarkoitettu luettelo Sveitsin valaliiton ja Euroopan unionin vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksista.

2. Direktiivin 2008/57/EY 9 artiklan 2 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti Sveitsin valaliitto ja Euroopan unioni ilmoittavat toisilleen asianomaisia EU:n sääntöjä täydentävistä tai niistä poikkeavista kansallisista teknisistä ja toiminnallisista säännöistä ja ilmoittavat säännöllisesti niihin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).

3. Sveitsin valaliiton on direktiivin 2008/57/EY 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava Euroopan komissiolle Sveitsin valaliittoon sijoittautuneet vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset. Euroopan komissio julkaisee nämä tiedot tarkoitukseen varatulla verkkosivustollaan (NANDO-tietokannassa).

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 2013.

Euroopan unionin puolesta

Puheenjohtaja

Fotis KARAMITSOS

Sveitsin valaliiton puolesta

Sveitsin valtuuskunnan johtaja

Peter FÜGLISTALER

LIITE

"LIITE 1

SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

Tämän sopimuksen 52 artiklan 6 kohdan mukaisesti Sveitsi soveltaa seuraavassa mainittuja säännöksiä vastaavia säännöksiä:

Kyseessä olevat unionin lainsäädännön säännökset

JAKSO 1 – AMMATTIIN PÄÄSY

- Neuvoston direktiivi 96/26/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavarajä ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi (EYVL L 124, 23.5.1996, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 1 päivänä lokakuuta 1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/76/EY (EYVL L 277, 14.10.1998, s. 17).

JAKSO 2 – SOSIAALISET NORMIT

- Neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, tieliikenteen valvontalaitteista (EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 16 päivänä joulukuuta 2009 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1266/2009 (EUVL L 339, 22.12.2009, s. 3).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 484/2002, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston asetusten (ETY) N:o 881/92 ja (ETY) N:o 3118/93 muuttamisesta kuljettajatodistuksen käyttöön ottamiseksi (EYVL L 76, 19.3.2002, s. 1).

Tämän sopimuksen soveltamiseksi

- a) sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 484/2002 1 artiklaa;
- b) Euroopan yhteisö ja Sveitsin valaliitto vapauttavat Sveitsin valaliiton, Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden sekä Euroopan talousalueen jäsenvaltioiden kansalliset kuljettajatodistuksen hallussapitoa koskevasta vaatimuksesta;
- c) Sveitsin valaliitto voi vapauttaa muiden kuin b alakohdassa mainittujen valtioiden kansalliset kuljettajatodistuksen hallussapitoa koskevasta vaatimuksesta vain kuultuaan Euroopan yhteisöä ja saatuaan sen suostumuksen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/15/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2002, maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä (EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavarajä ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 ja neuvoston direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 76/914/ETY kumoamisesta (EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 30 päivänä tammikuuta 2009 annetulla komission direktiivillä 2009/5/EY (EUVL L 29, 31.1.2009, s. 45).
- Komission asetus (EU) N:o 581/2010, annettu 1 päivänä heinäkuuta 2010, enimmäistiheydestä, jolla olennaiset tiedot on kopioitava ajoneuvoyksiköistä ja kuljettajakorteista (EUVL L 168, 2.7.2010, s. 16).

JAKSO 3 – TEKNISET NORMIT

Moottoriajoneuvot

- Neuvoston direktiivi 70/157/ETY, annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen sallittua melutasoa ja pakojärjestelmää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 42, 23.2.1970, s. 16), sellaisena kuin se viimeksi muutettuna 14 päivänä kesäkuuta 2007 annetulla komission direktiivillä 2007/34/EY (EUVL L 155, 15.6.2007, s. 49).

- Neuvoston direktiivi 88/77/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1987, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 36, 9.2.1988, s. 33), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä huhtikuuta 2001 annetulla komission direktiivillä 2001/27/EY (EYVL L 107, 18.4.2001, s. 10).
- Neuvoston direktiivi 91/671/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, vähemmän kuin 3,5 tonnia painavien ajoneuvojen turvavöiden pakollista käyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä huhtikuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/20/EY (EUVL L 115, 9.5.2003, s. 63).
- Neuvoston direktiivi 92/6/ETY, annettu 10 päivänä helmikuuta 1992, tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeudenrajoittimien asentamisesta ja käytöstä yhteisössä (EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna 5 päivänä marraskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/85/EY (EYVL L 327, 4.12.2002, s. 8).
- Neuvoston direktiivi 92/24/ETY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1992, tiettyihin moottoriajoneuvoluokkiin asennettavista nopeudenrajoittimista tai vastaavista nopeudenrajoitusjärjestelmistä (EYVL L 129, 14.5.1992, s. 154), sellaisena kuin se on muutettuna 11 päivänä helmikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/11/EY (EUVL L 44, 14.2.2004, s. 19).
- Neuvoston direktiivi 96/53/EY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1996, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59), sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/7/EY (EYVL L 67, 9.3.2002, s. 47).
- Neuvoston asetus (EY) N:o 2411/98, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen rekisteröintijäsenvaltion tunnusmerkin tunnustamisesta yhteisön sisäisessä liikenteessä (EYVL L 299, 10.11.1998, s. 1).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/30/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2000, Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista (EYVL L 203, 10.8.2000, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 5 päivänä heinäkuuta 2010 annetulla komission direktiivillä 2010/47/EU (EUVL L 173, 8.7.2010, s. 33).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/55/EY, annettu 28 päivänä syyskuuta 2005, ajoneuvojen puristussytytysmoottoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomoottoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 275, 20.10.2005, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 18 päivänä heinäkuuta 2008 annetulla komission direktiivillä 2008/74/EY (EUVL L 192, 19.7.2008, s. 51).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/40/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 141, 6.6.2009, s. 12).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 25 päivänä toukokuuta 2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 582/2011 (EUVL L 167, 25.6.2011, s. 1).
- Komission asetus (EU) N:o 582/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 595/2009 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY liitteiden I ja III muuttamisesta (EUVL L 167, 25.6.2011, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä tammikuuta 2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 64/2012 (EUVL L 28, 31.1.2012, s. 1).

Vaarallisten aineiden kuljetus

- Neuvoston direktiivi 95/50/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1995, yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa (EYVL L 249, 17.10.1995, s. 35), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/54/EY (EUVL L 162, 21.6.2008, s. 11).

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 3 päivänä joulukuuta 2012 annetulla komission direktiivillä 2012/45/EU (EUVL L 332, 4.12.2012, s. 18).

Tämän sopimuksen soveltamiseksi direktiivin 2008/68/EY osalta sovelletaan Sveitsiin seuraavia poikkeuksia:

1. Tiekuljetukset

Sveitsiin vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24 päivänä syyskuuta 2008 annetun direktiivin 2008/68/EY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla sovellettavat poikkeukset.

RO - a - CH - 1

Asia: Dieselöljyn ja lämmitysöljyn (YK-numero 1202) kuljetus säiliökonteissa.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 1.1.3.6 ja 6.8.

Direktiivin liitteen sisältö: Kuljetusyksikössä kuljettaviin määriin liittyvät poikkeukset, säiliöiden rakennetta koskevat määräykset.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Säiliökontteihin, joita ei ole rakennettu 6.8 kohdan mukaisesti vaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joiden tilavuus on 1 210 litraa tai vähemmän ja joita käytetään lämmitysöljyn tai dieselöljyn (YK-numero 1202) kuljetukseen, voidaan soveltaa ADR-sopimuksen 1.1.3.6 kohdassa kuvattuja poikkeuksia.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Appendix 1, paragraphs 1.1.3.6.3(b) and 6.14, of the Ordinance on the carriage of dangerous goods by road (SDR; RS 741.621).

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

RO - a - CH - 2

Asia: Poikkeus vaatimuksesta, jonka mukaan 1.1.3.6 kohdassa määriteltyjen vaarallisten aineiden tiettyjen määrien mukana on oltava rahtikirja.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 1.1.3.6 ja 5.4.1.

Direktiivin liitteen sisältö: Rahtikirja vaaditaan.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: 5.4.1 kohdan mukaista rahtikirjavaatimusta ei sovelleta kuljetettaessa puhdistamattomia ja tyhjiä, kuljetusluokkaan 4 kuuluvia säiliökontteja tai pelastuspalvelujen hengityslaitteissa tai sukellusvarusteina käytettäviä täytettyjä tai tyhjiä kaasupulloja, jos kuljettavat määrät eivät ylitä 1.1.3.6 kohdassa asetettuja rajoja.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Appendix 1, paragraph 1.1.3.6.3(c) of the Ordinance on the carriage of dangerous goods by road (SDR; RS 741.621).

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

RO - a - CH - 3

Asia: Vesistöille vaarallisten nesteiden varastointisäiliöitä huoltavien yritysten harjoittama puhdistamattomien tyhjiin säiliöiden kuljetus.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 6.5, 6.8, 8.2 ja 9.

Direktiivin liitteen sisältö: Säiliöiden ja ajoneuvojen rakenne, varusteet ja tarkastus; kuljettajakoulutus.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Ajoneuvoihin ja puhdistamattomiin tyhjiin säiliöihin/säiliökontteihin, joissa vesistöille vaarallisten nesteiden varastointisäiliöitä huoltavat yritykset säilyttävät nesteitä kiinteiden säiliöiden huollon aikana, ei sovelleta rakennetta, varusteita ja tarkastusta koskevia eikä varoituslipukkeita ja oranssikilpitunnuksia koskevia ADR-sopimuksen määräyksiä. Niihin sovelletaan varoituslipukkeiden ja tunnistamisen osalta erityisiä määräyksiä, eikä ajoneuvon kuljettajalta edellytetä 8.2 kohdassa kuvattua koulutusta.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Appendix 1, paragraph 1.1.3.6.3.10, of the Ordinance on the carriage of dangerous goods by road (SDR; RS 741.621).

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

Sveitsiin vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24 päivänä syyskuuta 2008 annetun direktiivin 2008/68/EY 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan nojalla sovellettavat poikkeukset.

RO - bi - CH - 1

Asia: Vaarallisia aineita sisältävän kotitalousjätteen kuljetus ongelmajätelaitoksiin.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 2, 4.1.10, 5.2 ja 5.4.

Direktiivin liitteen sisältö: Luokittelu, yhteenpakkaaminen, merkinnät ja varoituslipukkeet, asiakirjat.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Säännökset koskevat (kotitalouksien) vaarallisia aineita sisältävän kotitalousjätteen yksinkertaistettua luokittelua, jonka tekee toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä asiantuntija, tarkoituksenmukaisten astioiden käyttöä sekä kuljettajan koulutusta. Jos asiantuntija ei voi luokitella kotitalousjätettä, se voidaan kuljettaa käsittelykeskukseen pieninä määrinä kolleittain ja kuljetusyksiköittäin yksilöitynä.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Appendix 1, paragraph 1.1.3.7, of the Ordinance on the carriage of dangerous goods by road (SDR; RS 741.621).

Huomautuksia: Edellä esitettyjä sääntöjä voidaan soveltaa ainoastaan vaarallisia aineita sisältävän kotitalousjätteen kuljetukseen julkisten jäteasemien ja ongelmajätelaitosten välillä.

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

RO - bi - CH - 2

Asia: Ilotulitteiden paluukuljetukset

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 2.1.2, 5.4.

Direktiivin liitteen sisältö: Luokittelu ja asiakirjat.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Ilotulitteiden (YK-numerot 0335, 0336 ja 0337) paluukuljetusten helpottamiseksi vähittäiskauppiailta valmistajille, on tarkoitus ottaa käyttöön poikkeuksia rahtikirjassa ilmoitettavien, nettomassaa ja tuoteluokittelua koskevien tietojen osalta.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Appendix 1, paragraph 1.1.3.8, of the Ordinance on the carriage of dangerous goods by road (SDR; RS 741.621).

Huomautuksia: Kun on kyse vähittäiskauppaan tarkoitetuista tuotteista, on käytännössä mahdotonta tarkastaa yksityiskohtaisesti jokaisen kollin osalta kaikkien myymättä jääneiden tuotteiden tarkkaa sisältöä.

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

RO - bi - CH - 3

Asia: ADR-koulutustodistus toteutuneista matkoista, joiden tarkoituksena on vahingoittuneiden ajoneuvojen kuljetus, matkoista korjausten suorittamiseksi tai matkoista säiliöajoneuvojen tai säiliöiden tutkimiseksi sekä matkoista, jotka kyseessä olevan ajoneuvon tutkimisesta vastaavat asiantuntijat tekevät säiliöajoneuvoilla.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä I olevaan I.1 jaksoon: 8.2.1.

Direktiivin liitteen sisältö: Ajoneuvojen kuljettajien on osallistuttava koulutukseen.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: ADR-koulutusta ja -todistuksia ei vaadita matkoista, joiden tarkoituksena on vahingoittuneiden ajoneuvojen kuljetus tai korjauksiin liittyvät koeajot, säiliöajoneuvon tai sen säiliöiden tutkimiseksi säiliöajoneuvoilla tehdyistä matkoista eikä säiliöajoneuvojen tutkimisesta vastaavien asiantuntijoiden tekemistä matkoista.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Instructions of 30 September 2008 of the Federal Department of Environment, Transport, Energy and Communication (DETEC) on the carriage of dangerous goods by road.

Huomautuksia: Vahingoittuneissa tai korjattavana olevissa ajoneuvoissa sekä katsastusta varten valmisteltavissa tai katsastuksen aikana tarkastetuissa säiliöajoneuvoissa on joissakin tapauksissa edelleen vaarallisia aineita.

1.3 ja 8.2.3 kohdan vaatimuksia sovelletaan edelleen.

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

2. Rautatiekuljetukset

Sveitsiin vaarallisten aineiden sisämaakuljetuksista 24 päivänä syyskuuta 2008 annetun direktiivin 2008/68/EY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla sovellettavat poikkeukset.

RA - a - CH - 1

Asia: Dieselöljyn ja lämmitysöljyn (YK-numero 1202) kuljetus säiliökonteissa.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä II olevaan II.1 jaksoon: 6.8.

Direktiivin liitteen sisältö: Säiliöiden rakennetta koskevat määräykset.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Säiliökontteja, joita ei ole rakennettu 6.8 kohdan mukaisesti vaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joiden tilavuus on 1 210 litraa tai vähemmän ja joita käytetään lämmitysöljyn tai dieselöljyn (YK-numero 1202) kuljetukseen, saa käyttää.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Annex to the DETEC Ordinance of 3 December 1996 relating to the transport of dangerous goods by rail and cableway installation (RSD, RS 742.401.6) and Appendix 1, Chapter 6.14, of the Ordinance relating to the carriage of dangerous goods by road (SDR, RS 741.621).

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

RA - a - CH - 2

Asia: Rahtikirja.

Viittaus tämän direktiivin liitteessä II olevaan II.1 jaksoon: 5.4.1.1.1

Direktiivin liitteen sisältö: Yleiset tiedot, joiden edellytetään olevan rahtikirjassa.

Kansallisen lainsäädännön sisältö: Yhteisnimityksen käyttö rahtikirjassa, kun liitteenä on luettelo, jossa esitetään vaaditut tiedot edellä mainitun viittauksen mukaisesti.

Alkuperäinen viittaus kansalliseen lainsäädäntöön: Annex to the DETEC Ordinance of 3 December 1996 relating to the transport of dangerous goods by rail and cableway installation (RSD, RS 742.401.6).

Viimeinen voimassaolopäivä: 1 päivä tammikuuta 2017.

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/35/EU, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2010, kuljetettavista painelaitteista sekä neuvoston direktiivien 76/767/ETY, 84/525/ETY, 84/526/ETY, 84/527/ETY ja 1999/36/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 30.6.2010, s. 1).

JAKSO 4 – RAUTATEIDEN KÄYTTÖ- JA KAUTTAKULKUOIKEUDET

- Neuvoston direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, yhteisön rautateiden kehittämisestä (EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25).
- Neuvoston direktiivi 95/18/EY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1995, rautatieyritysten toimiluvista (EYVL L 143, 27.6.1995, s. 70).
- Neuvoston direktiivi 95/19/EY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1995, rautatieinfrastruktuurin kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja infrastruktuurimaksujen perimisestä (EYVL L 143, 27.6.1995, s. 75).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusedirektiivi) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 27 päivänä marraskuuta 2009 annetulla komission direktiivillä 2009/149/EY (EUVL L 313, 28.11.2009, s. 65).
- Komission asetus (EY) N:o 62/2006, annettu 23 päivänä joulukuuta 2005, Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän osajärjestelmää "tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset" koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 13, 18.1.2006, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä huhtikuuta 2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 328/2012 (EUVL L 106, 18.4.2012, s. 14).
- Komission asetus (EY) N:o 653/2007, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2007, turvallisuustodistusten ja hakuasiakirjojen yhteisen eurooppalaisen mallin käytöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 10 artiklan mukaisesti sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY nojalla myönnettyjen turvallisuustodistusten pätevydestä (EUVL L 153, 14.6.2007, s. 9), sellaisena kuin se on muutettuna 10 päivänä toukokuuta 2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 445/2011 (EUVL L 122, 11.5.2011, s. 22).

- Komission päätös 2007/756/EY, tehty 9 päivänä marraskuuta 2007, kansallista rekisteriä koskevasta direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY 14 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetystä yhteisestä eritelmästä (EUVL L 305, 23.11.2007, s. 30), sellaisena kuin se on muutettuna 10 päivänä helmikuuta 2011 annetulla komission päätöksellä 2011/107/EU (EUVL L 43, 17.2.2011, s. 33).
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 11 päivänä maaliskuuta 2013 annetulla komission direktiivillä 2013/9/EU (EUVL L 68, 12.3.2013, s. 55).
- Komission päätös 2008/163/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2007, rautatietunneleiden turvallisuutta Euroopan laajuudessa tavanomaisessa ja suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 64, 7.3.2008, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission päätös 2008/164/EY, tehty 21 päivänä joulukuuta 2007, liikuntarajoitteisia henkilöitä Euroopan laajuudessa tavanomaisessa ja suurten nopeuksien rautatiejärjestelmässä koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 64, 7.3.2008, s. 72), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission päätös 2008/232/EY, tehty 21 päivänä helmikuuta 2008, Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän liikkuvan kaluston osajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 84, 26.3.2008, s. 132), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission asetus (EY) N:o 352/2009, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettun riskien arviointia koskevan yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä (EUVL L 108, 29.4.2009, s. 4).
- Komission päätös 2010/713/EU, annettu 9 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY mukaisesti hyväksytyissä yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä käytettävistä vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen ja EY-tarkastusmenettelyn moduuleista (EUVL L 319, 4.12.2010, s. 1).
- Komission asetus (EU) N:o 1158/2010, annettu 9 päivänä joulukuuta 2010, yhteisestä turvallisuusmenetelmästä rautateiden turvallisuustodistusten saamista koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi (EUVL L 326, 10.12.2010, s. 11).
- Komission asetus (EU) N:o 1169/2010, annettu 10 päivänä joulukuuta 2010, yhteisestä turvallisuusmenetelmästä rautateiden turvallisuuslupan saamista koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi (EUVL L 327, 11.12.2010, s. 13).
- Komission asetus (EU) N:o 201/2011, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2011, hyväksyttyyn raideliikenteen kalustoyksikön tyyppiin viittaavan tyyppimukaisuusvakuutuksen mallista (EUVL L 57, 2.3.2011, s. 8).
- Komission päätös 2011/229/EU, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2011, Euroopan laajuisten tavanomaisen rautatiejärjestelmän osajärjestelmää ”liikkuva kalusto – melu” koskevista yhteentoimivuuden teknisistä eritelmistä (EUVL L 99, 13.4.2011, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission päätös 2011/274/EU, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2011, Euroopan laajuisten tavanomaisen rautatiejärjestelmän energiaosajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 126, 14.5.2011, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission päätös 2011/275/EU, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2011, Euroopan laajuisten tavanomaisen rautatiejärjestelmän infrastruktuurosajärjestelmää koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 126, 14.5.2011, s. 53), sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission päätös 2011/291/EU, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2011, Euroopan laajuisten tavanomaisen rautatiejärjestelmän liikkuvan kaluston osajärjestelmää ”veturit ja henkilöliikenteen liikkuva kalusto” koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 139, 26.5.2011, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 23 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission päätöksellä 2012/464/EU (EUVL L 217, 14.8.2012, s. 20).
- Komission asetus (EU) N:o 445/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 653/2007 muuttamisesta (EUVL L 122, 11.5.2011, s. 22).
- Komission asetus (EU) N:o 454/2011, annettu 5 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan laajuisten rautatiejärjestelmän osajärjestelmää ”henkilöliikenteen telemaattiset sovellukset” koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 123, 12.5.2011, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä heinäkuuta 2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 665/2012 (EUVL L 194, 21.7.2012, s. 1).

- Komission täytäntöönpanopäätös 2011/633/EU, annettu 15 päivänä syyskuuta 2011, rautatieinfrastruktuurirekisteriä koskevista yhteisistä eritelmistä (EUVL L 256, 1.10.2011, s. 1).
- Komission täytäntöönpanopäätös 2011/665/EU, annettu 4 päivänä lokakuuta 2011, hyväksytyjen raideliikenteen kalustoyksikkötyyppien eurooppalaisesta rekisteristä (EUVL L 264, 8.10.2011, s. 32).
- Komission päätös 2012/88/EU, annettu 25 päivänä tammikuuta 2012, Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmiä koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 51, 23.2.2012, s. 1).
- Komission päätös 2012/757/EU, annettu 14 päivänä marraskuuta 2012, Euroopan unionin rautatiejärjestelmän osajärjestelmää ”käyttötoiminta ja liikenteen hallinta” koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä ja päätöksen 2007/756/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 15.12.2012, s. 1).
- Komission asetus (EU) N:o 1077/2012, annettu 16 päivänä marraskuuta 2012, yhteisestä turvallisuusmenetelmästä kansallisten turvallisuusviranomaisten turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisen jälkeen harjoittamaa valvontaa varten (EUVL L 320, 17.11.2012, s. 3).
- Komission asetus (EU) N:o 1078/2012, annettu 16 päivänä marraskuuta 2012, rautatieyritysten, turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan saaneiden infrastruktuurin haltijoiden sekä kunnossapidosta vastaavien yksiköiden soveltamasta omavalvontaa koskevasta yhteisestä turvallisuusmenetelmästä (EUVL L 320, 17.11.2012, s. 8).
- Komission asetus (EU) N:o 321/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Euroopan unionin rautatiejärjestelmän osajärjestelmää ”liikkuva kalusto – tavaraliikenteen vaunut” koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä ja komission päätöksen 2006/861/EY kumoamisesta (EUVL L 104, 12.4.2013, s. 1).

JAKSO 5 – MUUT ALAT

- Neuvoston direktiivi 92/82/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19).
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/54/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan laajuisen tieverkon tunnelien turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 167, 30.4.2004, s. 39).
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/96/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, tieinfrastruktuurin turvallisuuden hallinnasta (EUVL L 319, 29.11.2008, s. 59)."
-

OIKAISUJA

Oikaisu neuvoston asetukseen (EY) N:o 1256/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta sellaisten tiettyjen raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien tuonnissa, jotka ovat peräisin Valko-Venäjältä, Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä, asetuksen (EY) N:o 384/96 5 artiklan mukaisen menettelyn jälkeen jotka ovat peräisin Thaimaasta, saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen jotka ovat peräisin Ukrainasta, saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen sekä menettelyjen päättämisestä Bosniasta ja Hertsegovinasta sekä Turkista peräisin olevan saman tuotteen tuonnin osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 343, 19. joulukuuta 2008, s. 1)

Sivu 4, johdanto-osan 20 kappaleen f kohta, Vientiä harjoittavat tuottajat Ukrainassa, toinen luettelukohta

oikaistaan "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant"

seuraavasti: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant"

Sivu 36, johdanto-osan 350 kappale, taulukko, sarake "Yritys", kohta Ukraina

Sivu 37, 1 artiklan 2 kohta, taulukko, sarake "Yritys", kohta Ukraina

oikaistaan "OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant ..."

seuraavasti: "OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ...".

- ★ EU–Marokko-assosiaationeuvoston suositus N:o 1/2013, annettu 16 päivänä joulukuuta 2013, pitkälle edistyneen maan aseman täytäntöönpanoa koskevan, Euroopan naapuruuspolitiikan EU–Marokko-toimintasuunnitelman (2013–2017) täytäntöönpanosta 78

2013/804/EU:

- ★ Yhteisön ja Sveitsin maaliikennekomitean päätös N:o 1/2013, annettu 6 päivänä joulukuuta 2013, rautateiden ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteestä tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen liitteen 1 muuttamisesta 79

Oikaisuja

- ★ Oikaisu neuvoston asetukseen (EY) N:o 1256/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen polku-myyntitullin käyttöönotosta sellaisten tiettyjen raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien tuonnissa, jotka ovat peräisin Valko-Venäjältä, Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä, asetuksen (EY) N:o 384/96 5 artiklan mukaisen menettelyn jälkeen jotka ovat peräisin Thaimaasta, saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen jotka ovat peräisin Ukrainasta, saman asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen sekä menettelyjen päättämisestä Bosniasta ja Hertsegovinasta sekä Turkista peräisin olevan saman tuotteen tuonnin osalta (EUVL L 343, 19.12.2008, s. 1) 88

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI